

1926—1991 ЕЛЛАРДА АЗАТ ХАТЫН

2016 АВГУСТ № 8

СӨӨМЮКӘ

ISSN 0849-1398

**«ӘТИ, БЕЗ СИНЕҢ
БЕЛӘН ТУГАН!»**

*гадәти булмаган
гаилә*

**АККОШ КАНАТ
КАГЫНА**

*Мариинкада —
татар кызы*

**ЛӘЙЛӘ ГАФФАРОВА
СЫЙЛЫЙ!**

*тансыкка —
томан ашы*

**Рузилә
НАДИУЛЛИНА:**

**ИГЕНЧЕНЕҢ УҢГАНЛЫГЫ
КЫРЛАРЫННАН
КҮРЕНӘ...**

4 612 750 670028

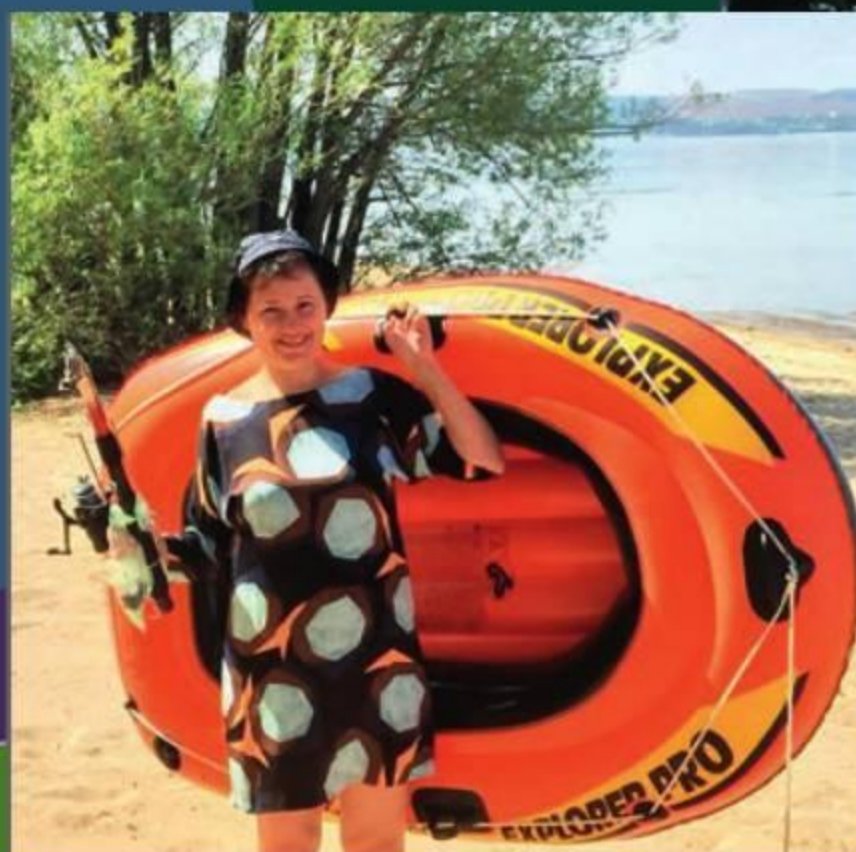
Сәгъдәтшиннар гаиләсе

Казан

БЕРГӘ ЧАКТА... Бу мизгелләр күп тө түгелдер, бәлки — атналарны тыгызлаган бетмәс-төкәнмәс эш, мәшәкать ыгы-зыгысында гаилә белән үткәргән бәхетле минутлар һаман сирәгәя, кыскара барадыр. Әмма аларның һәрберсе кадерле, һәркайсы безгә тормышның ямен-тәмен тоеп яшәрлек көч, жан жылысы бирәдер. Бу тансык вакытны һәркем үзенчә үткәрә — алар мәгънәле, күңелле, онытылмас якты булсын өчен әллә ни кирәкми дә кебек...

ЖӘЙ КИТЕРГӘН СӨЕНЕЧ

Татарстан китап нәшрияты директоры Илдар Сәгъдәтшин гаиләсендә кышкы озын кичләрдә... китап укып ял итәләр. Үзе дә, хатыны Гүзәл дә, 9 яшьлек кызлары Илсинә дә, хәтта бер яшьлек уллары Сәлим дә (әнисе инде аны матур рәсемле әкият китаплары белән таныштыра башлады!) китап ярата. Үз йортлары белән яшәгәч, кышын да, жәен дә эш бетеп тормый. «Шөгиль төрлөндерү үзе ял инде. Бакчада бәрәңге казу да, чүп утау да, яшелчәләргә сулар сибү дә, чәчәкләр үстерү дә... Бездән күрә, балалар да эшкә өйрәнеп үсә», — ди гаилә башлыгы. Ялларда гаилә белән театр-концертларга баралар. Жай чыкканда шәһәрләр, илләр күрәп йөрергә яраталар. Балык тоту, жыләккә йөрү, су коену, йөзү — болары жәй китергән сөенечләр. Илдар үзе — шәп балыкчы. Гүзәлнең һәр минуты нәни Сәлимгә багышланган. Бала йоклаган арада ул мең эшкә өлгерә: чиясен, карлыганын жия, компотын яба, кыяр-помидор тозлый. Алар урамында 19 бала яши икән — Илсинә көннәр бие шулар белән әвәре килә. Әтисе аны, яратып, «су кызы» дип йөртә. Хикмәте шул: Илсинә йөзәргә ярата. Сәгъдәтшиннар өчен иң рәхәте — Идел буенда ял итү.

Ә сез БЕРГӘ ЧАКТА ниләр эшлисез, сезнең гаиләнең нинди эш-гамәлләр, үзенчәлекле бәйрәмнәр, берәүдә дә кабатланмый торган, әмма башкаларга да үрнәк булырдай матур йолалар берләштерә? Яңа фотопроектыбыз шундый мизгелләргә яктыртуга багышланган.

Сөй гомерне, сөй халыкны, сөй халыкның дөньясын!

© «Сөембикә» 2016

1926 елдан башлап «Азат хатын» исеме белән чыкты. 1991 елда «Сөембикә» итеп үзгәртелде. Хатын-кызларның бөтә татар айлык әдәби-нәфис журналы 1913–1918 елларда чыккан «Сөембикә» журналының дәвамчысы.

Ежемесечное литературно-художественное и культурно-просветительское электронное периодическое издание на татарском, русском языках для женщин и семьи.

Территория распространения: Российская Федерация, зарубежные страны

Элемтә, мәгълүмати технологияләр һәм массакүләм коммуникацияләр өлкәсендәге күзәтчелек буенча Федераль хезмәттендә (Роскомнадзор) 2015 елның 18 маенда «Сююмбике» дип теркәлгән. Теркәү таныклыгы Эл № ФС 77-61814

Язмалар авторның тулы адресы күрсәтелеп, паспорт мәгълүматлары, пенсия иминияте таныклыгы, ИНН таныклыгының ксерокс күчмәләре белән бергә жиһазланганда гена кабул ителә.

Кулъязмаларга бәя бирелми, алар кире кайтарылмый.

7'2016

Директор-баш мөхәррир
Ләйсән Рәфикә кызы ЮНЫСОВА

Редколлегия:
Зилә Вәлиева, Нәбирә Гыймәтдинова, Эльмира Зарипова, Кадрия Идрисова, Сәрия Сабурская, Айрат Сибгатуллин, Иркия Төхвәтуллина, Нурия Һашимова, Гөлнәз Шәйхи, Эльвира Әхмәтова.

Редакциянең гомуми телефоны 222-09-77
Директор урынбасары
Рәмзия Кашапова 222-09-78
Баш мөхәррир урынбасары
Гөлнур Хәсәншина 222-09-78
Җаваплы сәркатип
Лариса Маликова

Сайт мөхәррире:
Сәмбел Гаффарова

Автор фикере редакция фикере белән туры килмәскә мөмкин.

Реклама текстлары аны бирүчеләр җаваплылыгында.

Редакциянең язмача рөхсәтеннән башка материалларны «Сөембикә»дән күчереп басу тыела.

Дизайн-макет:
«ASAFIN GROUP»
Верстка:
Лариса Маликова

Тышлыкта:
Рузиля Һадиуллина
Фото: Ксения Богданова

Бүлек мөхәррирләре:
Мәдинә Авзалова
Лилия Гәрәева
Эльмира Закирова
Асия Юнысова
Фәнзилә Мостафина
Фотокорреспондент
Ксения Богданова
Корректор
Фирдәвес Исмәгыйлева
Гамәли хезмәткәрләр:
Нәфисә Әскәрова
Ленар Хәкимов

Формат: 225x290 мм.
Күләме 64 бит.

Басарга кул куелды:
4.08.2016 ел.
Заказ **M-1918**.
Тираж **6148**.

Учредитель:
Акционерное общество
«Татмедиа»

ТР Матбугат һәм массакүләм коммуникацияләр республика агентлыгы ярдәме белән чыгарыла.

Редакция адресы: 420066, Казан, Декабристлар урамы, 2 нче йорт.
www.syuyumbike.ru
E-mail: suumbike@tatmedia.com
ssuum@yandex.ru
тел./факс: (843) 222-09-77
Язылу индексы:
П2204 (ПАП рәсми каталогы буенча)
73002 («Роспечать» каталогы буенча)

Банк реквизитлары:
Филиал АО «ТАТМЕДИА»
«Редакция журнала «Сююмбикә»
р/с 40702810700000005657
к/с 30101810100000000815
в ПАО «Татфондбанк» г. Казань
ИНН 1655144950
БИК 049205815
КПП 165802002

**30 АВГУСТ —
ТАТАРСТАН
РЕСПУБЛИКАСЫ
КӨНЕ**

Гамил АФЗАЛ

Ватаным Татарстан

*Татарстан, күңелләргә өмет тулып,
Бәйрәмеңдә котлыйм сине улың булып,
Көлеп торган чәчәкләрдән букет сузып,
Сиңа, илем, иң мөһкатдәс гөлләрем бар.*

*Жанга сеңгән кызыл колны куып чыгар, –
Түрә булып утырмасын узгынчылар,
Бәхет теләп иссен жыллар, аксын сулар,
Кулың алтын, җитмеш төрле
 һөнәрөң бар.*

Туган илем, жанга якын булганда син,
Суык түгел кышкы жылең, бураның да.
Чәчәк тулы болыннарың уйларымда,
Сахраларда сөеп искән жылләрең бар.

Туган ягым, чирәм үскән урамыңда
Гармун уйнап, таңга чаклы урадым да,
Шөкер, дидем, шушы җирдә туганыма,
Күреп туймас таңнарыңны күргәнем бар.

*Туган илем, алга таба юллар ачык,
Ярышларда иң алдынгы мәйданга чык,
Тату илләр арасында горур басып,
Бәйгеләрдә байрак тотар көннәрең бар.*

*Ата-баба гомер иткән яшел урам,
Билне буып, ил күрергә юлга чыгам,
Татарстан, байрагыңа хәер-догам,
Шатлык тулы, иман тулы йөрәгем бар.*

Асия ЮНЫСОВА

Ипекәй

*Алла сүзе кебек күп исемле:
Ашлык, иген, икмәк, ипекәй!
Аш сүзеннән күчкән ант сүзенә –
Ант иткәннәр тотып ипекәй.*

*Урак урган татар хатыннары,
Бәбәй йөрткән килеш карында.
Иген урган урак кендек бавын
Ничә кискән арыш кырында!*

*«Солы урагында таптым сине,
Апаң туды борчак чапканда», –
Икмәк календаре белән көне,
Ашлык гены халкым канында.*

*Ә ул генда тук башаклар шавы,
Калач йөзле көләч таңнар бар.
Ил тамагын уйлап кырда куна
Арыш урагында туганнар.*

*Кемдер анда кылыч кайраганда –
Саллы корал, димәк, дәлилгә –
Татар хатыннары яңа оннан
Камыр изә икмәк-хәләлгә.*

*«Ипекәй!» – дип илдә ант иткәндә,
Йөзе якты, сүзе хикмәтле.
Башка дәлил аңа кирәк түгел,
Татарстан кулы икмәкле!*

БЕЗНЕҢ ТЫШЛЫКТА

12

ШУШЫ ЖИРДӘ
ЖЫРЫМ КАЛСЫН

Л. Гәрәева

ЗАМАН ҺӘМ БЕЗ

8

ГЕОЛОГ

Г. Хәсәншина

ТАТАР ДӨНЬЯСЫ

20

АКТАНЫШ
ДИГӘН ИЛ БАР...

Ә. Закирова, Ф. Мостафина

16

ЗӨЛФИЯ РӘУПОВА:
«ЖЫР ЯЗУ –
ЖАН РӘХӘТЕ УЛ»

М. Сәфәров

24

«ЯРАТЫП ТУЙМЫЙЧА
КИТӘБЕЗ...»

Г. Сафиуллина

МӘДӘНИ ТОРМЫШ

АККОШ КАНАТ
КАГЫНА

Л. Әбүдәрова

30

ЯШӘЕШ

40

«ӘТИ, БЕЗ БИТ
БАРЫБЕР
ТУГАН!»

Г. Хәсәншина

50

АНДА ТАҢНАР
ЯКТЫРАК

Ә. Нәбиуллина

ШУЛАЙ УК:

36

ӘЧКЕЛТЕМ
ШОКОЛАД

Ә. Садыйкова

46

АСЫЛБИКӘ

М. Авзалова

ХАТЫН-КЫЗ ГАЛӘМЕ

58

ТАНСЫККА —
ТОМАТ АШЫ

КИЛӘСЕ САНЫБЫЗДА:

ТУЙЛАР: ХЫЯЛ ҺӘМ ЧЫНБАРЛЫК.
ГАМИЛ НУР

БЕЗНЕҢ КӘЕФ ХАТЫН-КЫЗГА
БӘИЛӘНГӘН...

СӘЛАМӘТЛЕК ТЕЛИМ МИН СИҢА.
БЕР ЖЫР ТАРИХЫ

ЯШЬ ЖЫРЧЫ АЗАТ АБИТОВТАН
МАСТЕР-КЛАСС

Кадерле «Сөембикә» редакциясе!

Бүген мин кайнамам турында язарга булдым. Мактап язарга. Горурланып. Сөенеп. Яратып. Ул моңа лаек.

Мин, ун еллык килең стажы булган кеше, бу юлларны язарга, кайнамам турында бер-ике авыз сүз әйтергә үземне хаклы дип саныйм. Юк, минем Әнкәй заманында әллә нинди постлар биләгән эшлекле ханым да, танылган шәхес тә түгел. Гап-гади авылда яшәүче, гап-гади татар хатын-кызы, татар әбисе ул. Әллә кайларда түгел, үзебезнең Әтнәдә, үзебезнең Күәм авылында гына яши. Чишмәле Сап авылында туып, 17 яшендә Мәхмүт әткәйгә кияүгә килгән дә, төшкән урынында таш булган: колхозда эшләгән, балалар үстергән, дөнья көткән Һиндия Хәбибулла кызы Батталова. Исеме дә үзе кебек ягымлы аның. Дәресең әйткәндә, Әнкәйнең мине кат-кат уйландырган, гажәпләнеп-сокландырган сыйфатлары бихисап.

Шуларның берсе – аның дингә мөнәсәбәте. Кайнамам үз гомерендә дин сабаклары алмаган, мәдрәсә тәмамламаган, әмма аның күңелендәге Аллаһка ихлас мәхәббәте, тәкъвалыгы, дин кануннарын төгәл үтәве күпләргә үрнәк итеп куярлык. Шәһәрбану әбисе, Гарифәбану әнисе бишәктән үк сәңдергән иман нуры, дин нигезләре Әнкәйне гомере буге озата бара. Бик дини булган аның әнисе. Ачлыктан тилмергән авыр елларда да, кайчак сәхәрдә бер йотым су эчеп, ураза-

сын тоткан, дүрт кызына да үзенә белгәнән, үзенә инанганын бөртекләп өйрәтеп калдырган. Әнкәй балачагын менә ничек искә төшерә: «Ризыкның бик кадерле еллары. Әнкәй миңа, кызым, иртәгә уразага керсәң, сәхәргә йомырка пешереп бирермен, дип әйтә. Мин, шул йомыркага кызыгып, ураза тотарга ризалашам». Менә кайдан килә ул 75 яшьлек Әнкәйгә әле бүген дә бер көн калдырмый ураза тотуы, биш вакыт намазын төгәл үтәве. Аңа бит ул әнисенең күкрәк сөте белән кергән! Соңгы вакытта традицион ислам дигән төшенчә еш яңгырый. Иң кызыгы, дәресеңгә, иң кызганычы, әлифне таяк дип тә белмәүчеләр авыз суы корыта әлегә гыйбарә белән. Минемчә, традицион ислам – буыннан-буынга, нәселдән-нәселгә күчкән, гаиләнең яшәү рәвешенә әйләнгән дини кануннар булырга тиеш бит инде. Нәкъ безнең Әнкәй мисалындагыча.

Мине тагын гажәпкә калдырганы – Әнкәйнең мәгърифәткә мөнәсәбәте. Кайнамам белән кайнатам биш бала тәрбияләп үстергәннәр һәм аларның бишесенә дә югары белем биргәннәр. Жиде класс белемле, гомере буге үз авылынан читкә чыгып йөрмәгән Әнкәй балалары мәсьәләсендә әнә шундый зирәклең күрсәткән. Әнкәйнең бүген ике кызы медик, ике кызы журналист, улы физик-радиотехник. Һәркайсы тормышта үз урынын тапкан кешеләр. Кайнамам өчен моннан да зуррак бәхет юк дөньяда.

Әнкәйнең ризыкка, аш-суга мөнәсәбәте дә үзенчәлекле. Әйтеп узганымча, ул бик дини.

Әнә шуңадыр, кайнамам исрафчылыкка нык каршы. Бер валчык икмәк, бер кабым ризык әрәм булу Әнкәйнең бәгырен кисә, кайгыга сала. Мин дә аннан сакчылыкка өйрәнәм. Шунысы куанычлы, әлегә сыйфат Әнкәй тәрбиясе белән балаларыбызга дә күчә бара. Кайнамам аш-суга да бик оста. Аның пешергән өчпочмак-гөбәдияләрен бер авыз иткән кеше гомер онытмый. Әмма зирәк татар хатыны булган Әнкәй аш-су әзерләүне тулысы белән миңа тапшырды. Нәрсә генә пешерсәм дә, ни генә әзерләсәм дә, хисапсыз тәмле булган бу, дип, мактап туялмый. Рәхмәт аңа. Әйе, нәрсәгә тотынсам, шуны пешерә алырлык тәҗрибәле килең инде мин, тик шулай да әле һаман Әнкәйдән өйрәнәм. Борынгыча әзерләнгән балан катыгы, корт, кабартма... Күбесең дәфтәрәмә теркәп куям. Онытылмасын! Аның киңәше, хәер-фатихасы белән әзерләнгән ризыклар тәмле дә, бәрәкәтле дә була. Әнкәй беркайчан кеше гайбәтенә кермәс, урам сүзен җыярга капкадан да атлап чыкмас. Үз тормышы, үз дөньясында кайнаган, кешенекенә кызыкмас, башкалардан көнләшүне белмәс зат ул. Матди байлыкка җаннарны сатарга әзер бүгенге заманда кайнамам күңелен әнә шулай саф килеш саклап яши белә. Балаларыбызны бар җан җылысын, йөрәгенәң яктысын биреп тәрбияләшә. Чыгып китсәк, өебезгә йозак эләсе юк, кайтып керсәк, чәй кайнаган, балалар караулы. Безгә хәер-дога теләүче, өебезнең нуры булып яшәүче Әнкәйгә, җырдагыча, кояш гомере теләм. Дөнья бәһәсе торырлык, гаиләм, балалар дип җан атып яшәүче иремнең Әнисе бит ул!

Гөлчә БАТТАЛОВА.
Әтнә районы, Күәм авылы.

Гомер-гомергә укырга да, язарга да бик яраттым. Үзебезнең Минзәлә районының «Яңарыш» газетасында төрле макалаларым еш басыла.

Шуның бер санында Минзәләдә 3 ел бер парта артына утырып белем алган курсташым Һиндия турында да язмам басылып чыккан иде. Шуннан соң озак та үтми, мине аның ире Әхнәф эзләп тапты. Һиндиянең вафаты турында ишеткән булсам да, тормышларының бөтен нечкәләкләрен белми идем.

Һиндия дә, Әхнәф тә икесе бер көнне дөньяга килгәннәр икән. Һиндия Әхнәфне армиядән дә көтеп алган. Өч елдан өйләнешкәннәр. Тату гаиләдә бер-бер артлы кызлары һәм уллары туган. Бәхетләре бер көн эчендә чәлпәрәмә килә аларның. Сукур эчәгесенә ясалган уңышсыз операциядән соң 1972 елда – 8 яшьлек Резидәсен, 5 яшьлек Илфагын ятим калдырып, бакыйлыкка күчә курсташым. Соңгы сүзе «балаларым» була. Иренә: «Син, Әхнәф, гомереңне ялгыз кичерә алмассың. Алладан да, синнән дә шуны үтенәм: балаларны ятим итмә. Миңа охшаган юлдаш табарга тырыш», – ди.

Ходай Тәгалә ишеткәнме, язмышына шулай язылганмы, Һиндияне жирләп ике ел узгач, ул Ижауга күчеп килә. Мотозаводка шофер булып эшкә урнаша. Шунда Зөлфияне очрата. Бер күрүдә ошата аны Әхнәф. Бергә яши башлаганчы, Зөлфияне балалар белән таныштырырга карар кыла. Инде монысын Зөлфия үзе сөйли: «Таныштык. Йокларга жыенабыз. Резидә белән Илфак, икесе ике ягымнан кочаклап, миңа сыендылар. «Син безнең әни бул әле», – диләр. Шулай, кочаклашып, өчәү бергә йоклап киткәнбез. Башта бик курыктым. Ул вакытта миңа инде 39 яшь булса да, бала тәрбияләүдә тәҗрибәм юк бит».

Аның үз язмышы да бик гыйбрәтле булган. Ул Актаныш районы Этәс авылы кызы. Этисе сугыштан әйләнеп кайтмаган. Әнисе дүрт баланы ялгыз үстергән. Зөлфия

19 яшендә Мотозаводта эшли башлаган. 20 яшендә кияүгә чыккан. Ире «Ижсталь» заводында тимерче булып эшләгән. Бик тырыш кеше булган. 13 ел бергә яшәп, яңа йорт житкерәләр. Зөлфияләр ишеген дә кайгы көтмәгәндә шакый: үзе эшли торган озын саплы кыскач аның башына бәрә. Коткарып кала алмыйлар, баш сөяге, чәрдәкләнеп, миенә кадалган була. «Ичмаса, балабыз да булмады бит», – дип сыктап, биш ел ялгыз гомер итә Зөлфия. Аннары Әхнәф белән танышып, ике сыңар канат бер пар булып яшәп китәләр.

«Аллага шөкер, шул ике баланы башлы-күзле итеп, шуларга сөенеп яшибез. Зарлана алмыйбыз, балаларыбыз тәүфыйклы булды. Без эштә булганда миченә дә яктылар, ашарга да әзерләделәр, суын да ташыдылар. Укулары да яхшы булды», – ди ул.

Хәзер ул балаларның икесенең дә үз тормышы, икесенең дә үз балалары. Атна саен әни-әниләре янына мунчага киләләр, бакча эшләренә булышалар.

Август аенда Зөлфиянең туган көне. Моннан ике ел элек аның 80 яшьлек юбилее булды. Балалары бик зурлап уздырдылар.

«Күке әниләр» турында еш ишетәбез. Ә менә Әхнәф белән Зөлфиянең балалары, үги, ятим дигән сүзләргә ишетмичә, әти-әниләренә рәхмәтле булып яши. Һиндия дустанының да рухы шаттыр моның өчен, ак күлмәктән икән дип төшемдә дә күрдем аны.

Тагын бер вакыйганы әйтми кала алмыйм, Илфак әнисен, туган көн бүлгә итеп, Минзәлә районындагы Рус Мөшегесе авылы янында типкән «Шифа чишмәсе»нә алып барган. Бик сөенгән Зөлфия бу бүләккә. Ул чишмә янында үземнең дә булганым бар. Чыннан да, урман эчендә ул, биек тау күкрәгеннән кыйблага карап ага. Теләгән һәркемгә анда юл ачык, М-7 юлыннан өч кенә чакрым керәсе. Барыгыз да рәхим итегез!

Дания БОРҖАНОВА.
Ижау шәһәре.

Үзем яратып укыган «Сөембикә» журналы укучыларыннан яшьлек дустаны табарга ярдәм итүләрен үтенәм.

Мин, Абдулхакова Наилә Мингали кызы, 1957 елда Казанга килеп, ФЗОда укыдым, штукатурлаучы һөнәренә өйрәндем. Бергә укыган иптәшләрем белән баштарак Октябрьнең 25 еллыгы урамындагы тулай торакта яшәдек, 1958 елның апрелендә безне 3 нче трестның Дементьев урамындагы торагына күчерделәр. Бүлмәдәшләрем – тумышы белән Әлки районының Түбән Әлки авылыннан Мәүлихә Нуретдинова белән Жәүһәрия (кызганычка, фамилиясе исемдә калмаган) бик ипле, тыйнак, тәрбияле авыл кызлары иде. Бик тату яшәдек без. Аларны бик сагынам, гел күрәсем килеп яшим.

1959-1960 елларда иптәш кызларымның берсен – Мәүлихәне абыйсы Караганда шәһәренә алып китте, ә инде 1962 еллар тирәсендә дус кызым Казанга кунакка кайтты. Аның белән күрешүем күңелдә әле дә якты бер хатирә булып саклана. «Әх, тагын бер күрешәсе иде!» – дим, дусларым исемә төшкән саен. Хөрмәтле «Сөембикә» журналы укучылары! Бәлки, арагызда минем дус кызларымны белүчеләр бардыр. Бер-беребезне табышырга ярдәм итегез әле безгә. Дусларымны кабат күрүемә бик тә өметләнеп калам. Хәбәрләшү өчен телефоным – 89377730269.

Казан.

Хөрмәтле укучыларыбыз! Сездән хатлар көтеп калабыз. Безнең адрес: Казан, Декабристлар урамы, 2. e-mail: ssuim@yandex.ru

– Романтика?! Нишләп булмасын, бездә дә бар! Скважинаның син көткәннән артык нефть бирә башлавы, беләсезме, нинди зур сөөнеч! Хатын-кызның күбесен алтын-көмеш, бизәнү әйберләре, затлы киём-салымнан гайре берни сөөндерми диләр тагын. Ялгышлар... Әнә бит: «Нефть!» – ди!

Гөлнур ХӘСӘНШИНА

ГЕОЛОГ

Узеннән зур биштәр асқан, йөзен сакал-мыек баскан ир-ат тайга (кыр, урман, дала...) буйлап атлый яки тауга күтәрелә... Менә ул арып-талып кичен учак янында утыра, ут өстендәге казанда үлән чәе кайный, ә аның кулында гитара – ул әкрән генә җыр суза... «Геолог» дигәч, сез дә шушындый күренешне күз алдыгызга китерәсезме? Ул, һичшиксез, ир-ат һәм каядыр моңарчы кеше аягы басмаган кыргый табигатьтә. Бу һөнәр турындагы һәр белешмә: «Геолог – ир-ат һөнәрләренән санала...» – дип башлана.

Әңгәмәдәшем мине шунда ук туктата: «Сез кыр геологлары турында сөйләсез. Алар башка... Әмма анда да хатын-кызлар сирәк булса да очрый. Бер дус кызым бөтен гомерен Магаданда уздырды менә. Партия белән нәкъ шулай айлар буге каядыр кырда эшләде, яшәде. Юк, алай булдыра алмас идем. Мин нефтьче-геолог!»

Таныш булыгыз: Изида Җиһангир кызы ЧУПИКОВА – Татарстанның атказанган геологы, «Елховнефть» нефть һәм газ табу идарәсенең баш геологы, идарә начальнигы урынбасары. «Мин – башка», – дисә дә, аның да иң беренче экспедициясе кырлар, таулар белән бәйлә. Беренче курстан соң алар бер айга Төньяк Кавказга баралар. Яшь чакта авырлыклар сизелми, әмма группаш егетләр өчен «өстәмә йөк»кә әйләнмим дисәң, физик яктан нык булырга тиешсең. Палаткада

йоклаулар, төнге учаклар... Өйдә бүген дә сакланучы минераллар – шул иң беренче партия хатирәсе. Төгә экспедициядән соң, «бу минем һөнәр түгел икән», дип кайбер кызлар китеп тә бара. Ул кала. И. М. Губкин исемендәге нефть һәм газ институтында (Мәскәү) уку беркайчан да җиңел булмый: белемне тау кебек өеп бирәләр һәм студенттан да бик күпне таләп итәләр.

Икенче курстан соң геофизика экспедициясенә – Ленинград ягына, өченчелә тәмамлагач – Казакъстанга чыгып китәләр. Дүртенче курстан соң практика узу өчен ул туган ягына – Әлмәткә кайта. Иң җаваплысы шушы ел булмадымы икән? «Әхмәтов кызы» – Әлмәттә аңа барысы да шулай эндәшә.

«Татнефть»тә эшләүчеләргә «Әхмәтов мәктәбе» дигән термин яхшы таныш. Күптән, «Сөләйнефть» нефть һәм газ идарәсендә скважинага су кудыртуның традицион булмаган ысулларын куллана башлаган чорда ук телгә керә ул. Дөрәсрәге, аны Татарстан нефтьчеләренең эш тәҗрибәсен өйрәнергә дип Себердән килгән белгечләр кертәп җибәрә. Изида ханымның әтисе Җиһангир Мансур улы Әхмәтов турында: «Легенда!» – диләр. «Татнефть» предприятиеләрендә 44 ел баш геолог булып эшләгән, РСФСРның атказанган геологы исемен йөрткән, Ленин ордены, күпләгән медальләр белән бүләкләнгән. Аны искә алганда бүген дә: «Кырыс, әмма гадел, кул астында эшләүчеләргә генә түгел, беренче

ЯЗМАГА КЕРМИ КАЛГАН ЮЛЛАР.

- Мәктәптә укыганда... космонавт булырга хыяллана!
- Нәфис гимнастика буенча беренче разряды бар.
- Студент елларында Александров исемендәге хәрби ансамбльдә бии.
- Әтисе биргән иң зур сабак: беркайчан да белә торып кешегә начарлык эшләмәскә. Жир түгәрәк – барысы да үзеңә әйләнеп кайтачак.
- 2010 елда Изида Чупикова Бөтенроссия конкурсында «Ел инженеры» исеменә лаек дип табыла. Бүләкләнүчеләр арасында ул бердәнбер хатын-кыз була.
- Аның егермеләп уйлап табу патенты бар.
- Ул – «Татнефть» компаниясенең мактаулы нефтьчесе.
- Соңгы укыган китабы – «Подсознание может все» (Джон Кехо). Китапларга мәхәббәт тә гомер буе китап жыйган әтисеннән күчкән.
- Ял көннәрендә бассейнга йөри. Быел «Татнефть» зур акция оештырган – якшәмбе көнне Әлмәт паркларында инструкторлар халык өчен «Яшел фитнес» уздыралар. «Мин дә барам. Кәеф күтәрелеп кайта аннан!» – ди.
- Кызларынан кала, аның иң кадерле ике кешесе – оныклары: Әминә белән Ясминә.
- Аның эш сәгәте иртәнге жиденче ярты-жидедә башлана. Кайчан тәмамлануын әйтеп булмый...
- Тормышта – эштә дә, гаиләдә дә үз урынын тапкан бәхетле хатын-кыз ул.
- Геолог Һөнәрен мәрхүм энесенең улы дәвам итәчәк.

чиратта үз-үзенә карата гажәп дәрәжәдә таләпчән житәкче иде», – диләр.

– Әтинең хезмәттәшләре безнең өйдә еш булалар иде. Филановский, Григорян, Шелкачев, Мөслимовлар – бүген корифейлар саналучы затлар! – дип сөйли Изида Жиһангир кызы. – Атаклы Хезмәт герое Дамир Нуретдинов исә – терәлеп торган күршебез. Әтиләр – Татарстан нефтен күтәргән кешеләр, алар башка, авыр шартларда эшләгән. Мин бүгенгәчә шаккатам: чын белгечләр булганнар – чорына күрә ни генә башкармаганнар! Без бүген дә алар тәҗрибәсенә таянабыз, әмма мөкинлекләребез, әлбәттә, күпкә күбрәк. Сөйләшүләр, бәхәсләшүләр, ачышлар... Нефть белән бәйле терминнар энем Наилгә дә, миңа да кечкенәдән таныш. Күп нәрсәне аңламасак та, шул әңгәмәләрне тыңлап үстек. Икебезнең дә әти юлыннан китүе гажәп түгел... Әйе, безнең эштә хатын-кызга авыррак. Югары уңышка ирешкәннәр бәлки шуңа сирәктер. Бик күпне белергә, күп нәрсәне истә тотарга кирәк. Без кабул иткән һәр карар – җаваплылык дигән сүз. Җаваплылык зур булганга таләп тә көчле. Әгәр карарың ялгыш икән, ул аварияләр белән дә тәмамлануырга мөмкин. Әмма миңа эшем ошый. Бик ошый! Әтидән күчкән яратудыр бу. Холкым да аныкы минем...

Мәктәпне алтын медальгә тәмамлаган кызының табиб булуын тели Жиһангир ага: «Кешене кызгана

беләсез, кирәк чакта нык та булып каласың, яхшы табиб чыгар иде синнән», – ди. Әмма Изидасының: «Геологка укыйм», – диюенә дә каршы төшми. Дипломлы белгечне Әлмәткә алып кайтасы юллар гына... Төрөкмәнстанга таба борыла.

Геолог күпкырлы шәхес булырга тиеш.

Урта Азиядә 13 ел яшиләр алар. Изида Чупикованың фәнни-тикшеренү институтында эшләгән еллары бу. Нефть ятмаларын эзлиләр: командировкадан, юлдан кайтып керми. «Геолог хатын-кыз иреннән уңса гына бәхетле була», – дию аңа бик тә туры килә! Юлыма гел яхшы кешеләр генә очрады, дигәндә, ул үзе дә иң элек мәрхүм ирен күз алдында тоты бугай. Кая, кайчан гына чыгып китәргә туры килсә дә, ике баланы берсүзсез ире алып кала. «Урта Азиядә менталитет башка иде ул вакытта, – дип искә төшерә Изида ханым. – Кирәк чакта, лезгин күршебез тыныч күңел белән дүрт баласын миңа калдырып тора иде. Башка чакта исә – мин аңа. Шулай тиеш кебек иде бу... Бер үкенечем калды: Төрөкмәнстанда кандидатлык диссертациямне якларга өлгермәдем. Анда бик кызу бит, сәламәтлек белән проблемалар килеп чыкты да, Татарстанга күченергә

туры килде. «Зэйнефть» нефть һәм газ идарәсе оешкан чак иде, шунда күчендек...

Зәйдә ул әйдәп баручы геолог булып эшли башлый. Ә баш геолог булып китүе... Искә төшерүе дә кызык. Яңа вазыйфа тәкъдим иткәч, Изида Жиһангир кызы шунда ук баш тарта: «Бу урында ир-ат утырырга тиеш...» Ул арада жәйге ял вакыты житә. Гариза белән кергән белгечкә идарә башлыгы Геннадий Шариков: «Ярый, әмма эштән китү турында гариза да яз һәм жаның теләгәнчә ял ит, – ди. Аннан, елмаюын күрсәтмәскә тырышып кына өсти: – Яки баш геолог булырга ризалаш...» Күндәрә. Эштән ничек китә алсын инде ул?!

«Татнефть» компаниясе эшендә геологлар мөһим роль уйный.

– Безнең эштә бернәрсәне дә өстән-өстән генә белү ярамый. Мин лаборант та, оператор да булдым, буровойда да эшләдем... Барысы да таныш булганга эшләү җиңелрәк. Идарәләргә кушкыч, эти-әнигә дә якынрак булырмын, дип, Әлмәткә килдем. Миңа тагын ышаныч күрсәттеләр... Баш геолог булуыма унбишенче ел инде. «Елховнефть» – көчле җитәкчеләре белән дан тота. Планнарны үтәп, арттырып үтәп барабыз. Татарстандагы иң зур ятмаларның берсен эшкәртәбез.

Компаниядәге геологларның төп бурычы – нефть ятмаларының геологик төзелешен өйрәнү, геологик-технологик чаралар: скважиналар бораулау, объектларны рациональ куллану һәм башкаларны планлаштыру... Әңгәмә башыннан ук күңелне кытыклап торган сорауны бирергә, ниһаять, жай чыкты: «Татарстанда яңа нефть ятмалары табылмыйдыр инде хәзер?»

– Табыла! – Әңгәмәдәшем балкып елмая. – Бүген нефть сәнагате, бигрәк тә безнең «Татнефть» компаниясе бик нык алга атлады: барлык юнәлешләрдә яңа технологияләр керә. Тәҗрибә зур, белгечләрнең профессиональгә үсә. Инде мөмкинлекләр бетте, дигәндә, яңа – моңарчы башкармаган тикшеренүләр үткәрәбез дә кабат нефтькә тап булабыз. Менә дигән нефтькә! Безнең ятмалар – уникаль!

«Елховнефть» нефть һәм газ идарәсенең гомуми мәйданы өч мең квадрат километр. 5800 скважина урнашкан анда. Разведка скважинасына барып кайттым дисә, баш геологка бер көн кирәк. Скважиналарның күбесен күрәп беләм, янына баргач, хәтерләп каласың, картага карауга, кая куелганы шунда ук исеңә төшә, ди ул. Эшнең торышын үз күзләрең белән күргәч, кайчак бөтенләй башка төрле карарлар кабул ителә. (Безнең кебек читтән караучыга кырдагы «качалка»лар бернинди тәртипкә буйсынмаган кебек. Чынлыкта, алар өчпочмак «сетка» эченә, мәйданына карап, берберсеннән 150 метрдан алып 400 метрга кадәр ара белән урнаштырыла. Скважиналарны янәшә кую – запасларны эшкәртү өчен кирәк. Бер ятманы бер генә скважина суыртып бетерә алмый – моның өчен аңа 300 еллап вакыт кирәк булыр иде.)

«Тәҗрибә һәм интуиция – геолог өчен иң мөһиме шулар, – ди ул. – Кайчак анализлар да син теләгәнчә булмый, әмма күңелең көтә, ышана: бар монда жир мае, бар! Һәм нефть килә! Биш ел, ун ел килә... «Исеңдәме, шикләнәп тә торган идея ул чакта», – дип сөйләшәбез бер-беребез белән. Әмма хәзер ахыргы нәтиҗәнең әйбәт булуына ышанмыйча, «бәлки...» дип акча түгә, скважина бораулы торган заман түгел. Без күпмедер дәрәҗәдә икътисадчылар да булырга тиеш. Чөнки кабул иткән карарларыбыз турыдан-туры матди чыгымнар белән бәйләнгән. Зур чыгымнар белән! Дистәләгән миллионнар турында сүз бара монда...»

«Татнефть»тә хатын-кыз баш геологлар бүген нибары икәү. Беренчесе – ул, икенчесе Азнакайда – Венера Таипова. (Компания тарихында исә тагын ике баш геолог булган – Галина Кандаурова һәм Минадора Иванова). Ир-ат нефтьчеләр белән бер дәрәҗәдә, бер телдә сөйләшү өчен геолог хатын-кыз алардан күпкә күбрәк белергә тиеш, дип саның әңгәмәдәшем. Гомумән, геолог химия, математика, физика, гидродинамика, петрофизика, катламнарның коллектор сыйфатларын биш бармагы кебек белергә, логик фикер йөртүе – көчле, хәтерә әйбәт булырга тиеш.

«Скважиналар – тере. Алар безнең кайгыртуга, яратуга мохтаж», – дип шаккаттыра ул мине. Аннан дәвам итә. – Әйе, тере! Алар да вакыт-вакыт дәвалануга мохтаж. Әйтик, скважина нефть бирә-бирә дә, кинәт су чыгара башлый. Нигә? Каян килә бу су? Геофизик тикшеренүләр үткәрәбез: суга химик анализ ясала. Һәр катламның үз составы, шуңа күрә суның төгәл кайсы метрдан чыгуын ачыклау бик авыр түгел. Аннан инде карар кабул ителә – башка горизонтка китәргәме, калыргамы? Еш авырыйлармы? Кызык сорау... Скважиналар «чирләмәсен» өчен без барысын да эшләргә тырышабыз: чирне дәвалаганчы, булдырмау хәерлерәк бит. Алар көн саен даими игътибар көтә. Менә монда кеше факторы зур роль уйный инде: кемдер үз эшенә салкынрак караса, теге яки бу эшне вакытында башкармаса, әллә нинди аварияләр килеп чыгарга мөмкин... Шуның өчен операторлар, яңгыр дими, кар дими, көн саен скважиналарны урап әйләнә дә инде».

Изида Чупикованы таләпчән җитәкче, диләр. Этисе кебек! Аның соравына жавабың юк икән, дәшми калуың яки «белмим» дип дәрәҗәң әйтүең хәерлерәк. Бигрәк тә скважиналар белән бәйлә булганда. Ялганны яратмый! Яшьләр, кул астында эшләүчеләр белән белгәннәрен бик теләп уртаклаша ул. «Алар күбрәк белсә, миңа да эшләү җиңелрәк», – ди.

...Кайчандыр үзенең акылына һәм кулындагы чүкечкә (көрәк, кәйлә...), тагын күзенә һәм аякларына гына ышанган геологның «ярдәмчеләре бүген бихисап: компьютер, космостан төшерелгән сурәتلәр, яңа программа продуктлары, электрон микроскоп, геофизик аппаратуралар... Әмма заман ничек кенә алга атласа да, кеше үзе, аның белеме, тәҗрибәсе барыбер беренче урында кала!

ЖӘМГЫЯТ

■ Иннополис шәһәрәндә «Президент академиясе жәйге кампусы» ачылды. Анда Татарстан Президенты Рөстәм Миңнеханов, Россия хөкүмәте җитәкчесе урынбасары Аркадий Дворкович, РФ мәгариф һәм фән министры урынбасары Александр Повалко, Россия Президенты каршындагы халык хужалыгы һәм дәүләт хезмәте академиясе ректоры Владимир Мау катнашты. Рөстәм Миңнеханов әлеге чарада республиканың 10 елдан соң нинди булачагын фаразлады. «Безнең 2030 елга каралган стратегия бар, һәм анда иң мөһиме: кеше капиталы. Безгә мохит, шартлар тудырырга, белем бирү үзәкләре булдырырга, кешеләрнең яшәү дәрәжәсен яхшыртуга кирәк», – диде ул.

■ «Балалар парады» гаилә фестивале Казанда бишенче тапкыр үткәрелә. Кремльнең Казансу ярында уза торган бәйрәмдә Казанның яшь гаиләләре теләп катнаша: 2 мең гаилә инде гариза биргән, бу – 8 мең катнашучы дигән сүз. Бәйрәм кысаларында «Балалар – балаларга» хәйрия акциясе «Рональд Макдоналд йорты»ндагы онкологик авырулы балаларны дөвалауга ярдәм йөзеннән оештырыла.

КОТЛЫЙБЫЗ

■ Муса Җәлил исемендәге Татар дәүләт опера һәм балет академия театры солисткасы Аманда Гомес Варнада узган XXVII Халыкара балет конкурсында I премия лауреаты һәм Алтын медаль иясе булды.

ДИН

■ Коръәнне татар теленә тәрҗемә итәргә ниятлеләр. «Аны Россиядә яшәүче барлык милләттәшләребез дә укый алачак», – ди ТР Диния нәзарәте вәкилләре. Изге Коръән китабын бүгенге татар теленә тәрҗемә итү буенча эшче төркемне раслады. Ел ярым давамында Камил хәзрәт Сәмигуллин җитәкчелегендә нәзарәтнең махсус оештырылган Коръәнне өйрәнү бүлегенә белгечләре «Казан басмасы»ның яңа нөсхәсен эшләде.

СПОРТ

■ Мәскәүдә «Шереметьево» аэропортында Россия спортчыларын Рио-де-Жанейрода узачак 2016 елгы Олимпия уеннарына озаттылар. Спортчылар арасында волейбол, гандбол, өстәл теннисы җыйелма командасы вәкилләре, синхрон йөзү, бокс, ат спорты буенча Россия җыйелма командасы бар иде. Уеннарда Татарстаннан 14 кеше катнаша. Волейбол җыйелма командасында республика вәкилләре аеруча күп.

МӘДӘНИЯТ

■ Татарстан китап нәшриятының яңа проекты тест рәвешендә эшләвен давам итә. «Татар әдәбияты үзәге» Татарстан халкы арасында гына түгел, бөтен дөньяга чәчелеп яшәгән милләттәшләребезгә татар әдәбиятын таратуны максат итеп куя. Әлеге порталда интернет-кибет һәм бушлай онлайн-китапханә булдырылган. Электрон китапханәдәге басмаларны төрле параметрлар буенча сайлап алырга һәм шәхси китапханәләргә формалаштырырга мөмкин.

■ Халкыбызның яраткан җырчылары Рәшит Баһапов белән Хәйдәр Бигичевка Түбән Новгород өлкәсенең Кызыл Октябрь районы үзәгендә – Уразавылда һәйкәл-бюст ачылды. Аны ачуда Татарстан Республикасы Президенты Рөстәм Миңнеханов белән Түбән Новгород губернаторы Евгений Шанцев катнашты.

■ «Созвездие-Йолдызлык» республика телевизион яшьләр фестивале җиңүчеләре Кара диңгез флоты хәрби базасында концертлар куйды. Биредә Татарстан Республикасының 17 район һәм шәһәрләреннән 180 яшь башкаручы җыр, бию, нәфис сүз буенча иң яхшы чыгышларын күрсәтте. Әлеге жәйге концертлар 12 ел уздырылып килә. Быел Сүриядә хәрби операцияләрдә катнашучылар Татарстан балалары концертын тамаша кылды. Яшь артистларга Диңгез пехотасының күкрәк билгесе тапшырылды.

МӘГАРИФ

■ Татаристика югары мәктәбе филология, тарих, археология һәм культурологияне берләштерергә тиеш. ТР Дәүләт киңәшчесе Минтимер Шәймиев бу хакта КФУның Филология һәм мәдәниятара багланышлар институтында әйтте. Анда татар телен, милли мәдәниятне, тарихны һәм гореф-гадәтләргә саклап калу турында сөйләштеләр.

■ «Мәктәбең булыш!» республика акциясе барышында быел меценатлар 36 райондагы 420 мәктәпкә һәм балалар бакчасына булышып, 7 миллион 285 мең сумлык яшелләндерү, буяу, ремонт эшләрен башкардылар, мультимедиа җиһазлары, мебель, канцтоварлар сатып алдылар.

БУ КЫРЛАР, БУ БАСУЛАРНЫҢ
ҺӘР КАРЫШЫ КАДЕРЛЕ АҢА.
ҮЗ ГОМЕРЕНДӘ НИЧӘ КАТ
УРАДЫ ИКӘН УЛ АЛАРНЫ.

Язын – чәчү вакытында,
жәен – арышлар серкә
очырганда, көзен – урак
урганда, ә кышын...
Кышын да тик ятмагандыр,
кар тигез ятамы, ужымнар
өшемиме дип, күңеле
һаман шул газиз басуларга
әйдәгәндер. Игенченең
алы да, ялы да шушы
кырларда аның...

ШУШЫ ЖИРДӘ ЖЫРЫМ КАЛСЫН

Лилия
ГӘРӘЕВА

Алабуга районының Дәм-Дәм авылындагы «Яшь көч» агрофирмасы житәкчесе Һадиуллина Рузилә Мирсәет кызын шулай җиңел генә игенче дидем дә бит, ә чынлыкта, үзе үк игенче дә, терлекче дә, агроном да, укытучы да, психолог та, өч баласына – Ландыш, Марат, Рөстәмгә – әни, оныкларына әбекәй дә әле ул.

Тормыш бәянын Галимжан Ибраһимовның «Кызыл чәчәкләр» романындагыча башлаган иде Рузилә Мирсәет кызы: «Без тирәннән, тормышның төбеннән күтәрелдек. Әти-әни гади кешеләр... Әти гомере буена фермада терлекче булып эшләде, көтү көтте». Мөслим районының Тойгелде авылында, жиде балалы гаиләдә туып-үскән Рузилә ханым үзе турында сөйләргә яратмый. Эше турында, авылдашлары, басу-кырлар, фермадагы терлекләр турында – менә алар хакында рәхәтләнеп сөйләргә риза. Ярты гомерен биргән хужалыгы күңеленә газиз баласыдай якын. Ире Әмирнең әманәте дә, авылдашларының ышанычы да бу хужалык.

Дөм-Дөм туфрагына тәуге тапкыр 1973 елның 14 июлендә – үзләренә туй көнендә аяк баса ул. Ире Әмир белән дүрт кенә ай йөреләр дә, өйләнешәләр. Бигрәк тиз дияргә ашыкмагыз, Казан дәүләт авыл хужалыгы институтында гыйлем ташын бергә «кимергән»нәр бит. Кешеләрне уртак хыял берләштерә, диләр. Әмиренең исә хыялы бер – үзе туып-үскән авылга кайтып эшләү, үз авылын күтәрү. Ул чорларда яшәүчеләр белә – партия синең хыялларың белән исәпләшә тормый, аның үз планнары. Әмир белән Рузиләнең дә яшьлек еллары республикабызның төрле авылларын күтәрәп уза. Кайда гына, нинди генә яхшы нәрсә күрмәсен: «Әх, безнең Дөм-Дөмдә дә булсын иде бу», – дип яшәгән Әмир абый 1985 елда үз авылына эшкә кайта – өч авылны берләштереп төзелгән «Красный луч» колхозы таралып, Дөм-Дөм хужалыгы «Яшь көч» кооперативы булып аерым эшләп киткәч, Әмир Гыйльмулла улын аның житәкчесе итеп куялар. «Яшь көч» – әби-бабайлар мирасы. 1929 елда Дөм-Дөм халкы оештырган беренче колхоз да шушы исем белән аталган. Колхозны кабат күтәрү, авылны яңадан аякка бастыру өчен күп көч куя Әмир абый. 160 балага исәпләнгән ике катлы мәктәп төзетә, юлларга асфальт түшәлә, газы, суы үткәрелә. Авыл башындагы элеккеге алма бакчасын да кабат шау чәчәккә күмәргә хыяллана ул. Яңа үсентеләр алып кайтып утырта. Ә инде язмыш Әмирен тагын да зуррак эшләргә – башта Алабуганың икътисад идарәсе житәкчесе, аннары район башлыгының авыл хужалыгы буенча урынбасары итеп чакыргач, аның эшен Рузилә ханым дәвам итә. Шушы хужалыкта икътисадчы булып эшләгән кеше өчен колхоз рәисе вазыйфасы да башкара алмасын эш булып тоелмый. 1998 еллар бу. 2000 елда исә өч колхозны берләштергән «Вятка» ассоциациясе оеша. Аны житәкләргә тагын Әмир Гыйльмулла улы алына. Бер гаиләдә ике житәкче. Тормыш гел шулай матур барыр сыман була да бит... Йөрәгенең авыртыуын элегрәк тә

әйткәләгән ул. Авыл кешесенең үзен кайгыртырга вакыты бармыни? Бүген чәчү, иртәгә печән, аннан инде уракка төшәсе. Елның дүрт фасылы урынына бишенчесе булса да, өлгерерлек түгел. Шуңа күрә аның вакытсыз үлеме барысын да өнсез итә. Алабугадан авылга кайтышлы, рульдәге ирнең йөрәге туктый. Нибарысы 56 гына яшь була аңа. 2005 елның 11 октябре Рузилә апа тормышындагы иң кара көн – газиз кешесеннән мәңгегә аерылган көн! Ире вафатыннан соң, дөньяда бернигә күтәреләп карыйсы килмәсә дә, йөрәк әрнүләрен эчкә йотып, Рузилә Мирсәет кызы «Яшь көч» колхозын ассоциациядән аерып чыгару артыннан йөри. Әмиренең хыялларын инде берүзенә тормышка ашырасы. Хужалыкны таркатырга, эшне ярты юлда калдырырга вөжданы кушмый.

Бу авыр көннәрдән соң да дистә елдан артык вакыт үтеп киткән инде. Рузилә апа әманәткә бүген дә тугры – «Яшь көч» агрофирмасы замана жылларенә каршы тора-тора, үз көненә яши бирә. Ялгыз түгел Рузилә апа, янында ярдәмчәсе – кече улы Рөстәм, килеңе Лиана бар. Алары үзе белән бергә яшәсә, кызы Ландыш белән улы Маратның тагын үз тормышлары, берсе – Алабугада, икенчесе – Мамадышта.

Без Дөм-Дөмгә килгән көнне «Яшь көч»ләр уракка чыккан иде. «Безнең белгечләр инде болар», – дип сөенеп тә, горурланып та таныштырды Рузилә ханым агрофирманың яшь агрономы Рафат Нотфуллин белән. Аксубай егете икән, «Яшь көч»тә икенче елын эшли. Эшчеләр темасы житәкченең куанычы да (куана, чөнки ул аларга ышана), иң авырткан жире дә. «Кешеләр житешми, – ди ул. – Хужалык бетә икән, авыл бетәчәк. Авылны бетерәсе түгел иде. Теләгән эшне эшләп булмау да ачуны китерә. Барысы да акчага барып төртелә. Сөтнең бер литры 17 сум 50 тиен. Кибеттә минераль су да сөттән кыйммәтрәк тора. 1170 баш мөгезле эре терлек асрыйбыз. 330 савым сыерыбыз бар. Аларны баштарак алты кеше сауды. Хәзер тагын бер

Марат ӘХМӘТОВ,
ТР Премьер-
министры
урынбасары –
авыл хужалыгы
һәм азык-төлек
министры:

«Татарстан Республикасы хөкүмәте авыл хужалыгы тармагына ел саен дәүләт ярдәме чараларын раслый, республика бюджетиннан бирелә торган дәүләт ярдәме төрләрен һәм шартларын билгели.

Крестьян (фермер) хужалыкларына дәүләт ярдәме – «Крестьян хужалыклары базасында гаилә терлекчелек фермаларын үстерү», «Эш башлаучы фермерларга ярдәм»; авыл хужалыгы кооперативларына «Авыл хужалыгы кулланучылар кооперациясен үстерү» программалары буенча күрсәтелә. Ярдем күрсәтү авыл хужалыгы корылмаларын төзү һәм булганнарын төзекләндерү, терлек, хужалык өчен техника һәм авыл хужалыгы өчен кирәкле эш җиһазлары сатып алуга грантлар бирүдән гыйбарәт.

Гамәлләрен раслый торган тиешле кәгазьләре булган очракта, фермерлар үсемлекләр белән шөгыльләнүгә (орлык бәрәңге һәм ачык туфракта яшелчә үстерү, яхшы орлыклар сатып алу), 1 кг тапшырылган сөткә, токимлы терлекләр үрчетү өчен тотылган чыгымнарда, авыл хужалыгы җиһазлары, техникасы һәм башка кирәк-яраклар (35 юнәлеш) сатып алуга субсидия ала алалар. Хосусый хужалыкларга ярдәм итү чаралары «Татарстан Республикасында хосусый хужалыкларны үстерүгә дәүләт ярдәме турында»гы канун нигезендә башкарыла. Әлеге канун быел кабул ителде.

Ярдәм итү төрләре арасында: хосусый хужалыкны үстерү өчен алынган кредит процентларына; бозаулар һәм таналар, токимлы кәжәләр, бәбкәләр һәм чебешләр (күркә, каз-үрдәк, бройлер чебеше) сатып алуга; сыерларны ясалма орлыкландыру чыгымнарының бер өлешенә; өч яшьтән олырак бияләренә асрау өчен азык сатып алуга; сыерларга профилактика ясау буенча күрсәтелгән ветеринария хезмәтенә; сөтчелек юнәлешә буенча кече фермалар төзүгә субсидияләр каралган.

Болардан тыш, авыл хужалыгы товарлары житештерүчеләргә субсидияле кредитлар бар. Хужалыкны техник һәм технологик яктан яңарту өчен тотылган чыгымнарның бер өлеше субсидияләнә. Шулай ук «Лизинг грант» программасы, терлекчелек объектларына юл салу, фермаларны, яшелчә саклау урыннарын төзекләндерү буенча да программалар гамәлгә ашырыла. »

Агрофирма пай җирләрен арендага алып эшли. Җирдән файдаланган өчен салымын да үзләре түли, халыкка печән-саламын да, ашлыгын да мулдан өләшә.

кеше алдык. Бик авыр хезмәт бит бу. Гел аммиак иснәп, тирес арасында эшләргә кирәк. Европача мегафермалар салырга көч җитми бит. Инде булган сыер савучыларыбыз да олыгаеп бара. Алар киткәч, бу фермаларда эшләргә, белмим, кемнәр генә килер. Килер өчен авылда яшьләр дә юк. Әмир ни тырышып мәктәп төзетте. Уңайлы, жылы, якты булды дип куанды. Баштарак аны башлангычка калдырдылар, инде хәзер авылда башлангыч мәктәп тә юк. Элек авылда бер генә укучы булса да, мәктәпне япмый сакладылар. Ә хәзер... Хәзер безне-келәр Шурнәк авылына автобус белән йөрәп укый. 26 бала китте ул мәктәпкә. Быел Дәм-Дәм авылынан бер генә чыгарылыш укучысы да булмады. Ярый инде, бинасы булса да халыкка хезмәт итә. Хәзер анда китапханә, медпункт, балалар

бакчасы. Авылда 280 ләп кеше яши. Аның 80 е – пенсионер. 40 лап кешесе бездә эшли. Үз җирләрен алып, үзләре эшләүчеләр дә бар».

Агрофирмада даими эштә илләгә якин кеше эшләсә, чәчү, урып-жыю вакытларында вакытлыча килеп эшләүчеләр белән йөздән артып китә. Үзләренә Дәм-Дөмәннән генә түгел, күрше Шурнәк, Үмәк, Морт, Елово авылларынан вахта белән килеп эшләүчеләр бар. Эшләгән кешенең кадере белә торган кеше Рузилә апа. Бушлай ашату-эчертү белән генә чикләнми ул, колхозчыларны санаторийларга җибәрәп, дөвалау юлларын да табарга тырыша. Авылдашларының хәл-әхвәле белән кызыксынып яшәгән, ярдәм сорап килсәләр, ничек тә булышу әмәлен табарга тырышкан җитәкчеләр тагын бардыр барын, ләкин сирәктер. Мактап та, арттырып та әйтү түгел – Рузилә ханым нәкъ менә шундый җитәкче. Аңардан печән дә, икмәк тә сорыйлар, такта да, түбә калае да... Хәле авырлар дөвалануга акча сорый. Үзе дә авыл кызы – хәлләрен аңламыймы соң?!

Агрофирма конторынан чыгуга, иген басулары башлана. Күз алтын башаклар арасына поскан зәңгәр чәчәкләрне эзли. «Чәчәкле басулар юк бездә, – дип сүзгә кушыла

хужалыкның баш бухгалтеры Асия Нәбиуллина. – Чәчәк булгач, чүпле басу була бит ул».

«3 мең гектар җиребез бар, – ди Рузилә Нәдиуллина, алтын басуларга ишарәләп. – 5 комбайныбыз, 18 тракторыбыз гөрләп эшләп тора. Шулай да техника җитә дип әйтеп булмый. Авыл хужалыгы техникасы бик кыйммәт. Кредит алырга тырышмыйбыз. Булган техниканы карап, төзәтеп, вакытында чәчәбез, агулыйбыз, эшкәртәбез, ашламасын кертәбез. Элегрәк ашламаны гектарына физик нисбәттән 4-5 центнер керткән чаклар бар иде. Ник физик нисбәттән димме – 1 центнер ашламаның 34 kilosы гына җиргә тәэсир итә. Калганы игенне яндырмасын өчен кушыла торган катнашмалар гына. Хәзер чәчү вакытында 1 центнер кертәргә тырышабыз. Үскәндә тукландырабыз. Шунның белән бергә 2 центнерга туладыр. Быел гектарынан 25–30 центнер уңыш булыр дип торабыз. Елына күрә начар түгел. Безнең туфрак – көлсу ярлы туфрак. Мөслим яларындагы кара туфракка без керткән ашламаларны кертмәсәң дә, без алган уңышны алып буладыр дип уйлыйм мин. Туфрагыгыз ярлы, дип, беркем дә ташлама ясамый. Чәчүлек орлык җитештерүче хужалык булып саналсак та, хәзер орлыкка бөртеп сатып алучылар

12 августта Рузилә Мирсәет кызы Һадиуллинаның 65 яшьлек юбилее. «Яшь көч» агрофирмасы коллективы аны туган көне белән ихластан тәбрик итә: «Хөрмәтле Рузилә Мирсәетовна! Ничә еллар Сез безнең өчен гадел житәкче генә түгел, сабырлык, тугрылык үрнәге дә булып торасыз. Олылар янында – олы, кечеләр янында кече була белгән киң күңелле, олы жанлы кеше Сез. Күңел тынычлыгы, тормыш иминлеге, саулык-сәламәтлек телибез».

Котлауларга «Сөембикә» журналы редакциясе дә кушыла.

сирәк. Дөрес, сатарга алай артык күп ашлыгыбыз да калмый. Терлек саны күп бит. 100 гектар авыл хужалыгы жиренә кайдадыр 5-7 баш мөгезле эре терлек туры килсә, бездә ул 35-37 баш. Бик күп инде бу. 2010 елгы корылык елны да баш санын киметмәдек. Киметәбез икән, эш урыннары кыскара. Авыл кешесен ничек эшсез калдырасың? Шушы авыл яшәсен, кешеләргә эш булсын, дип, төн йокламый уйланып чыккан чакларым бар».

Килгән-килгән, анда да сугылыш, дип, Рузилә ханым белән фермага юл тотабыз. Малларны ике көтүгә бүлеп, көнаралаш чиратлаштырып көтәләр икән. «Кигәвен чоры бит, малларны бик каһәрли, – дип аңлата моны 26 ел буе шушы фермаларның мөдире булып эшләгән Хәбибуллин Илдар Нәбиулла улы. – Безнең бар да үзенчәлекле», – ди ул, радионың «колагын» борып. Сыерларга матур җыр тыңлатмакчы, ахрысы, нияте. Заманча «Де-Лаваль» системасы белән савалар икән. Сыер савучыларның эшен шактый җиңеләйткән ул. Фермада барысы бергә 21 ләп кеше эшли. Терлекчеләрне көнгә ике тапкыр ашаталар. Моңысы – бушлай. Бәйрәмнәр уздыру өчен фермада ук зур зал бар.

Бәйрәмнәр, дигәннән... «Авыл кешесе, хужалыгын ташлап, әллә кайдагы концерт-театрга чыгып

китә алмый. Әмма гел авыр эштә эшләгән кешегә анысы да кирәк. Бәйрәмнәрдә концертларны үзбез оештырабыз, спектакльләр куябыз. Эстрада артистлары да үз итә авылыбызны», – ди Рузилә ханым.

Балачагында артист булырга хыялланган ул. Анда гади колхозчы баласын алмыйлардыр дигән уегына хыялына йөгән салган. Тик күңеленә яшерелгән шул кузлар һаман пыскый, күрәсең. Сәхнәне яратам ди. Бергә эшләүчеләре сер итеп кенә аның бик матур җырлавын, спектакльләр куйганда төрле рольләргә оста уйнавын айткәннәр иде инде. Әмирнең баянда уйнап, Рузиләнең өздереп җырлаганын алар әле бүген дә сагына.

Рузилә ханымның эш бүлмәсендәге фотоларга күз салам. Күбесенчә авылдашлары арасында Сабантуйда төшкән сурәтләр. Сабантуйлар бик матур уза икән Дөм-Дөмдә. Сүз уңаеннан, аны да агрофирма тулаем үзе уздыра. Әнә 2012 елгы Сабантуй мизгелләре, 2013, 2014, 2015, 2016 елгылар... Һәр елга аерым альбом багышланган. Сәхнәдә – эстрада йолдызлары, ә түрдә – хужалыкның иң тырыш эшчеләре. «Сабантуй – тырыш игенчеләр, терлекчеләр бәйрәме ул, – ди Рузилә ханым. – Бездә бу көнне беркем дә бүләксез калмый. Шәһәргә үзем барып, үзем сайлап алып кайтам ул бүләкләрне». Ни җитте генә бүләкләр түгел – яхшы телевизорлар, кер юу машиналары, суыткычлар... Кыскасы, эшне дә оештыра белә Рузилә Мирсәет кызы, ялны да...

Аның белән аралашкан шушы яртыгына көн эчендә дә мин аның авыл дип жан атуын, авылларның картаюына पोшынуын, яшәр өчен, эшләр өчен шартлар булса, авыл үзен-үзе дөвалар иде дип өметләнүен, шуңа омтылуын, жан-фәрман тырышуын күрдем. Яшерен-батырын түгел, житәкче кешеләр, гадәттә, кырыс була. Рузилә ханым да таләпчән житәкче. Ләкин таләпчәнлеген ышыгында аның нечкә күңеле, кайгыртучан, мәрхәмәтле йөрәге бар! Күңелендә – җыр, йөрәгендә матурлыкка мөхәббәт йөрткән кешеләр каты бәгырьле була алмый.

Әлфия
КОГОГИНА,
РФ Дәүләт
Думасы депутаты,
«Бердәм Россия»
фракциясе
әгъзасы:

«Авыл хужалыгы өлкәсендә ирешкән уңышларыбыз – Президентыбыз Рөстәм Миңнеханов житәкчелегендә бөтен республика белән ирешкән уңышлар ул. Монда һәркемнең: депутатларның да, министрлыктар һәм муниципалитетларда эшләүчеләрнең дә, ә барынан да бигрәк – авыл хезмәтчәннәренең эше мөһим. Тырыш хезмәтегез өчен бик зур рәхмәт сезгә!

Дәүләт Думасында 2016 елда авыл хужалыгы техникасы җитештерүче заводларга 10 миллиард сум күләмендә субсидия бирү хакында сүз булды, бу исә инде быел ук 20 берәмлеккәчә авыл хужалыгы техникасы алырга мөмкинлек бирәчәк. Техника паркын тиешенчә яңарту өчен без ел саен шушы темпны сакларга тиеш. Дәүләтнең алыштыргысыз ярдәмен нәкъ менә шуның өчен тәгаенләдек тә. Авыл хужалыгына ярдәм итү чараларын тормышка ашыру өчен 2015 һәм 2016 елларда федераль бюджеттан 237 шәр миллиард сум акча бүленде. 2016 елда Татарстан Республикасында авыл хужалыгы тармагын үстерү өчен 14,5 миллиард сум акча каралган, аның 8,4 миллиарды – федераль бюджет хисабынан бирелә. Бу акчаларны авыл хужалыгы өчен махсус җиһазлар һәм техника сатып алырга, авыл хужалыгы корылмалары төзү һәм төзекләндерүгә тотарга була.»

Казан Универсиадасы вакытында меңләгән кеше тамаша кылган «Ак бүре» операсын ижәт итеп, ул борынгы татар әкиятенә жан өрде. Атаклы вокалистлар аның белән хезмәттәшлек итә. Виртуоз баянчы Айдар Гайнуллин исә аның «Pentatango» әсәрен үз репертуарына алган.

Мәскәү композиторы Зөлфия РӘУПОВА, татар музыкаль традицияләренә тугры калып, Татарстан белән һәрчак элемтәдә яши.

ЗӨЛФИЯ РӘУПОВА: «ЖЫР ЯЗУ – ЖАН РӘХӘТЭ УЛ»

Зөлфия, үжәтләнеп, шушы профессиягә килүегез һәм Казан консерваториясенә дүрт (!) тапкыр керергә талпынуыгыз биографиягезнең аерылмас бер өлешенә әйләнде. Ничек булды ул?

– Озын тарих ул. Иң гажәбе: минем күз алдында беренче тапкырында ук жиңел генә укырга кергән егетләрнең күбесе бу профессиядән күптән китте инде. Миңа башка юл әзерләнгән булып чыкты. Профессиональ композитор булып өчен консерваторияне дүрт мәртәбә штурмларга туры килде. Дөрөс генә әйткәндә, ышанып та бетмиләр моңа...

Эти, мине юатырга өметләнеп, гел: «Аңла инде, балам, алмагач талантың юктыр. Менә мин, бәлки, космонавт булырга теләмдер, ләкин бу мөмкин түгел икәннән аңлыйм. Сиңа да килешергә кирәк», – ди торган иде. Ләкин мин үземә һәм хыялыма тугры калдым. Хәзер, инде еллар узгач, хыялымны чыңга ашырырлык үжәтлек, тырышлык, ихтыяр көче, үземә ышаныч житкәнгә сөенәм, мин – бәхетле. Эти-әнием минем белән горурлана.

Ә бит өметсезлеккә бирелгән чакларым да булмады түгел. Композиторлар бүлегенә керер өчен элеккеге еллардагы кебек ыгы-зыгы да, конкурс та юк хәзер. Композитор булуның дәрәжәсе нык төштә.

90 нчы еллардагы Казан консерваториясе турында нинди истәлекләр саклана Сездә? Нәжип Жиһанов рухы сизелә идеме анда?

– Искиткеч атмосфера иде ул вакытларда. Мин профессор Анатолий Луппов классында укыдым. Альберт Леман белән аралашырга туры килде, ул Казанга мастер-класслар үткәргә махсус килә иде. Мәскәүдән Алмаз Монасыйпов килеп дәресләр бирде. Консерваторияне һәм аспирантураны тәмамлагач, Фуат Мансуров белән аралашу бәхете елмайды. Япон язучысы Юкио Мисима романы буенча язылган «Алтын сарай» премьерарама 2008 елда ул дирижерлык итте. Ахырдан әсәр «Татарстан композиторлары музыкасы антологиясе»нә керде һәм 2012 елда Sony Music тарафыннан яздырылды. Татар музыкасының күп аксакаллары исән иде әле ул чакта. Мәсәлән, полифония буенча дәресләрне Мирсәет Яруллин алып бара иде.

Иң беренче зур музыкаль әсәрләрэгезнең берсе – Сөембикә ханбикә турындагы симфоник поэмагыз нинди шартларда язылды?

– 2003 елда мине хореограф Айгөл Гыйльметдинова эзләп тапты. Бүгенге көндә ул Санкт-Петербуркта эшләүче билгеле балетмейстер. Ул чакта Айгөл Казанның соңгы ханбикәсе Сөембикә язмышы турында махсус симфоник әсәр язучымны сорап мөрәҗәгать иткән иде. Бик күп тарихи әсәрләр укырга, Казан Кремле белән озаклап танышып йөрергә, Болгарга сәяхәт итәргә туры килде. Болар барысы да минем музыкаль күзаллавымны баетты, Казан ханлыгы чоры тарихын, Сөембикәнең иң кайгылы көннәрен чагылдырган образны тасвирларга ярдәм итте.

2004 елда бу әсәр яшь композиторлар һәм башкаручыларның «Россия Яшьләр Академияләре» бөтенроссия фестивалендә иң яхшы әсәрләрнең берсе дип танылды, мин «Россия халыклары ассамблеясе» медале белән бүләкләндем. Әсәрнең уңышы дирижер Александр Сладковский исеме белән дә бәйле, ул профессиональ язмышымда шулай ук зур роль уйнаган кеше. Мәскәү тамашачысы Сөембикә турындагы әсәрәннән фрагментны 2015 елда Мәскәүдә узган Татарстан көннәрендә күрә алды. ММДМның Светланов залы сәхнәсеннән Борис Эйфман балеты солистлары башкарды аны.

Хәзерге композиторларда авангард музыкасы белән кызыксыну кимүне, аларның мелодизмга әйләнеп кайтуларын нәрсә белән аңлатасыз?

– Музыка тарихында табигый күренеш бу. Композиторның публика белән аралашу чарасы буларак кабул ителгән авангард музыкага ихтыяж югалды. Аның вакыты үтте. Минем музыка – тыңлаучым белән «йөрәктән йөрәккә» аралашу ул. Шуңа күрә күбрәк мелодизмга тартылам, авангард музыканы колористик максатларда, әсәрнең художество уйланылышы соралганда кулланам.

Иң беренче зур музыкаль әсәрәм Сөембикә ханбикә турында.

Казанлылар һәм Универсиада кунаклары 2013 елның жәендә «Ак бүре» операсының масштаблы премьерасы белән таныштылар. Опера премьерасы Мәскәүдә узды. Бу әсәр ничек иҗат ителде?

– Татарстан Республикасы Дәүләт симфоник оркестрының сәнгать жетәкчесе һәм баш дирижеры Александр Сладковский заказы буенча язылды ул. Сюжетны һәм либреттоны үзем сайладым. Балаларга әкият укыганда очраклы гына «Ак бүре» әкиятенә юлыккан идем. Шулчакта ошады – мизгел эчендә сайланды ул. Алдан тоемлавым монда да сынатмады. Либреттоны талантлы яшь шагыйрь Рүзәл Мөхәммәтшин иҗат итте.

Бердәнбер кыенлык: мин ул чакта әле яңа гына икенче баламны тапкан идем. Әни, хатын һәм актив иҗат итүче композитор функцияләрен берләштерү катлаулырак булды. Постановканың мөһимлеген аңлау һәм проектта катнашучы күпсанлы ижади коллективлар каршында җаваплылык тою гына үземне кулга алып, эшне вакытында тапшырырга мөмкинлек бирде.

Куелышта өч йөздән артык кеше катнашты: Татарстан Республикасы Дәүләт симфоник оркестры, Миләүшә Таминдарова жетәкчелегендәге Татарстан Республикасы Дәүләт камера хоры; Дәүләт жыр һәм бию ансамбле (сәнгать жетәкчесе Айрат Хәмитов), «Пантера» камера балеты (сәнгать жетәкчесе Наил Ибраһимов), Мәскәү, Санкт-Петербург һәм Казанның яшь жырчылары.

АРАБЫЗДАН БЕРЕБЕЗ | уңыш серләре

«Ак бүре» операсын мин әле бай декорацияле, кызыклы сценографияле, режиссер табышлы опера театры сәхнәсендә күрергә дә хыялланам. Кайчан да булса хыялым тормышка ашар дип өметләнәм...

Зөлфия, Сез Нәзифә Кәримова сүзләренә искиркеч җырлар иҗат иттегез. Аларны Эльмира Кәлимуллина һәм Альбина Латыпова башкаруында яхшы хәтерлим.

– Әйе, җырлар иҗат итәргә яратам, минем өчен ул жан рәхәте. Шулай да симфоник музыкага ныграк тартылам.

Татар һәм аргентина музыкасын берләштергән, Айдар Гайнуллин репертуарының аерылгысыз бизәгенә әверелгән «Pentatango»ны иҗат итү фикере каян килде?

– «Pentatango» (биш ноталы танго) Айдар Гайнуллин заказы буенча туды. Мәскәүдә опера премьерасыннан соң Айдар Гайнуллин, яныма килеп, үзара хезмәттәшлек итү теләген белдерде. Айдарның танголар яратуын белгәнгә күрә, шундый танго иҗат итү идеясе миңа да кызык тоелды. «Pentatango»ның Айдар күңеленә хуш килүенә мин бик шат, аның башкарылу географиясе дә киң: һаман саен күбрәк шәһәрләрдә яңгырый. Айдар соравы буенча, «Pentatango»ның берничә вариантын эшләдем: камера оркестры, симфоник оркестр һәм үзенә «Эйфория» ансамбле өчен.

Мәскәүдәге татар тамашачысы бик зәвыклы!

Сез Мәскәүнең кайнап торган татар мәдәни тормышында актив катнашасыз. Башкала тамашачысы нинди ул?

– Мәскәүдәге татар тамашачысы рәхмәтле була белә. Алар бик зәвыклы. Мәскәүдә үземнең иҗатымны бәяли белгән чын тугры тамашачыларым булуга сөенәм.

Ижади тормышта кайнап яшәвегезне белгәнгә күрә сорыйм да: пианист Рәстәм Кудояровның хатыны да, ике кечкенә бала әнисе дә булып иҗат белән шөгыльләнәргә ничек вакыт табасыз?

– Әлбәттә, җиңел түгел. Вакытны дәрәҗәсез бүлсәң кирәк була. Киңәшләр бирергә яратмыйм, бу мәсьәләгә карата фикер уртаклаша гына алам. Үз гаиләңне һәм эшене чын-чынлап яратсаң – вакыты да җитәрлек, эшләрң дә барып чыгачак.

Әсәрләрегез күпләренә яраткан музыкасына әйләнде. Үзегез кайсы композиторларны яратасыз?

– Күп композиторларның музыкасы миңа якин. Иң яраткан композиторларым исә өчәү генә – Бах, Прокофьев, Фәрит Яруллин.

Марат СӘФӘРОВ.
Мәскәү.

ТАТАРЛАР – МӘСКӘҮДӘ

Нижгар татарлары, Башкортстаннан чыгуылар, Себер-некеләр, Казаннар, Пензаныкылар, Мордовия татарлары... Мәскәүдә яшәүче милләттәшләребезнең һәммәсен туган телгә, мәдәнияткә, моңга, рухи мирасыбызга тартылу, уртак тамырлар берләштерә. Татарча барган һәр чараны Мәскәүнең татар җәмәгатьчелеге сусап, яратып кабул итә. Милләткә хезмәт итәргә теләгән һәр кешегә, һәр оешмага эш җитәрлек. Аларның барысын исә Татарстан Республикасының Россия Федерациясендәге Тулы вәкаләтле вәкиллеге үз тирәсендә туплап тора. «Татарстан якташлары» оешмасы да вәкиллек каршында эшли.

Татарстан Республикасы Премьер министры урынбасары – Татарстан Республикасының Россия Федерациясендәге Тулы вәкаләтле вәкиле Равил Әхмәтшин быел Герой шагыйрь Муса Җәлилнең тууына 110 ел тулу уңаеннан медаль булдыру турындагы карарга кул куйды. Ул шагыйрьнең мирасын саклау, исемен мәңгеләштерүдә зур өлеш керткән шәхесләргә ел дәвамында тапшырылачак. Муса Җәлилнең юбилее уңаеннан Мәскәүдә шактый чаралар оештырылды: Мәскәү Татар мәдәни үзәгендә тантаналы кичә, шагыйрьнең һәйкәленә чөчәк салу, иҗатының соңгы елларына багышланган түгәрәк өстәл...

Композитор Сәйяр Хәбибуллинның юбилей концерты, атаклы җырчы Хәйдәр Бигичевны искә алу кичәсе, бөек шагыйребез Габдулла Тукайның 130 еллык юбилее уңаеннан шигырь бәйрәме һәм тантаналы кичә, Г. Тукай исемендәге «Эңгә бөртекләре» татар балалар иҗаты фестивале, мәшһүр хирург һәм галим Ренат Акчуринның 70 яшьлегә уңаеннан төшерелгән документаль фильмны тәкъдим итү кичәсе, «Нәүрүз-2016» шәһәрара бәйрәме, йөз җитмеш меңләп халыкны бер мәйданга туплаган Сабантуй, Фуат Мансуров исемендәге IV яшьләр музыка фестивале, «Рамазан шатеры» мәдәни-хәйрия проекты кысаларында Татарстан Республикасы киче һәм бәйрәм ифтары...

Башкалада яшәүче татар яшьләрендә туган телгә мәхәббәт тәрбияләү – Мәскәүдәге татар оешмаларының иң зур максаты. Шуңа уңайдан, вәкаләтле вәкиллек Яшьләр советы оештырды. Татар яшьләрен берләштерү, Мәскәү югары уку йортларында белем алучы якташларыбызны бергә туплау, туган телне үстерү белән бәйле проектлар – Яшьләр советы шушы эшләр белән шөгыльләнә.

Әйе, Мәскәүдә татар тормышы гөрләп тора! Россия башкаласында Татарстан көннәрен үткөрү дә матур традициягә әйләнде.

БӘЙРӘМЕГҮЗГӘ «МӘСКӘҮ ЙОЛДЫЗЫ» КИЛСӘМЕ!

Айдар
САДЫЙКОВ,
VIP-тамада

Кем генә үз туенда популяр артистны күрергә хыялланмый икән?

Берәр билгеле шәхесне, танылган кешене бәйрәмгә чакыру җыелган кунаклар өчен шаккат-малы яңалыкка әйләнә! Ә инде программада берәр эстрада йолдызы чыгышы да булса, кичәнең фурор ясыйсын көт тә тор!

Бәйрәм оештыручылар Николай Басковны аеруча ярата. Ул җиңел аралаша, мәжлес күңелле узсын өчен әллә ниләр уйлап чыгара, җырларын котлау сүзләре белән аралаштырып бара. Ни генә булмасын, Мәскәүдән йолдыз артистны чакырганда, тагын да кыздырып җибәрү өчен, гадәттә, аңа үзбездә некеләрдән берәрсен «беркетеп» куялар.

Алып баручы итеп А-реваны һәм «Комеди клуб»ның башка резидентларын чакыралар. Ләкин болар икесе ике әйбер: тел бистәсе булып сәхнәдән кеше көлдөрү – бер нәрсә, бәйрәм чарасын алып бару – бөтенләй башка.

Шәхсән үземә кем белән эшләү рәхәт булды дисезме? Банкетка чакырылган йолдызлар икәнлекләрен һич истән чыгармыйча, билгеләнгән вакытка сыешып, тиз генә ерып чыгарга да ычкынырга дип эшләүче артистлар түгел, чын күңелдән җанын биреп, зал белән аралаша торганның белән, әлбәттә.

Миңа Алсу Сафина, Ренат Ибраһимов, Сосо Павлиашвили белән дә, «Дюна», «Божья коровка», «Рок Острова» төркемнәре һәм Россиядә беренче МС диджей Сергей Минаев белән дә бер сәхнәдә эшләргә туры килгәнә бар.

Лев Лещенко белән аралашудан, бәйрәмнәрне бергә алып барудан матур хатирәләр саклана. Виктор Салтыков («Кони в яблоках» хиты) һәм аның хатыны шулай ук профессионалларча эшлиләр. Бер яшь ханым иренә туган көненә – «Божья коровка», ә улы әтисенә «Мираж» төркеме чыгышын бүләк иткән иде.

«Я долго буду гнать велосипед...» («Букет») җырын башкаручы легендар Александр Барыкин исә һич тә банкетларда чыгыш ясарга яратмый, аны чакырып китертү өчен шактый тырышырга туры килә иде. Аның иң таралган җырлары – «Чудо-остров», «Аэропорт», «За той рекой».

«Ялла» төркеме исә 100 процент хитлар башкара! Алар биюле ике тәнәфес ясый-ясый иркәнләп эшлиләр, җыр арасында ресторан буйлап йөрөп, зал, кунаклар белән ихластан аралашалар. Өлкән яшьтәгеләр өчен «Веселые ребята» төркеменең һәр җыры җанга бәлзәм кебек – «Люди встречаются», «Розовые розы», «Арлекино»лар...

Сосо Павлиашвили чыгышын аеруча яраталар. 40 минут буена җанга якын җырлар яңгырап торсын әле! Гомумән, артистлар йә 40-50 минутлык зур бер җыр блогы әзерлиләр, яки 25 әр минутлык ике блокның һәркайсында өч-дүрт җыр башкаралар.

«Дюна» төркеме белән кызык хәл килеп чыкты. Алар кичке 8 дә чыгыш ясарга тиеш иде. Заказ бирүче, халыкның әле күңел ачуга әзер түгеллеген чамалап, аларның чыгышын соңракка, икенче тәнәфескә күчерүләрен сорады. «Дюна» баш тартты. Гомумән, Мәскәүләргә алдан расланган график буенча эшләү хас. Мәсәлән, алар чыгыш ясау урынына килешү буенча 15 минут алдан килергә мөмкиннәр, ләкин һич тә кайчан чакырыллар дип, 2-3 сәгать буена борыннарын салындырып примеркада көтеп утырмайчаклар инде! Аларның райдерын (шартларын) уку кызыклы. Бөтен бер коллектив өчен, мисалга, гомуми примерка билгеләнә, ә солистларга – һәркайсына аерым. Артистларны тиешле урынга озатып баручы машинада, йөртүче һәм кабул итүче якның бер кешесеннән кала, чит кешеләр булмаса тиеш. Примеркалар да сәхнәдән 15 метрдан да ерак булмасын, җырчылар коридордан узганда ятлар басып тормасын! Сәхнәдә махсус эффектлар, мәсәлән, сәхнә төтенен куллану тыела дип аерым язылган. Нинди дә булса предприятие яки сәяси партияләр рекламасы да тыела. Кемдер, Пресняков

кебек, аерым маркалы виски сорарга мөмкин, ләкин Эвелина Хромченко капризларын үтәтү ягыннан барысын да уздырды.

Кино йолдызы Дмитрий Харатьянны чакырганнар иде берчак. Баштагы 10-15 минуты күңелле иде әле, килеп фотога да төшереп тордылар, аннары кызыксыну югалды.

Җор телле сөйкемле Ургант – туйда бөтенләй башка. Чакырылган артистлар, безнең вәкаләткә керми, дип, кайбер нәрсәләрдән, мәсәлән, туй тортын чыгаруны игълан итүдән баш тарталар.

Яшьләр җыелган җиргә – Тиматины, юбилейларга Михаил Боярскийны, Маршал яки «Машина времени» төркемен чакыралар.

Казанда шулай ук «Оттаван» төркемен яки Адриано Челентаноны очратырга була. Соңыннан аның легендар итальян мачосына тышкы кыяфәте белән генә охшаган кеше булуы ачыклана.

Танылган йолдыз юбиляр яки кунаклар өстәленә утырсын дисәгез, артистка өстәмә 1.000 у.е. түләргә кирәк булмагае! Ул вакытта инде йолдыз сезнең белән чәкәшә дә ала.

Казанда Мәскәү йолдызларын көтеп алсалар, Мәскәүләрдә Казанныкылар бик кадерле була икән. Мәсәлән, бер юбиляр, әтисенә Илһам Шакиров җырларына мәкибән икән белгәнә, халык җырчысын бәйрәмгә чакырган. Илһам абый баянчысы белән алдан ук килгән, җырлаган, кунаклар белән иркәнләп аралашкан. Аның райдеры иң тыйнагы – җырлар алдыннан бер чынаяк кайнар чәй. Салават Фәтхетдиновны да яраталар! Ләкин Салават акчага килми, ул бик яхшы танышына йә якын дустанына гына килеп җырлый. Аның белән күп чараларда бергә эшләргә туры килгәнә бар. Ә менә Салават кызының туенда мин үзем тамада булдым!

блогер: www.syuumbike.ru

АКТАНЫШ ДИГӘН ИЛ БАР..

АВЫЛ ТУРИЗМЫ БУЕНЧА БИШ МАРШРУТ
ӘЗЕР АЛАРДА. ӘЛЛӘ КАЙСЫ ИЛЛӘРДӘН КИЛЕП
КАРАП ЙӨРСӘЛӘР ДӘ, ЙӨЗ КЫЗАРЫРЛЫК ТҮГЕЛ.

Эльмира ЗАКИРОВА,
Фәнзилә МОСТАФИНА

Такталачык, Уразай, Иске Кормаш, Теләкәй, Татар Суыксуы, Мари Суыксуы, Зөбәер, Әтәс, Әлем, Байсар... Болары – без барасы авыллар. Фәнзилә – Такталачык, Уразайларны, мин – Байсар, Әлемне сайладык. Су юлы күрсәтү, бал менү, исем кушу йолалары белән танышулар, чигүләр белән бизәлгән татар йортына керүләр, чыбыркы үрү, әтәч сугыштырулар, кыз куышлар, «Кичке уен»нарны тамаша кылулар, ак әбиләр белән очрашулар... Барысы да күңелне ымсындыра.

Сәфәр баиш

Без Актанышка кайтабыз. Кем-нәр өчендер ул – бару. Янәшәмдәге коллегам, журналист Фәнзилә Мостафина өчен, мәсәлән. Ә минем өчен – кайту менә! Без дигәнем – «Ак калфак» Бөтөнтатар иҗтимагый оешмасы вәкилләре. Татарстан районнарыннан, Россия төбәкләреннән, Тажикстан, Беларусь, Польша, Казакъстан, Төрөкмәнстан... Австралия кебек чит илләрдән килгәннәр. Жәмгысы 150 кеше. «Ак калфак» оешмасының Актанышта узасы халыкара семинары бик тә үзенчәлекле темага – авыл туризмына багышланган иде. Татар халкының йолаларын, гореф-гадәтләрен, шул якның күренекле шәхесләрен, авылларының тарихын һәм яшәешен өйрәнәчәкбез икән. Хәер, «Ак калфак» оешмасы житәкчесе Кадрия Рәес кызы Идрисова үзе Актаныш кызы лабаса! Район хакимияте башлыгы урынбасары булып эшлөгәндә үк

шул эшләрнең башында тора иде инде ул. Әнә үзе дә! Балкып, юлчыларны барлап йөри.

Таң атканда ук кузгалдык. Кояш күзне чагылдыра. Иртән Актанышка кайтканда гел шулай. Кояш Актаныштан чыга.

Сөйләшә-сөйләшә, тирә-якны күзәтеп барабыз.

– Актанышта үзеңне чит илдә кебек хис итәсең икән...

– Анда һәр йорт, һәр гаилә ярыша-ярыша чәчәк үстерә, диләр...

– Актанышлар җырчы да, биюче дә, шагыйрь дә, спортчы да!

Беләм инде, юлдашым Фәнзилә хәзер җырчы Әлфия Афзалованы, шахматчы Алисә Галләмованы, шагыйрьләрен санап китәчәк...

Ә миңа аның Актанышны чит илгә тиңләве ошады. Чынлап та!..

Туган авылым Иске Байсардан биш кенә чакрымда бер авыл бар иде. Юкка чыкты инде. Гомер-гомергә «Морзалар утары» дип

Кыш көне, җәй көне, теләсә кайчан килгез Актанышка!

йөрттеләр аны. Өч төрбәле зиратыгына да күп нәрсә сөйли. Уфадан, Казаннан пароходта ерак сәфәргә чыккан морзалар Әжәкүл пристаненда төшеп калган. Агыйдел яры буенда аларны тарантаслы атлар көтеп торган. Кучер егет, атларны куалап, кунакларны шул авылга – Мәчтигә алып киткән. Алар кымыз эчәргә дип махсус килгән бирегә... Без, бала-чагалар да, бабакай җиккән ат арбасына утырып, әнә шул авылга – Мәчтигә утырмага барырга ярата идек. Юлда «Әүлия чишмәсе»ннән су эчәбез, күл камышлары җыябыз. Бәләкәй борынгы авыл бизәкле тәрәзә капкачлары, байларча ике яклы итеп салынган өйләре белән каршы ала...

«Шул авыл урынында ачык
навада яшьләр белән музей оешты-
рачакбыз», – ди Кадрия ханым.

*Авилда печән өсте.
Авил кешесенең бер
минут вакыты юк!
Ә кунакларны
нинди югары дәрәжәдә
кабул иттеләр!*

«Үдебеднекеләр...»

Мамадыш, Чаллы, Минзәләләр
калды. Без һаман кояш чыккан
якка таба жилдерәбез. Аккошлар
иленә, торналар төшкән якларга.
Әрәмәләр, балан-миләш куаклары,
тал-тирәкләр арасыннан талгын
гына агып ятучы Ык күренә.
Кадрия Идрисова, экскурсовод
роленә күчеп, бу якларның табига-

те, авыллары, кешеләре турында
иркенләп һәм яратып сөйли:

– Без Минзәлә белән Актаныш
районнарын аерып торучы Ык
күперен кичтек. Актаныш дүрт зур
елга иле дә ул. Көнчыгышта,
Башкортстан чигендә – Сөн,
төньякта – Агыйдел, аннары рай-
онда 12 чакрымлап жирдә Чулман
дулкыннары уйный. Уңда – Пучы,
элеккеге Калинин районы үзәге.
Уфа юлы белән турыга китсәк,
Пучыга Әнәк тоташа. Татарстан-
ның Беренче Президенты туган
авыл! Бик зур өндәүләр белән әйтә
торган кешесе бар Актанышның!
Минтимер Шәймиев! «Актаныш
кешесе» булу зур җаваплылык
сорый бездән. Читтә йөргәндә гел:
«Минтимер Шәриповичка сәлам
әйтегез!» – диләр миңа. Көн дә
күрешеп торалар дип уйлыйлар-
дыр инде... – Кадрия ханым көлә-
көлә сөйли: – Хөрмәт иткәнегезне,
яратканыгызны беләбез. Без сезне
аны яраткан өчен яратабыз! Күп-

ләр теләген искә алып, сәяхәте-
безне Минтимер Шәймиевның
туган авылы Әнәктә тәмамлар-
быз... Әнәкләрнең тагын бер горур-
лыгы бар әле. Фронтовик-шагыйрь
Нур Баян да шушы авылдан чык-
кан. Хужалык аның исеме йөртә...
Сулда – Зөбәер. Моңысы Лилия
Муллагалиева, Эльмира Шәрифул-
линалар авылы. Халык бу авылны-
кыларны, шаяртып, «Зөбәер ку-
кыртлары» дип тә йөртә. Әлләкем
булырга яратучыларны бездә
шулай атыйлар. Сугыштан соңгы
юклык чорында, ялтыравык га-
лошлы аякларын тарантас читен-
нән салындырып, ирле-хатынлы
берәүләр атта җыенга бара икән.
Сер бирәселәре килмәгәндер инде:
бер пар галошның сыңарын гына
кигәннәр дә, оекбашлы аякларын
күренмәслек итеп арба эченә
яшергәннәр. Кушамат шулай бере-
геп калган...

Әтәс авылы яныннан узганда,
«Айкала суларыбыз, чайкала сула-

рыбыз», дип жырлап, композитор Азат Хөсәеновны, Чиру яныннан үткәндә «Керкәле таулары» жыры белән Рәис Нәгыймовны искә алабыз. «Әлфия апа Афзалова әйтмешли, барысы да «үдебедрекләр»!» – дип шаярта Кадрия ханым, юри актанышчалатып. Автобуслар бердәнбер Чыныктагына авыл уртасыннан үтә икән. Анысы инде Кадрия Идрисова авылы. Ел саен Казан тикле Казаннан «Карга боткасы»на кайтып йөргәч, гел әлләнидер инде ул бәйрәм!

Уңда – Кормаш. Өч халык рәссамы белән данлы авыл! Васил Маликов, Зилфәт Басыйров, Әсгать Сәфәргалиннар! Ардуан батыр да – шушыннан. Эчтәрәк – Иске Балтач, Яңа Балтач. Шагыйрә Фәйрүзә Мөслимова автобус тәрәзәсеннән каерылып-каерылып карый туган авылы ягына. Мин, үзем дә сизмәстән, «нәмә» дип, яшьрәкләргә «апаем» дип, «әем-мәем» кушымчаларын ялгап сөйләшүгә күчкәнмен икән инде.

Татарстанның көнчыгыш капкасы

Районның «Бүләк» лагерә туган телебез, милләтебез, гореф-гадәтләребез һәм йолаларыбыз сагында торучы эшлекле ханымнарны кабул итте. «Ак калфак» оешмасының Актаныш бүлекчәсе житәкчесе Айгөл Галимжанова үзенең командасы белән кунакларны каршылап, оештырып, озатып йөрде. «Ак калфак»ның күчмә утырышы үзәбездә үтүгә мин бик шат, – диде Актаныш муниципаль район башлыгы Фаил Камаев, кунакларны сәламләп. – Без – Татарстанның көнчыгыш капкасы. Районда 31 меңнән артык кеше яши, 98 проценттан артыгы – татарлар. Гореф-гадәтләребезне, телебезне саклап яшәргә тырышабыз. Һәр авылда «Ак калфак» оешмасы бар. Алар мәктәпнең, авыл жирлекләренең төп ярдәмчеләре».

«Ак калфак» Бөтентатар ижтимагый оешмасы житәкчесе Кадрия Идрисованың пленар уты-

рышта ясаган чыгышы, анда яңгыраган аерым фикерләр уйландырырлык та иде.

«Халкыбызда «Алдын-артын жыештырып куярга кирәк» дигән мәкаль бар. Затлы әзерләнгәннәр, матур әзерләнү генә түгел, фикерләр әзерләнү дип атала ул. Авылларның тарихы, һөнәрләре жентекләп күрсәтелде. Ихаталарда, аерым кешеләрдә булдык. Гаҗәп!.. Бөтен житәкчеләр «Ак калфак»лар белән йөрде! Әллә эшләре юк дип беләсезме? Алар көннәр, төннәр буге безнең белән булдылар!..»

«Актанышта көчле гимназия бар! 7 нче класстан соң төбәкләрдән, чит илләрдән укытырга жиһәрергә була. Жиденчедән булса ни?! 5 яшьтән шахмат уйный белергә тиеш бала! Милли рухны, телне, моңны белеп үсчәк алар! Актанышта балаларны 3 яшьтән инде ясле-бакчалардан сайлый башлыйлар. Кайсы шахмат, кайсы бию, кайсы хоккей, кайсы рәсем буенча китә. Татар милли үзаңын үстерергә теләсәң, балаңны Актанышка гына жиһәрерлек...» «Авил туризмын үстерергә бөтен мөмкинлекләр бар Актанышта. Сез аны күрдөгез инде. Ял вакытларында килегез Актанышка».

...Бер көнне Агыйделдә паромда йөздек. Әллә нинди сәяхәтчеләр дә көнләшерлек! Күз алдына китерәсезме: су өстендә акчарлаклар уйный, жыр, музыка яңгырый! Бер ярда – Башкортстан жирләре, икенче якта – Актаныш... Утрауларда – балыкчы өйләре... Вальска әйләнәбез. Кадрия Рәес кызы халыкка «Карабай» күмәк биюен өйрәтә. (Ул үзенә күрә мастер-класс та булды! Кичә Кадрия ханым бер жәем токмачны тиз-тиз генә нечкә итеп кисеп тә мастер-класс күрсәткән иде!..)

Ә кичен атаклы «Агыйдел» дәүләт жыр һәм бию ансамбле концертын тамаша кылабыз. Актаныш баянчыларына кушылып жырлап, Актаныш басмаларыннан аръякка чыгу кадәресе инде төнгә кала. Суда ай, йолдызлар, көймәләр чайкала...

(Дәвам киләсе санда.)

Фатих СИБАГАТУЛЛИН, Россия Федерациясенең жиденче чакырылыш Дәүләт Думасы депутаты, «Бердәм Россия» фракциясе әгъзасы:

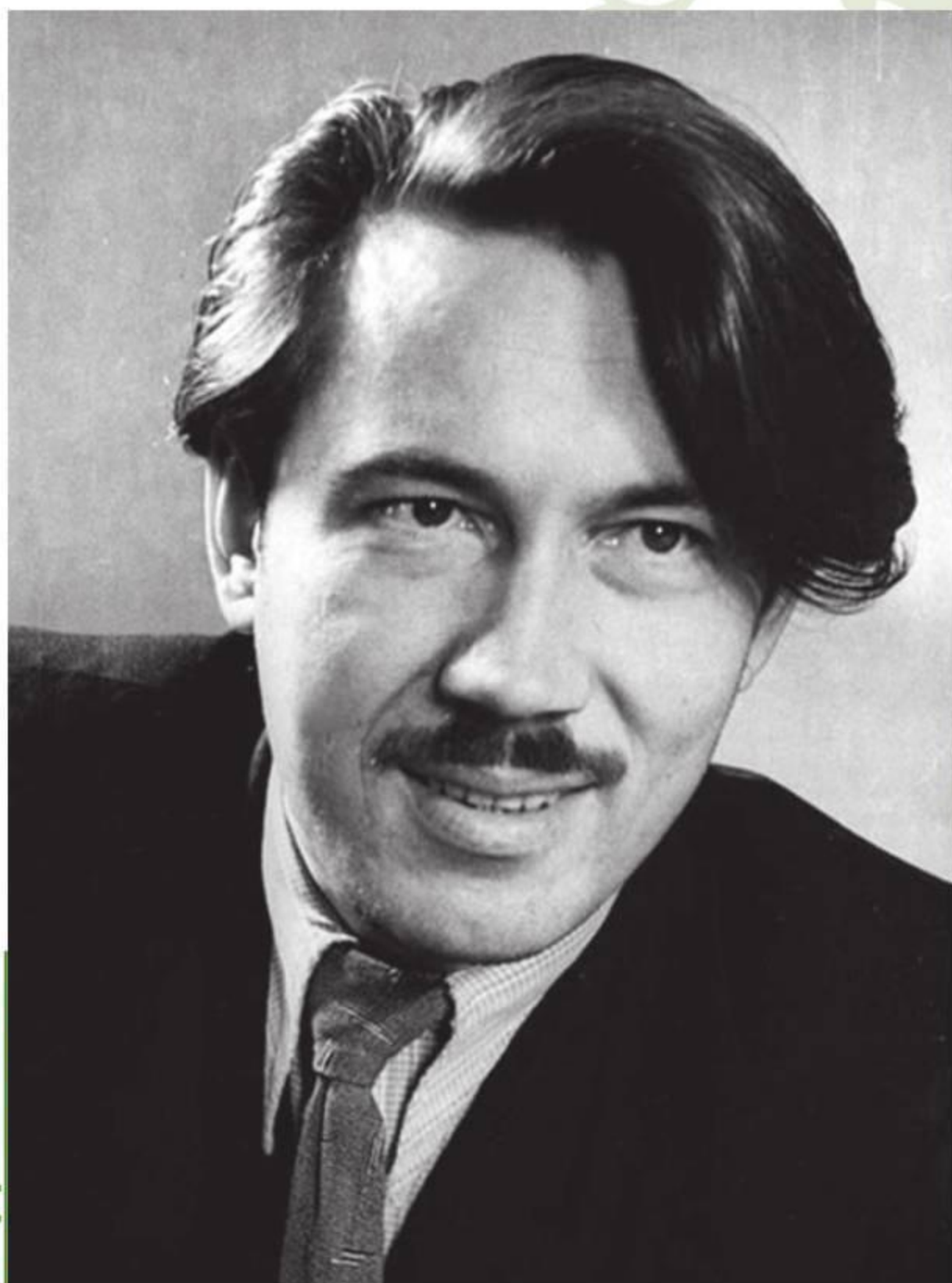
«Авил туризмы шәһәр яки чит ил туризмы белән көндәшлеккә сәләтле, хәтта кайбер яктан аларны узып та китә ала. Кала кешеләренең хәзер авылга мөнәсәбәте үзгәрә башлады: авылда иркен йортлар сатып алалар, кайтып йөриләр, бөтенләй шунда яшәргә күченүчеләр дә күп. Шуңа мөнәсәбәтле рәвештә чит ил кешеләренең дә кызыксынуы арта. «Авилда бер көн» ише дөньякүләм проектлар шуны дәлилли.

Татарстанда авыл туризмын үстерү буенча житди эшләр башкарыла. Болгар белән Зөяне торгызалар, Биләр жирлеген популярлаштыралар. Бу бик яхшы күренеш. Авил туризмын тагын да үстерү өчен аларда фән учаклары булдырырга кирәк. Университетлар зур шәһәрләрдә булмаска тиеш. Калада хакимият органнары урнашкан, бөтен житәкчелек шунда кайнаша – шулай булгач, аларда бар игътибарны фәнгә юнәлтүе кыен. АКШта ничек: хакимият органнары – Вашингтонда, Нью-Йорк бизнес шәһәре санала, ә Бостон – фән каласы, танылган Гарвард университеты да шунда. Без үзәбезнең тарихны белмибез. Югыйсә Идел Болгары заманында бездә дә шундый ук бүленеш булган бит: Биләр – хакимият органнары тупланган шәһәр, Болгар – эшмәкәрлек каласы, ә хәзерге Нурлат районындагы Кизләү авылы – мәдрәсә белән дан тоткан фән үзәге. Хәзер яңадан шул системаны кире кайтарырга кирәк. Бу юнәлештә эш башланды инде: Болгарда Ислам академиясе булдырылачак. Зур уку йортларын авыл яки район жирлегендә салу ике куяның койрыгын тотарга мөмкинлек бирәчәк. Бердән, юк-барга бүленмиңә, фән белән шөгыльләнү мөмкинлеге булса, икенчедән, инфраструктура да яхшырачак: авылларда юллар салыначак, гыйбадәт урыннары булдырылачак, тарихи кыйммәткә ия урыннар рәткә китереләчәк. Авил туризмы үсеш алсын өчен шул кирәк тә инде.»

«ЯРАТЫП ТУИМЫИЧА КИТӘБЕЗ...»

ЭНГАМ АТНАБАЙ ҺӘМ ГӨЛЧӘЧӘК
ӘДЬӘМОВА. ДӨНЬЯДА ҮКЕНЕЧЛЕ
МӘХӘББӘТЛӘР, БӘХЕТЛЕСЕНӘ
КАРАГАНДА, НИГӘДЕР КҮБРӘК...
КҮҢЕЛЛӘР НИКАДӘР БЕР-БЕРСЕНӘ
ТАРТЫЛСА ДА, ТОРМЫШТА УЗЫП
БУЛМЫЙ ТОРГАН КИРТӘЛӘР БАР.

Гөлнур САФИУЛЛИНА

Икәү төшкән фоторәсемнәре берәү генә аларның
(аны без узган саныбызда биргән идек).
Шагыйрьнең, Гөлчәчәген эзләп, Биектау районы
Мүлмә авылына килгән чагы. Кыз күңелендә
өмет учагы кабызыр да кабат китеп югалыр ул...
Көткән кешесенең килмәслеген белеп көтүнең
авырлыгы Гөлчәчәккә инде таныш... Шуңа да
якыннардан-якыны янәшәсендә чакта да
күзләрендә мон, сагыш аның. Тагын үпкә, көтү,
сагыну, гажиз булу, аңламау...
Еллар үткәч, балалар да үскәч, / Хатларың да
синең килмәгәч, / Карточкаң карап, йөзеңне дә, /
Күзеңне дә синең күрмәгәч, / Онытты дип,
бөтенесе дә тынды, / Йөрәк кенә ләкин
тынмады; / Онытырга күпме тырышсам да, /
Юк, барыбер онытып булмады!
«Гөлчәчәккә» дигән бу шигырен Әнгам Атнабай
1960 елны яза.
Ничек кенә оста ямасаң да, / Эзе кала икән
яраның. / Бөтенләйгә сине онытыр өчен /
Барысын да эшләп карадым, – дип башлана ул.
Гомере буге янәшә барган юллары анда –
чиксезлектә кавыштымы икән?
Инде хатлардан өзеңләргә күчик.

(Ахыры. Башы журналыбызның 7 нче санында.)

«17 декабрь, 52. Уфа. Гөлчәчәк! Гади генә дуслым булсаң, мин бернинди дулкынланусыз җавап язар идем. Андый хатларны язудан рәхәтлек табасың. Ә сиңа? Синнән хат алу һәм сиңа хат язу – миллион газап, миллион тапкыр өзгәләнү, рәхимсез рәвештә йөрәк итен ашау, күпме авырлык! Чөнки син минем гади генә дуслым түгел идең һәм бүген дә алай түгел. Шулай итәргә кирәк, ләкин мин булдыра алмыйм, минем хыяллануның хәзер перспективасыз икәнлегенә күнегергә кирәк, ләкин мин күнегә алмыйм. Юк, булмый! Үземнең мәхәббәтемнең шулай көтмәгәндә чәлпәрәмә килүенә ышана алмыйм, юк, ышана алмыйм! Синәң һәм минем ялгышу сине дә, мине дә, Сәвияне дә бәхетсез итте һәм тагын бер кешене бәхетсез итүе мөмкин (хәер, ул сине яратса, бәхетле булчак). Озакламый мин ата булырга торам, һәм ул бала да бәхетсез булыр. (Кыз булса исемә Гөлчәчәк булчак. Шәпме?)

Р. С. Отпуск алсам, бәлки барырмын. Каршы килмисеңме?»

«30.12.52. Гөлчәчәк! Әле генә Уфаның К. Маркс урамында йөрәп кердем. Тышта күбәләк кар ява. Вақыт соң инде. Бары тик култыклашып соңгы сеанстан кайтучы «парочкалар» гына очраштыра. Күңелсез... Мин редакциягә кердем һәм синәң белән сөйләшсәм килде... Ярый әле мин сине очратканмын, ярый әле мин сине яратканмын. Әгәр мин синәң мәхәббәтең белән янмасам, һәм ул мине гел рухландырып тормаса, әгәр ул мине көн дә газлапмаса, миңа бик-бик авыр булыр, мин буш мичкә кебек булыр идем. Шигырь язарга утырсам, син килсәң дә мине иркәлисәң кебек, сүзләр табылмаса, әйтсәң кебек, истән чыккан фикерне хәтергә төшерәсәң кебек. Рәхәт булып китә. Һәм карыйсың: син юк... Ләкин миңа синәң дөньяда яшәвең рәхәтлек һәм көч бирә. Бәлки шул үзе мәхәббәт дип аталадыр.

С.не аерырмын (чөнки анысы хәл ителгән, бала гына тоткарлык ясады), ләкин миңардан нинди кеше кала? Йөрәгең белән ничаклы изге, саф булма, ләкин мин совет семьясын бозучы булам. ...Ә тышта һаман күбәләк кар ява. Тынлык. Син йоклыйсыңдыр инде. Сәгать иртәнге 4...

Мин үзем турында барысын да сөйләдем. Әни һәм бала-чагалар таза-исәннәр, хатлары килә. Әнкәй минем өчен бик борчылган һәм хәзер дә борчыла. «Гөлчәчәкнең хатларыннан монда бер-икесе калган, Зинирадан шуларны укыттым да, җыладым», дип язган. Ана бит!»

«26 ноябрь, 53. Уфа. Безнең арадагы мәхәббәт сүнәп бетмәгән яки дөрләп китмәгән учак кебек, һаман яши, ныклап уйласаң, һаман тирәнгәрәк керә, тамырларын киңрәк җәя бара. ...Мин сине онытырга теләмәдеммени? Теләдем. Ләкин йөрәкне көчләп буламы соң! Йөрәк бит ул! Йодрык кадәрле ит кисәге, ә үзе никадәр көчле, шайтан алгыры!

Антеи үзенәң анасыннан көч алган. Ул анасыннан аерылса – көчсез. Нигә, кешеләр шулай түгелмени?

Аларның куәт чыганагы юкмыни һәм булмаска тиешмени? Бар һәм булырга тиеш. Ул чыганақ – мәхәббәт (ә гомумән). Аерым алганда да шулай. Мин иң кыен вакытларда сине күз алдыма китерәм. Син башта томан артыннан беленер-беленмәс кенә карап торасың да, кыюсыз гына адымнар белән миңа якынлашасың. Ниһаять, син минем янымда. Һәм син үзеңә генә хас йөрәк тавышың белән диктовать итәсең:

Күпме күзләр тутырып карамады, / Күпме кашлар уйнап сикерде, / Күп очрады кызлар, / тик берсе дә / Түгел инде синәң шикелле. / Башкаларны никтер күңел тартмый, / Башкаларны йөрәк ятсына. / Йөрәк бит ул, / ә гардероб түгел, / Саклап булмый анда барысын да...

Синнән башка гомерем ямьсез

минем,

Синнән башка мин ул минмени?

Һәм миңа ничектер җиңел булып китә. Яраткан кешегә үз янында тоюдан да ләззәтле бернәрсә юктыр бу дөньяда! Ләкин һәрнәрсәнең – начармы, әйбәтме, күңелсезме, күңеллеме – финалы була. Монда да шул финал булырга тиештер бит? Ул бары тик миңа гына түгел, сиңа да бәйләнгән. ...Бер генә тапкыр рәхсәт ит: үбеп: Әнгам.»

«Уфа. 27 дек. 1953 ел. ...«Үз йөрәгегеңне, якын кешегеңне йөрәген канәгатьләндерү өчен берәүне утка, газалка ташлау эгоистлык булмасы?» – дип сорыйсың. Ә нишләргә соң миңа? Нишләргә? Болай да бит ул утта, газалта. Ул бит минем белән булса, гомере бие шушы утта янарга тиеш булчак, гомере бие үзегең мәхәббәтеңә взаимный мәхәббәт таба алмаячак һәм шуның белән газалланчак. Болай, ичмасам, ут-ялкыны булыр да, гомергә булмас. Ул мәхәббәт белән яшәргә тиеш кеше түгелмени? Кешеләр ялгышмыйлармыни?

«Бөтенесеннән дә җаваплысы, куркынычы, йөрәк әрнеткече – бала» дисең. Дөрәс. Мин дә монысын күз алдыма китерә алмыйм. Тик шулай да мин аны үземнән аермаячакмын, ул минем белән бәхетлерәк булчак, ничә әйтсәң дә, минем күңел нечкәрәк... Ярый, сау бул. Ә хәтерлисезме, без 1949 елны ничек каршы алган идек?»

«7 фев. 54. Уфа. Гөлчәчәк! Бүген ял көне. Иртән үк редакциягә килдем дә берүзем язып утырам. «Нәрсә язасың?» дип сорасаң әйтәм: «Сынау» исемле озынрак әйбер. Проза түгел. Синәң исемне (Гөлчәчәк) алдым, гафу ит. ...Эчтәлегенә карата фикереңне яз, ярыймы?.. Зинира килеп керде дә (ул монда, редакциядә эшли), шушы хатны укып чыкты. «Миннән бик күп, бик зур сәлам яз», – диде һәм сине кунакка чакырды. Хәзер түгел, ә җәй көне, ул авылга кайткач. «Шул вакытта Күрдемгә килсен, обязательно килсен», – ди. «Мин аны үз апам кебек кадерләп йөртәр идем», – ди.

Аның бу теләген мин дә хуплыйм. Безнең авыл бик матур ул, аеруча жәй көннәрен бик матур: яшеллек!... Ун көн эчендә күп кенә үзгәрешләр булды. Иң әһәмиятлесе: поэманы бетердем. Язучылар союзында укыдым: яраттылар һәм «Әдәби Башкортстан» журналына тәкъдим иттеләр, ләкин анда бирәсе килми. ...Сау бул. Эшендә уңышлар, үзең сәламәтлек теләп, үбеп (чөнки сагындым): Әнгам.»

«**1 март, 54.** Гөлчәчәгем! Башта ук искәртәм: ашыгып язам, иртәгә командировкага китәм. Кайтасы, хәзерләнесе бар, ә мин бары тик сиңа хат язар өчен генә редакциягә килдем. ...Бер хат турында хәтергә төшерәсең. Мин анда чын кешеләрчә уйлап карарга

Бу дөньяның көзләре дә матур, Син булганга шулай матур ул.

кушкан идем. Дөрөс кушкан идем һәм бик вакытлы, чөнки ул миндә өлгереп житкән иде. Ләкин син соңладың уйлавың белән дә, карарың белән дә соңладың. Син анда «мин уйлаган идем, тик син эзсез, суга төшкәндәй югалдың» дисең. Шулаймыни? Эзсез, суга төшкәндәй? Белмәгән идем, монысы минем өчен яңалык. Бәлки... Тизрәк күрешкәнчегә кадәр: Әнгам.»

«**27 август, 54.** Уфа. Саумы, Гөлчәчәк! ...Миндә дә бит теләк бөркет кебек очарга, очарга, очарга иде! Булмады! Казан! – булмады! Бөрә! – булмады. Уфа! – тагын булмады. Нишлисең? Димәк, бу очу минем кулдан килми дигән сүз. Кабындым, ләкин ялкынланып, дөрләп яна алмадым. Яна алмагач, сүнәргә кирәктер. Һәм шушы «булмады»лар өстенә мәхәббәт трагедиясе! Яраттым һәм яратылдым, ләкин үз бәхетемне үзем кистем. ...Син – саф, керсез, гөнаһсыз, ә миндә хәзер күпме пычраклык, күпме гөнаһ, күпме каргыш! Юк, мин инде сиңа тиң түгел. ...Хатың өчен зур рәхмәт. Аңлайм, ләкин нишлим, Гөлчәчәк? Оныт, дияр идем, алай дию белән генә онытып булмыйдыр ул... Күзләрең карап: Әнгам.»

«**30 август, 54.** Миндә яңалык бар. Без – яшь башкорт язучысы, «Огонек» журналында бер хикәясә чыккан талантлы гына Денис Исламов дигән егет белән Яңа елга каршы Казанга барырга хәзерләнәбез. Моңысы инде буш фантазия генә булмаска тиеш. Шул турыда сүз булгач та бер хатыңда ясап жибәргән картаны алып карадым һәм очрашуны күз алдына китереп утырдым. Кызык очрашу булачак, ә? Ничәмә еллардан, нинди вакыйгалардан соң!

Хатның ахырын бик пессимистларча бетергәнсең. Шунан уйлап караганың бармы, Гөлчәчәк, безнең хатлар кызык кына килеп чыга: без һәрвакыт бер-беребезне юатышабыз. Синдәге хатлар белән миндәгеләрнең бер-берсенә җавапларын чагыштырып чыгасы иде. Кызык тарих килеп чыгар иде.»

«**19 июль, 56.** Мин сиңең хатыңны алдым, ләкин озак кына җавап язмый йөрдем. Дөрөсен генә

әйткәндә, җавап язмыйча кала алырмын шикелле иде. Күрәсең, язам. Димәк, сиңа җавап язмыйча калдыра алмыйм икән. Ул гына да түгел... Ярый, мин бу хатны башлаганда ук «бик эшлекле, официал хат кына язармын» дип үз-үземне ышандырып куйган идем. Сүземдә тормыйм әле. Мин һаман да редакциядә эшлим. Быелга гына түгел, үткән елга да отпуск алмаганмын. Менә бер атнадан, һич югында 1 августтан отпуск алам. Алгач та, алган сәгәте белән үк телеграмма бирермен. Көтсәң, барырмын. Обязательно, валлаһи-билләһи барырмын!!! Моңысы инде чын булыр!

Гөлчәчәк! Мин әле күптән түгел генә шундый шигырь язган идем:

Очраттым да/ мин югалттым аны. / Якындадыр, бәлки еракта. / Бәхетемне табуы да кыен, / Югалтуы авыр бигрәк тә. / Мин югалттым аны – сөйгәнәмне. / Аңа тиң булганнар юк бүтән. / Очратсагың «сине көтә» диеп, / Әйтегезче, дуслар? / Мин көтәм.

Нәрсә язсам да, мин барысын да сине күз алда тотып, сине уйлап иҗат иттем, һәм ул киләчәктә дә шулай булачак.»

«**3 сентябрь, 56.** Күрдем. Үткән атна-ун көн эчендә булган вакыйгалар минем өчен дә, сиңа да шулкадәр яңа һәм еллар буена көтеп алынган булса да, һич тә көтелмәгән, алдан уйланмаган шикелле. Ләкин уй-лыым-уйлыым да, иң мөһименә шатланам – без бер-беребезне элеккегедән дә ныграк аңлай башладык һәм бер-беребездән разочароваться итмәдек булса кирәк, киресенчә, бер-беребезне тагын да көчлерәк, аңлы рәвештә яратуыбыз тирәнәйде шикелле. ...Без начар эш эшләргә җыенмыйбыз. Үз бәхетебез өчен көрәш, башка кайберәүләргә бәхетсезлек китергән хәлләрдә дә, изге үк көрәш булмаса да, бөтенләй мәгънәсез көрәш түгел.

Хәзер авылда гына ятам. Теге очеркны редакциягә жибәрдем. Кичә тагын бер материал яздым. ...Авыл кичләре бик матур һәм ямансулата, бик сагынам, хәтта кирәгеннән артык. Менә шул. Тизрәк – Уфага, расчет, аннары кире авылга һәм... Гомумән, барысы да бер дигән булырга тиеш. Тик исәнлек кенә телә. Сау бул. Нык кысып һәм кайнар үбеп: Әнгам.»

«**Күрдем. 10 сентябрь, 56.** Менә берничә көн рәттән яңгыр ява, беркая чыгып булмый, читлеккә ябылган арыслан шикелле тик ятам. ...Син житмисең миңа! Йокларга дип ятам да, күз алдына сине китереп, сөйләнергә тотынам. ...Сәгать бер була, ике... өч... Ә мин һаман йоклай алмыйм. Кайчакта сине үз янымда, кырымда итеп тоям, тәнең тәнгә тигән шикелле була, һәм тагын сискәнеп уянып китәм... Торып утырам, тартам... Бер-бер артлы өч-дүрт папирос... Ятам... тагын сиңең белән бергә...»

«**23 сентябрь, 56.** Уфа. Сиңең хат, нигездә, бер нәрсәгә – мине практик эш итмәүдә гаепләүгә кайтып кала. Гөлчәчәк, син минем иптәшем, хатыным булгач та, мине шул хакта күп, бик күп тапкырлар гаепләрсәң әле: әрләрсәң, битәрләрсәң, ачуланырсың.

Минем иң зур кимчелегем – үзем турында кайгырта белмәү.

Ярый, практик эш булгач, практик эш булсын. Беренчедән, мин бит сиңа сентябрь аенда бөтенесен хәл итәргә һәм сиңең янга барырга вәгъдә бирмәдем. ...Ким дигәндә бер ай эшлим (башкача ярамый, редакция алдында намуссызлык булыр иде); аерылышу мәсьәләсен хәл итәргә кирәк (шул вакыт эчендә, әлбәттә); авылга кайтам (әнкәйгә шулай дидем); үзезнең районда яки Яңавыл районында эш турында сөйләшеп карыйм. Их, син түземсез, жиде елын көттә, ике-өч ай көтәргә түземе житми, кара син аны.

Икенчедән, әниң турында. Мин аңа зарар китергә һәм синнән аерырга теләмим. Юк, теләмим! Син һәм ул ничек тели, мин шуңа да риза. Мүлмәгә барырмын, син анда эшләрсен, мин Казанда «попы-таться» итеп карармын, әзрәк дус-ишләр бар бит әле. Булмаса, аена 700-800 сумны мин болай да эшли алам. Син әйткәнчә, укырмын. Син риза икән, мин монысына да риза.

Өченчедән, миңа ышанмыйсың. Монысы инде вәгъдәләр, сүзләр белән генә эшләр була торган нәрсә түгел. Бары шуны гына әйтә алам: хәзер мин «Гөлчәк кияүгә чыккан» дигән сүзгә дә, «Әнгам, хуш. Мин инде икенче кешенекә» дигән хатыңа да ышанма-чакмын. Бары тик барып, үз күзләрем белән күрсәм генә ышаначакмын; юк, анда да болай, тыштан гына.

...Үземдә рух күтәренкелеге, жиңеллек хис итәм. Жырлыйсы килә. Кешенең барып юлы билгеле, максаты ачык булганда шундый настроение дә була бит! Ничектер, сиңең янга барып кайту күп кенә пычрак-лыкларымны, үзең язганча, кабахәтлекләремне югандай булды. Сиңең ышанычлы (мин һаман ышанычлы дип язам әле!), мәхәббәт белән тулы күзләрең миңа терек суы бөрәккәндәй булды. Ярый, сау бул. Гайбәт-ләргә төкер, гамьсезрәк бул, минем турында миңа караганда күп уйлама. Сагынып һәм үбеп: Әнгам.»

«**Күмертау. 9 октябрь, 56.** Мин хәзер синнән бик ерак: Башкортстанның иң көньяк районнарының берсе Куергазы районында командировкада булдым. Бүген кайтырга жыенып, көн буге машинада килдем һәм чак-чак Күмертау шәһәренә – яңа үсеп һәм калкып килә торган күмерчеләр үзәгенә килеп життем. ...Арытты, йончып беттем, күзләр үзләреннән-үзләре йомыла. Хәзер өч тәүлек йоклаган юк дияргә була.

Хат яз. Минем фикерләр ягыннан үзгәрешләр булганы юк. Үзеңдә хәлләр ничек? Менә бу вокзалда утыру безнең Арчадагы вакытны искә төшерде, шуңа хат язасы килде. Их, ул юллар! Нигә шулкадәр яратам – белмим! Каберем дә юлда булыр, ахры?

Сау бул, Гөлкәй! Хат яз. Сагынам мин сиңе. Бөтен нәрсәм дә бар кебек, һәм бернәрсәм дә юк шикелле. Үбеп: Әнгам. Әнә поезд пошкыра. Тагын юлга.»

САБАНТУЙ АДЫМНАРЫ

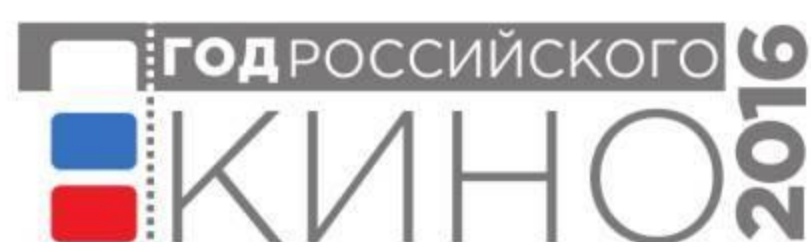
Жәйнең кыл уртасында – 15-16 июльдә Нижгар шәһәрендә XVI Федераль Сабан туге уздырылды. Хәер, борынгы татар-болгар жирендә мондый киң колачлы, илкүләм Сабантуйның соңгы ун елда икенче мәртәбә үткәрелүе инде бу. VI Федераль Сабантуй да 2006 елда Нижгарда оештырылган иде. X-XI гасырда биредә – Ока елгасы Иделгә койган төштә – Болгар ханлыгының чиген саклаучылар яшәүче Жүн кала дигән шәһәр-кирмән торган. Шуңа күрә ун гасырдан соң Сабантуйның бабаларыбыз дәүләт тоткан жиргә әйләнеп кайтуы белән дә истәлекле, кадерле бу вакыйга.

Унбер гасыр элек Ибраһим хан (Жүн каланы икенче төрле Ибраһим шәһәре дип тә йөрткәннәр) биләмәләрен барлап йөрсә, бу көннәрдә Татарстан Республикасы Президенты Рөстәм Миңнеханов, Түбән Новгород өлкәсе губернаторы Валерий Шанцев белән, бу туфракта борынгы заманнардан бирле гомер сөрүче милләттәшләребез белән очрашып, мәшһүр жырчылар Рәшит Ваһапов белән Хәйдәр Бигичевка һәйкәл ачуда катнашты; Нижгар шәһәренең үзәгендәге «Локомотив» стадионында өлкәдә дус, тату гомер сөрүче татар һәм русларны, башка халыкларны Сабантуй бәйрәме белән котлады. Мәгълүм булганча, әлегә урында XIII гасыр башында руслар Түбән Новгород кирмән-каласына нигез салган.

Язманың тулы вариантын сайтның «Мәдәният. Шәхес.» сәхифәсендә укыгыз.

Рәмилә Риф кызы ХИСАМОВАНЫң кинематографиядә башта тавышы гына ишетелә. 2004 елда ул Голливуд киноларын «сөйләтә» башлый: «Дьявол и Дениел Уэбстер» фильмында Иблис тавышын, мәсәлән. Шуннан башлап, ул 48 фильмны русча «сөйләтә». Соңгыларынан – «Киллеры» һәм «Лузеры». 2005 елда «Оперативный псевдоним-2: Код возвращения» фильмында Герда ролен башкара. Шуннан соң «Эксперты», «Хиромант-2», «Предлагаемые обстоятельства» сериалларында һәм соңгы елларда тагын дистәгә якин фильмда төшә. 2015 елда «Людмила Гурченко» (Зинаида Кириенко), «Провидица» (Александра Львовна) киноларында уйный. Театр актрисасы буларак, Мәскәүдә беренче тапкыр үзен Чехов героинясы итеп күрсәтә: «Вишневый сад»та – Дуняша. Аннан соң «А зори здесь тихие...» (Женя Комелькова), «Алые паруса» (Ассоль), «Берег утопии» (Катя) спектакльләре театр сөючеләр арасында Рәмиләгә танылу китерә.

РӘМИЛӘ ИСКӘНДӘР

ТОРМЫШ ЮЛЫ

Рәмилә 1977 елда Чиләбе янындагы Кунашак авылында туган. 6 яшенә кадәр татарча гына сөйләшкән – русчаны белмәгән. Әтисе – инженер, әнисе – укытучы, Рәмилә үзе кечкенә вакытта ветеринар, аннан соң укытучы, икътисадчы булырга ниятле, мәктәпне тәмамлаганда, кинәт кенә Чиләбе сәнгать институтына укырга керергә була. Студент чакта яшь тамашачылар театрында эшли башлый, соңгы курстан Чиләбе драма театрына күчә. 2002 елда Мәскәүгә кунакка барган жиреннән шунда кала: Станиславский театрында эшли башлый. Хәзерге вакытта төп эш урыны – Россия академия яшьләр театры. 2013 елда улы Тимур туа.

ПАТША БЕЛӘН ПАТШАБИКӘ

Рәмиләнең зур кинодагы дебюты – аны Павел Лунгинның «Царь» фильмында Явыз Иванның (Петр Мамонов) хатыннарының берсен – борынғы кавказ ыруы кызы, чибәр Кученейны уйнарга чакыралар. Чукундырылгач, Мария Тәмрук кызы булып китә. «Царь» фильмы 2010 елда Россиядә һәм Белоруссиядә экраннарда чыга. Канн фестивалендә катнаша, Мәскәүдәге халыкара кинофестивальне ачып җибәрә.

КИНО ТӨШЕРҮ ТАРИХЫННАН

Кино Суздальдә төшерелә. Явыз Иванның үз-үзен тотышындагы патологик кырыслык Россиядә, Европада ахыр заманны көтү белән бәйлә, дип аңлата режиссер Павел Лунгин. Шуның өчен, Бабил манарасына охшатып, тәрәзәсез сарай төзетә. Тәрәзә юк – дөнья бетте. Сарайның ишегалдында мәйдан бар. Явыз Иван анда кешеләр өстенә аюлар җибәрә торган була. Ерткычлар кешене тураклап, кошлар чукуп бетергәч, кешенең жәсәде дә, димәк, терелер жисеме дә юк дип саный.

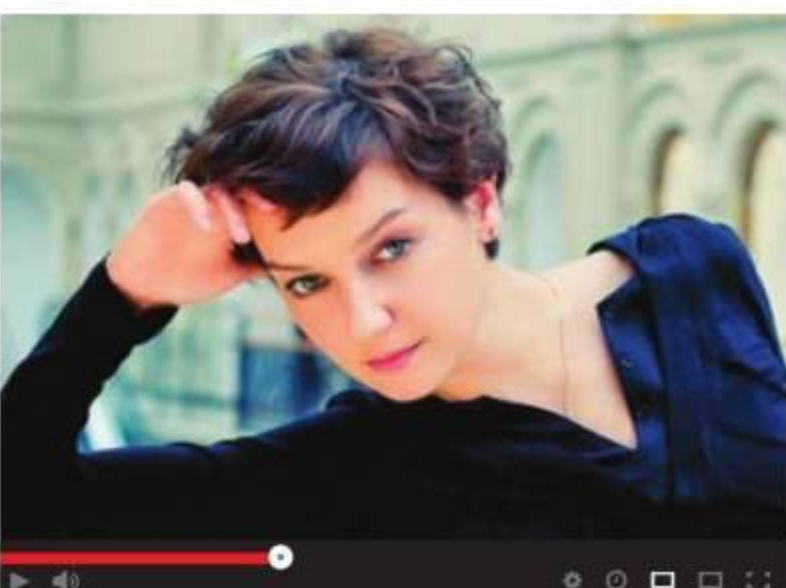
КАСТИНГ ТУРЫНДА

Рәмилә Искәндәр бу кинога очраклы гына килеп эләктем ди. «Кастингларга йөрергә яратмыйм. «Мосфильм» коридорынан үтеп бара идем, актерлар сайлау белән шөгыйльләнгән торган Татьяна Максакова фотопробага чакырды. Аның мине «Берег утопии» спектаклендә күргәне булган. Грим салдылар, башыма ниндидер башлык кидерделәр. Үзәңдәге иң түбән хисләргә уят, агрессия кирәк, диделәр. 39 температура белән килгән идем, ахырга таба төшем белән өнәм буталган кебек тоела башлады. Шунда Павел Семенович: «Булды, котлыйм!» – ди. Мин елыйм, тилереп көләм. Кино турында хыялымда да юк иде бит!»

РОЛЬ ТУРЫНДА

Кученей тормышта бик кырыс холыклы була. Атасы тәрбиясендә үскән кыз атта чаба, Явыз Иван белән дә ауда таныша. Ул рус патшасының корбанын кулыннан диярлек тартып ала. Патша башта аны ир кеше дип кабул итә, кафтанын аерып төшергәч, чибәр кыз икәннен күрәп ала. «Грим сала башлауга үз эчемә бикләнгән идем. Һәрбер явызлыкның беренчел чыганагы була – шул чыганака үтеп керергә кирәк. Миндәге усаллык Явыз Иванга да күчә. Дәрәсрәге, без бер-беребезне тулыландырып тора торган шәхесләр. Бу җәһәттән Петр Мамоновны (Явыз Иван) аңлау катлаулырак булды. Әмма без беренче көннән үк аңлаштык, җиңел эшләдек.

ЗУР КИНОДАН СОҢ

Кинодагы шаукымлы рольдән соң тынлык урнаша. «Мин ул тынлыктан курыкмыйм. Театрым кала, анда яхшы рольләрем бар. Театр актрисага көч бирә, ә кино, киресенчә, суыра. Вак-вак атлап чапканчы, эре адымнар ясадың хәерлерәк. Мондый фильмнар күп булмый – мин моны бик яхшы аңлыйм», – дип шәрехли ул «йолдыз»ларга таба юлын.

АККОШ КАНАТ КАГЫНА

Ландыш
ӘБҮДӘРОВА

ӘЛБӘТТӘ, КАНАТ
ЖИЛПҮЕДӘЙ ЖИҢЕЛ
ХӘРӘКӘТЛӘР АРТЫНДА
ОЗАК ЕЛЛАРГА СУЗЫЛГАН
ХЕЗМӘТ, ҮЗ-ҮЗЕҢ БЕЛӘН
КӨРӘШ, ҺӘМ ЕШ КЫНА
ЕРАКТАГЫ ЯНАР УЧАК
БУЛЫП БАЛКЫГАН
МАКСАТ ХАКЫНА
ҮЗ-ҮЗЕҢНЕ ЖИҢҮЛӘР ТОРА.

Жәйге челлә көн төнгә авышып бара иде. Көн бую әлсерәп йөргәннән соң, йокы да тиз генә алмый, ялкау гына телевизор пультына басып, каналлар алыштырам. «Культура» каналында – балет. Экранда япъ-яшь балерина каурый кебек оча гына. Балеринаның дәрте, пластикасы, сыгылучан сыны, осталыгы һәм, ниһаять, сихри музыка үзе – бер мизгелдән мин дөнъямны онытам. Күз алдында рус классик балетының тере үрнәге, шул ук вакытта балеринаның яшьлеге, хәтта ки, әйтер идем, балалыгы, хәрәкәтләр-рендәге табигыйлык катыш төгәллек магнит кебек үзенә тарта. Партнеры – азиат кыяфәтле балерун исә бөркет кебек. Аның ташып торган көче, алмаздай кырланган чиста хәрәкәтләрә сокландыра, үзенә тулысы белән ышанган балеринаны бәллүр гөлсар кебек сак тотып йөртүен тын алырга да онытып күзәтәм. Па-де-де тәмам. Алып баручы биючеләрне жюри хөкеменә тапшыра. Шунда мин «Культура» каналының «Зур балет» проектына юлыкканымны аңлап алам.

2016 елгы сезонда жиңүче парның беренче чыгышы булган ул. Алып баручылар биючеләрне игълан итә:

– Рената Шакирова – Кимин Ким. Мария театры (Санкт-Петербург)!

Бу чыгыштан соң әле бернәрсә дә билгеле түгел. Рената белән Киминның жиңәчәге дә, шушы араларда яшь балеринаның Мария театрында кордебалеттан солистлыкка күчәчәге дә. Бер генә нәрсә аермачык булып ярылып ята: Ренатаның күзләрендә чагылган ихтыяр көче.

Әнә шулай «таныштым» мин Рената белән. Башкала театрларының балет солистлары арасында татар фамилияләрен сирәк ишетергә туры килә. Рудольф Нуриев, Ирек Мөхәммәдов... Диана Вишнева бер әңгәмәсендә әнисенң тамырларында татар каны агуын әйткән иде. Шакирова фамилиясен ишетүгә тизрәк интернетка чумам (әнжә

эзләүче мин!). Яшәсен Гугл – икенче мизгелдә мин Ренатаның социаль челтәрдәге сәхифәсендә. Үзе – онлайнда. Кыенсынып кына сүз каттам...

– Әйе, татар кызы мин, – дигән җавап килә. Ә берничә көннән Рената репетицияләр белән шыплап тулган тыгыз графигыннан әңгәмә өчен вакыт таба.

А. Я. Ваганова исемендәге рус балет сәнгате академик училищесының көзгеле заллары (ул заллардагы иерархия баскычларында гына да күпме чыныгу үтелгән, күпме ихтыяр көче тупланган!), туздырып ташланган дистәлөгән пуантлар... Ваганова училищесы турында риваятьләр йөри: рус балет сәнгате мәктәбе кыршау кебек. Анда бары тик классика. Беренчедән, 10-11 яшьтә син инде – студент. Икенчедән, биредә төп принцип: «кыйный – димәк, ярата», ягъни педагоглар сиңа карата битараф булса гына, «бәйләнми». Ә прима булырга хыялланган үсмернең кайсысы гына үзенә карата битарафлыкка түзәр? Ваганова училищесын тәмамлаганнар «Большой» белән «Мариинка»да үзенә эш таба ала, анда булмаса, аларны чит илдә дә колач җәеп каршы алалар: ни дисәң дә, сыйфат! Өченчедән, ел саен биредә 18-20 урынга 200 ләп кеше дөгъва итә. Рената исә Санкт-Петербургка Башкортстанның Стәрлетамак шәһәрәннән килә. Кабул итәләр икән – яхшы, алмасалар да үкенечле түгел. Аны Уфаның Р. Нуриев исемендәге хореография училищесында көтәләр инде. Менә шулай кесәдә «запас» булганда, үзеңне, бәлки, ышанычлырак та тотасыңдыр?

Ренатаның бәхет йолдызы дигәннән. Берничә буын мөгаллимнәр гаиләсендә туган кыз баланың сәнгатькә тартылуы гажәп түгел. Ренатаның әбисе 1939 елда, бик күп милләттәшләре кебек үк, Урта Азиягә – Ташкентка чыгып китә. Анда балалар укыта, кияүгә чыга, нигез кора. Оныгы Рената да Ташкентта туа. Аңа 4 яшь тулгач, алар гаиләләре белән яңадан туган

якларына әйләнәп кайталар. Шулай бервакыт әнисе Рәйсә ханым кечкенә Ренатаны үзе укыта торган мәктәпкә чыгарылыш кичәсенә алып бара. Рената анда бер туктамыйча дүрт сәгать бии. Бу – ару белмәс, дәрте ташып торган кызчык кем булып, дип тел шартлата ул вакытта әнисенң хезмәттәшләре. Рәйсә ханым исә кызын бию түгәрәгенә яздыра. Стәрлетамакның «Солнышко» бию ансамбле белән Рената шул вакытлардан бирле сәхнәләрдә чыгышлар ясап йөри башлый.

Ә бәлки зур киләчәк яки язмышның сиңең өчен генә кабынган бәхет йолдызы юлны шулай яктыртадыр?

Бәлки, бу мавыгу шуның белән узар да иде... әмма ул көннәрдән бер көнне телевизордан «Культура» каналында балет спектакленә тап була. Спектакльдәге хис-кичерешләрне, артистларның бию телендә олы мәхәббәт тарихын сөйләп бирә алуларын кыз могжиза итеп кабул итә. Балет! Менә нәрсә кирәк булган аңа. Рената өчен «Син булдырасың, кызым!» дигән сүз генә кирәк. Алай гына да түгел, Рәйсә ханым кызының үзен генә җибәрми Санкт-Петербургка, гаиләләре белән күчеп китәләр. Берничә ел Стәрлетамак белән ике араны таптагач, әбиләрен дә үз яннарына алалар.

Шулай итеп, Шакировлар гаиләсендә балетлы Питер чоры башлана. Боларның берсе дә заяга түгел икәннән бүген инанабыз. Балет сөючеләр форумнарында Шакированы – Дудинская, Зубковская, хәзергеләрдән Лопаткина, Вишнева белән чагыштыралар. Чагыштыру тамашачы эше, ә Рената исә бүгенгә көндә үз стилин булдыру өстендә эшли. «Һәркайсын яратам, хөрмәт итәм, һәркайсының үз стили, пластикасы бар, ләкин кабатларга теләмим. Кабатлаудан яхшы нәрсә килеп чыкканы юк әле», – ди ул. Ә менә

*Тик шунысы бар: балет
икән, димәк, башкала.
Язмышны билгели
торган хәлиткеч
карарларны кабул
иткәндә адәм баласына
әни фатихасы канат
куя.*

Диана Вишневаның хезмәт сөючән-
леге, максатчанлыгы сокландыра
аны. «Ул бит бүгенге уңышларына
үзенең тырышлыгы аркасында
ирешкән шәхес». – Ренатаның бу
сүзләре Вишневаның бер әңгәмә-
сендә әйткәннәрен искә төшерә:
«Мин театрда яши идем диярлек».
Безнең бу сөйләшү дә репетицияләр
арасында бара түгелме соң?

2015 елда академияне тәмамла-
ганчы ук аны рус классик балеты-
ның бишеге – Мария театрына эшкә
алалар. Балерина театры икенче

өем дип атый. Репетиция булмаган-
да, шунда калып спектакльләр ка-
рый. 2016 елның башында ул
«Зур балет» проектында катнашып,
партнеры Кимин Ким (ә ул күптән
инде театрда прима) белән җиңү
яулый. Озакламый кордебалеттан
солистлыкка күчә (хезмәт кенәгә-
сендәге «кордебалет артисты» белән
«балет солисты» дигән язу арасын-
дагы аерманың нинди тырышлык-
ларга бәрабәр булуын артист
үзе генә белә). Репертуарында:
«Аккош күле», «Йокыга талган
гүзәл», «Жизель», «Дон Кихот»,
«Щелкунчик», Ромео һәм Джульет-
та». Кем өчендер болар матур төш
кебек.

– Арытадыр бит? – Минем күз
алдында Аронофскиның «Кара
аккош» (2010) фильмы тора.
Стресслар, физик яктан да, күңел
халәтләре белән дә арыган-талчык-
кан балеринаялар... Төп героиняның
галлюцинацияләре... Рената көлөп
жибәрә.

– Алай ук түгел. Без дә ял
итәбез. Мин, мәсәлән, китапханәдә
китап укырга яратам, гәрчә аны
хәзерге заманда ял итүгә санамый-
лар бугай. Жәяү йөрәм. Дуслар
белән дә очрашабыз, күңел дә
ачабыз. Озакламый сыйныфташлар
белән очрашуга барырга җыенам.
Ә менә «Зур балет»та арыта иде.
Без бит сәхнәгә күнеккән.
Телевидениедә сәхнәнең чикләре
дә, тамашачысы да юк. Жюри бар,
күпсанлы камералар. Телевидение
үз кагыйдәләрен куя. Театрда без
чыгышыбызның кайчан буласын
минутына кадәр төгәллек белән
беләбез, шуңа тәнне, мускулларны

алдан әзерлибез, жылытабыз. Ә монда бернәрсә дә билгеле түгел.

Әлбәттә, кичә генә спектакль-ләрден өзекләр биеп йөргән студент өчен зур сынау була бу проект. Атна саен бер па-де-де әзерләргә кирәк. Тәжрибәләр куеп карарга. Хореограф Владимир Варнава белән модерн стилиндә чыгыш әзерләргә кирәк булгач, башта нәрсәдән башларга белмичә бер-берсенә карашып торалар, чөнки заманча хореография ул – бөтенләй башка. Анда сюжет юк. Анда, классик балеттан аермалы буларак, тәннең бөтенләй башка мускуллар төркеме эшли. Балет артисты өчен бу үтә дә мөһим. Ләкин сиңа театр житәкчелеге шундый ышаныч белдерә икән – иркәләнеп торып буламы соң? «Мин педагогым Маргарита Куликович, партнерым Киминга рәхмәт-лемен, – ди Рената. – Без педагогым белән хәзер образлар тудыру, стилистика булдыру өстендә эшлибез. Хәрәкәт кенә түгел, балет сәнгатендә карашлар да, мимика да бик мөһим. Ә Кимин белән без «Дон Кихот»та биегән идек инде. Партнер таныш булганда, аңа тулысынча ышанасың, техникасын алдан тоясың, алай образга керү җиңелрәк». Рената сөйләгәндә, Майя Плисецкаяның сүзләре искә төшә. Легендар балерина үзенең хатирәләрендә, укучыларымыннан уңмадым, дип яза. «Ләкин Вагановадан берничә дәрес алдым, шул гомерем буена житте», – ди. Ренатага исә бу җәһәттән дә бәхет елмая: әле Стәрлетамакта ук ансамбль житәкчесе Галина Еникеева

аңа балетта зур киләчәк юрый. Академиядә Удаленкова Татьяна Александровна кулына эләгә.

– Рольләреңнең кайсысы якынырак?

– Катлаулылары. Андый вакытта мин үз эчемә бикләнем. Миңа персонажны тоярга кирәк, аның хис-кичерешләрен үзем аша үткәрергә. Гаиләмдә күнектеләр инде – андый вакытта миңа «тимиләр». Джульеттаны эшләгәндә, һәрбер хәрәкәтне, һәрбер карашны уйлаштык...

Мин янә балериалар чынбарлыгы белән «Кара аккош» фильмы арасында охшашлыклар эзли. Әлбәттә, тормышта кинодагыча түгел: көндәшеңнең пуантларына пыяла кыйпылчыклары салып кына прима-балерина булып булмый. Рената Шакированың исә кешеләрдә хөрмәт итә торган сыйфатлары – күңел киңлегә, намуслылык һәм хезмәт сөючәнлек. Ягъни бу сыйфатлар аның үзенә карата таләпләре дә. Мондый Ренатаны, кинодагы героиня никадәр генә «язмышлы» булмасын, Каракош белән чагыштыру урынсыз. Бу балерина сәнгать күгенә биек очыш алган Аккош булып кереп бара.

P. S. Мәкаләгә нокта куйганда да, «Культура» каналында «Зур балет» бара иде. Рената белән Киминның «Таш кыя»сы (хореограф В. Варнава). Пуантлар юк, артистлар яланаяк. Ахырда Ренатаның аягында тупас ботинкалар пәйда була. Макияж юк диярлек. Сәхнәдә хисләр ташкын булып бәргәләнә. Бу классик балет

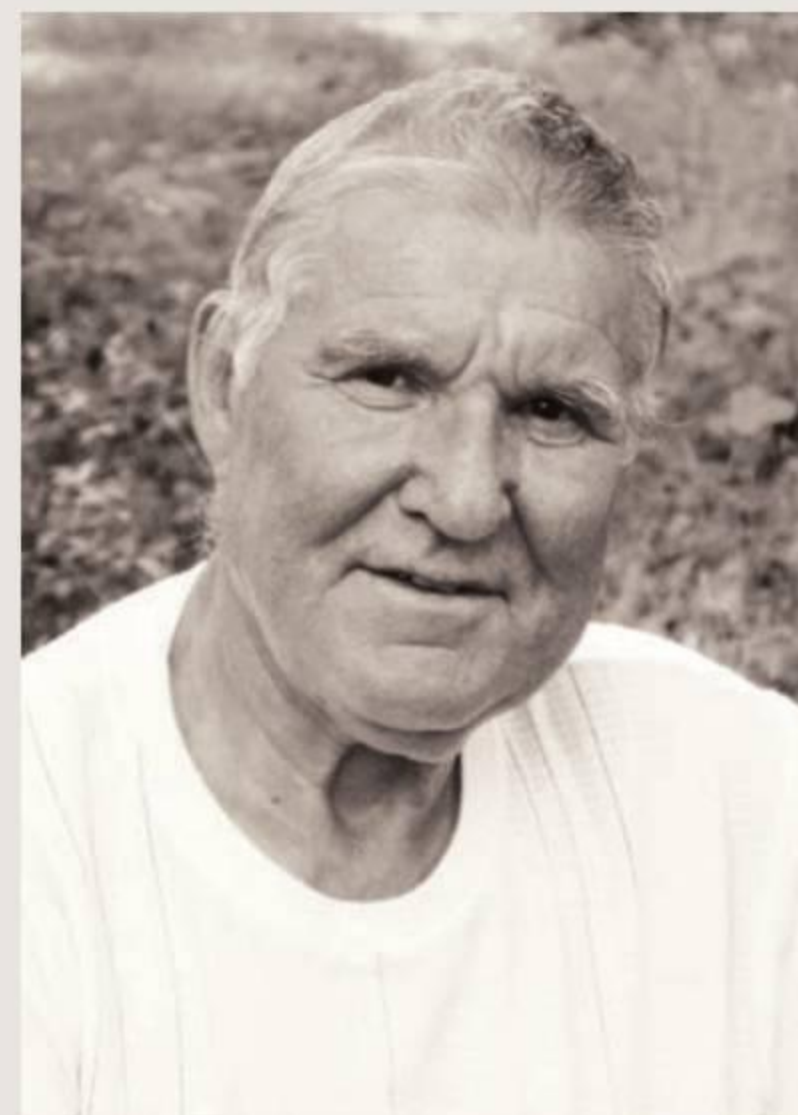
Балет юкка гына затлы сәнгать төре саналмый, анда хисләр өермәсе – балеринага шуны күрсәтергә кирәк.

түгел. Бу яңа заман хореографиясе. «Баланчинның сюжетсыз балеты да классика санала. Ләкин хәзер бию сәнгатендә юнәлешләр бик күп, һәркайсын белеп бетерү мөмкин дә түгел. Әмма классика – нигезләрен нигезе булып кала», – дигән иде Рената. Гомумән, теләсә кайсы сәнгать нигезендә мәхәббәт ята, дигән фикердә ул.

ШИГЪРИЯТ

60 нчы елларда шигърияткә яңа дулкын килде. Рәдиф Гаташ, Ренат Харис, Равил Фәйзуллин, Рәстәм Мингалим, Рәшит Әхмәтҗан... Һәм, әлбәттә, Гәрәй Рәхим! Татарстанның халык язучысы, Г. Тукай премиясе лауреаты, Татарстанның атказанган сәнгать эшлеклесе... Шөгәр якларында, Федотовка авылында туган Григорий Родионовка Гәрәй Рәхим тәхәллүсен данлыклы шагыйрь Хәсән Туфан тәкъдим итә. «Сөйләсә – бастырып сөйләр, җырласа – өздәрәп җырлар, көлсә – рәхәт чигеп көләр», – диләр Гәрәй Рәхим турында. Якты, җылы, кояшлы кеше ул. Иҗаты да шундый. Аны моңнар шагыйре, фәлсәфи шагыйрь дип тә йөртәләр. «Моң – шагыйрьнең кыйбласы, иманы, туган җире, теле, күңел күзәнәкләрендә туган уй-фикерләре, мәхәббәте, нәфрәте, кыскасы, моң – шагыйрьнең үзе!..» – дип язган Аяз Гыйләҗев аның турында. Шул моң эчендә – дөнья турында уйланулары, халык язмышы, аның тарихы, борынгы ата-бабаларыбызга, аларның гореф-гадәтләренә, туган җиргә мәдхия җырлау... Шагыйрь, язучы, драматург Гәрәй Рәхим бу көннәрдә үзенең күркәм юбилеен билгеләп үтә. Котлыйбыз! Иҗат уңышлары телибез!

Гәрәй РӘХИМ

ҖАВАЛАРДА ОЧКАН БӨРКЕТ КЕБЕК...

Каян килә?

– Каян килә, туган халкым, синең Ирекле бер халык булуың?

– Барыбызны уртак иткән зур юл, Барыбызга ирек биргән ул юл Тарихлардан килгән юл, улым!

– Каян килә, туган республикам, Илдә йолдыз булып балкуың?

– Минне йолдыз итеп балкытучы, Республика итеп яктыртучы Тырышлыгы туган халкыңның.

– Мәскәүдәге Колонналы залда Гөрләп узды Тукай кичәсе.

– Бәйрәм монда килеп житү өчен Кирәк иде әле, улым, баштан Тукай жанын, рухын кичәсе.

Әнкәем

Йөрәккә дәрт бирә,
Тәнемә көч өрә
Өзелеп, балам, дип әйткәнең.
Син – минем яклаучым,
Бәладән саклаучым,
Бердәнбер киңәшчем
Әнкәем!..

Тормышлар авыр, дип,
Талчыктым, ардым, дип
Зарланып бер сүз дә әйтмәдең.
Күп газап кичердең,
Кызганмый көчеңне
Һаман да эшләдең,
Әнкәем!..

Гомерең узды, дип,
Картайдың, туздың, дип
Беркайчан, беркайчан әйтмәмен.
Син – мәңгә яшь кеше,
Күңелләр яшьлегә –
Гел кызлар кебек син,
Әнкәем!.. Әнкәем!.. Әнкәем!..

Ни житми?

Миңа ни житми соң бүген?..
Миңа житми яшь чагым,
Әнием пешергән коймак,
Кырда яккан учагым.

Миңа ни житми соң бүген?..
Әтинең кырыс йөзе,
Печән бир диеп ялварган
Сыерның моңлы күзе.

Миңа ни житми соң бүген?..
Башаклар җыйган камыл,
Тамакка – ач, ә рухка бай
Мин туып-үскән авыл.

Миңа ни житми соң бүген?..
Син – тәүге мәхәббәтем.
Синнән башка мин бер дәрвиш,
Синнән башка мин ятим.

Миңа ни житми соң бүген?..
Салютташ, сәламдәшләр,
Минем һәр шигырь юлыма
Шатланган каләмдәшләр.

Миңа ни житми соң бүген?..
Казанның иске чагы.
Аның бөтен чатларында
Гөрләгән татарчасы.

Сиздем... Сиздем мин тормыштан
Тик бер үкенеч калган –
Картаюны сизми генә,
Аңа сиздермичә генә
Үтеп китәсе калган.

Жәйге бер көн

Зилзиләле жыл жылләде,
Агач башларын иеп.
Күңелләргә хәвеф керде
Афәт башланыр диеп.

Күк күкрәде, яшен атты
Офык чикләрен кисеп...
...Хәвефләрне алып китте,
Яңгыр жылләре исеп.

Кояш чыкты, бар чәчәкләр
Елмаеп ачылдылар.
Хәвеф китте, шатлык килде –
И жәйге асыллыктар!..

Мин – ирекле

Наваларда очкан бөркет кебек
мин ирекле!..
Тик илемә, Ватаныма бирәм
ул ирекне.

Наваларда очкан лачын кебек
мин ирекле!..
Тик Каумемә – татарыма бирәм
ул ирекне.

Наваларда очкан кошлар кебек
мин ирекле!..
Тәүге мәхәббәтем, сиңа бирәм
ул ирекне.

Наваларда очкан кошлар кебек
мин ирекле!..
Тик улларым, кызларыма бирәм
ул ирекне.

Наваларда очкан сәмруг коштай
мин ирекле!..
Тик дөньяга, бар жиһанга бирәм
ул ирекне.

Минем иркем әнә шундый...
Сорасагыз әйтәм һаман:
«Мин ирекле...
Мин ирекле...»

Асия Сафина (Тимериева) Түбән Кама районы Үчкә авылында туа. Каенлы сигезьеллык мәктәбен тәмамлагач, Түбән Камада урта мәктәптә укый. Лаборант һөнәрен үзләштереп, химия комбинатына урнаша. Аннары Казанда укып кайтып, ательеда мастер була. Чаллыда укып кайтканнан соң, Яшьләр белән эшләү идарәсендә психолог булып эшли башлый. Якташлары Асияне үзенчәлекле шигырьләре, хикәяләре аша да белә.

Асия САФИНА

АВГУСТ КӨЕ

Яшәү жыры

Мин кырларны, басу-игеннәрне
Гомер агышына охшатам:
Гомернең дә булмый ниндиләре,
Матур да соң, матур – ышанам!

Кыш китүгә юрганнарын ачып,
Басу-кырлар язда уяна;
Китү белән кар сулары ташып,
Шытым күреп күңел куана.

Күз алдында шәрә басуларга
Яшел хәтфә келәм каплана;
Бу манзара өмет өсти жанга –
Киләчәкне барлап шатлана.

Күксел диңгез сыман талгын гына
Мул басуда дулкын чайкала.
Могжизалы иген дәрәясына
Хозурланып йөрәк таң кала.

Жәйге челлә. Басу көчен туплый;
Баллы сөт исләре тарала...
Офыктарда ажаганнар уйный,
Киң кырларда Икмәк ярала.

Алмаштырмас идем алтын тавын
Шаулап үскән иген кырына;
Алтын көшел – тук башаклар
Тигләр идем яшәү жырына!

Август көе

Алмагачта алма аллана –
Алмаларга өмет баглана...
Өлгереп тә кирәксезгә калган
Алмалар да бар ул дөньяда...

Алмагачта алма аллана,
Август керсә – күңел моңлана;
Татарлыгым кирәксезгә кала –
Телем белән дәртем югала.

Татар булу – һаман тышауда;
Кемнәр чыгар хаклык яуларга?
Ни сәбәпле батыр, тырыш халкым
Күндәмлекне тора сайларга?!

Затлыбыз ник үсми татарча,
Зыялысы читкә гел кача...
Үз бакчаңда үскән багалманың
Куанычын күрик ичмаса!

Ана теле – телнең Олысы!
Милләт тамырларың ныгысын;
Татарыңа хезмәт итсәң генә
Югалуга каршы торырсың!

Энже САДЫЙКОВА-ИБРАНИМОВА – Казан кызы. КФУның көнчыгыш телләр институтын тәмамлады. Татар, англиз, төрек телләрендә аралаша. Ул – Казанның туйлар төшерүче иң затлы фоторәссамы, «Кәрәз Клуб» беренче татар фото клубы житәкчесе. Аның дөньясы – спорт, театр, фото, дизайн, сәяхәтләр, бал кортлары, журналистика. Фотолары журнал тышлыкларын бизи, үзенчәлекле тел белән язылган язмаларыннан яңалык, заманчалык, ихласлык бөркелә. Мәктәп елларыннан ук хикәяләр яза. «Сөембикә» укучылары аның «Төркия килене» язмасын, журнал уздырган конкурстагы фотосын яратып кабул иткән иде. «Әчкелтем шоколад» – Энженең «Сөембикә» журналындагы беренче әдәби дебюты.

Энже САДЫЙКОВА

ӘЧКЕЛТЕМ ШОКОЛАД

(Хикәя)

1.

17 апрель, 2009 ел

Көндәлектән:

«Бүген яхшы көн иде. Автобуска керү белән канәгать елмайдым. Яраткан урыным буш икәннен күрә, киң тәрәзәнең сул ягына сыендым да, пыяла аша дөньяны күзәтергә керештем. Кайчак автобусны тәрәзәсе-ние белән юкка чыгарып, хыялланып ала идем. Гәрчә тузанланып, көн буена бу көпчәккә өйгә кереп чыккан һәр язмышның бармак эзләреннән мескен пыяла томанланып беткән булса да. Автобус Казан урамнары буйлап йөзеп кенә барды. Һәм шул мизгелдә мин үземне Венециянең тар урамнарыннан, иске, ләкин бик сөйкемле көймәдә йөзеп баргандай хис иттем. Асфальтның керделе-чыктылы жирләре судагы нәни дулкыннарغا әверелеп, ара-тирә тән белән күңелне тибрәндереп тә алдылар.

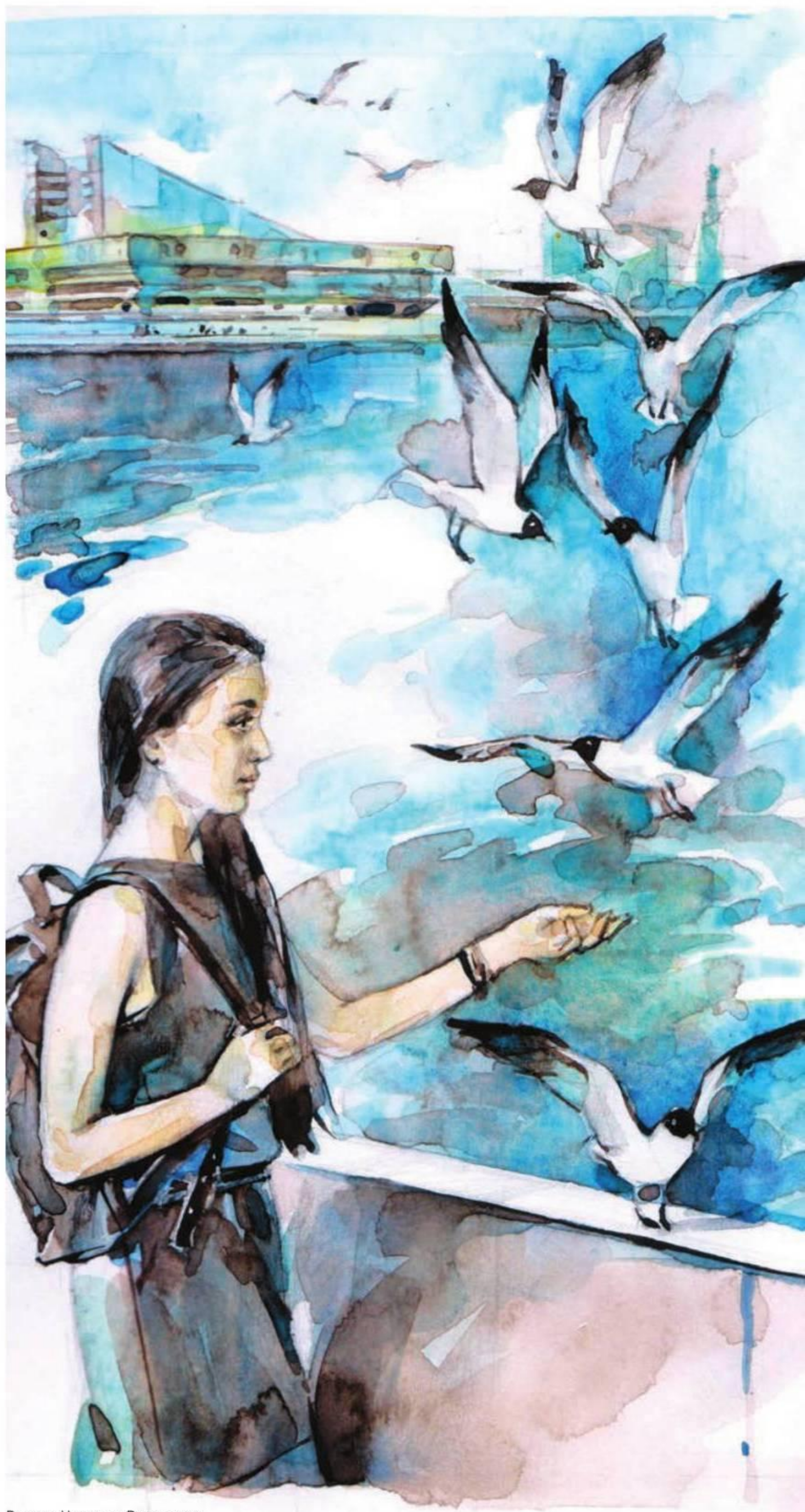
...Автобус йөртүчене уйламаган кебек, көймәнең ишкәкчесен дә санга сукмадым. Муенымны катырып, бик төз халәттә көймәнең нәкъ уртасында басып бара бирдем. Бер кулым, рәвешен китереп кенә, кесәгә чумган; икенче кулымда – лимонад шешәсе. Тик шешәдә лимонад түгел, уйларым, имеш. Алтын күбек булып, берәм-берәм төптән атылып менәләр дә бер-бер артлы сүнәп юкка чыга баралар. Хыял уйнаклавын уйламаганда, акылда, уйда иркенлек, хөрлек. Кабан күленең чаты күренүгә, күңелем сискәнәп куйды. Бу жиргә аяк басу минем өчен сәхнәгә чыгу белән бер иде. Янәдән дулкынлана башладым. Жиңел генә каушаудан нерв күзәнәкләрем (мин аларны яратып, «нәркүз» дип йөртәм) кыбырсып башлады. Кулым үзеннән-үзе рюкзакка үрелде. Акчарлак туганнарны

сыйларга дигән күмәч телемнәрен ваклый-ваклай күлгә таба йөгәрдем. Тупыл-тупыл йөгәрәп килгән сабыен кулларын жәеп көтөп торган ана кебек, Кабан-Ана да бүген нарасый балаларына кочагын жәйгән иде. Кочаклаштык. Хисләнүдән елыйсы килде хәтта. Тик мин түзем – аналарны борчырга ярамый. Акчарлаклар шәһәр шавын шундук оныттырды. Күл һәрвакыттагыча сабыр иде. Мине алкышлап каршылаган акчарлакларга рәхмәт әйтеп, учымдагы ипи валчыкларын суга ыргыттым.

Жил салкын икән. Уйларым да жылылардан түгел анысы. Эчемә суык төшкәнән тойдым. Жилдән түгел бугай, уйларымнан... Кыскасы, мин ышыкка менәргә булдым... Нәкъ ун минуттан театрда спектакль башланарга тиеш. Яратам мин шулай кырыдан, күл белән театр арасында калып, театрга агылган халыкны күзәтергә. Кемдер алдан килеп көтөп тора, кемдер: «Әй Аллам, соңга калдым инде», – дип, озын баскычларны абына-сөртенә сикереп үтә. Һавада көзлек, затлылык кебек бәйрәмчә, әмма ясалма исләр аңкый иде. Якынгарак елыштым. Жылысын тоймасам да, тәрәзә аша эчтәге утлар балкышын күрәсем килде. Ләкин утлар урынына күзем Аңа төште. Йөрәкнең бертуктамый «Жаным» дип үрелгәнән. Куллары... Белсәгез иде сез ул кулларның тылсымын. Тик... Аны күрү мизгеле бәхеткә әйләнергә өлгерми калды. Мин өзәлеп гашыйк булган кулларына берәү асылынган икән инде. Дилбәр!

Кыйбатлы, зиннәтле кибет киштәсе каршында бер тиенсез басып торган баладай хис иттем үземне. Театрда – пыяла тәрәзә артында тормыш кайный, утлар уйный, йөзләрдән елмаю төшөп өлгерми, яңалары куна. Ә минем «нәркүзләрем» кан тамырлары буйлап мәтәлчек атты... Кулларым! Кулларым шоколадка үреләсе итте. Туктаттым. Юк, мин көнләшмәдем. Ихластан бәхет теләдем. Теләргә тырыштым. Шулчак фәрештә-канатларымның кыштырдавын тойгандай булдым. Мине күрмәүләреннән файдаланып (ярый әле күрмәделәр!), очтым театр алдынан. Хәер, мине кем күрсен соң? Себеркегә атланып, кичке Кабан өстеннән очсам да, беркем шаккатмас иде.

Тукталышка житәрәк, үземә кирәкле автобус торганын күрдем, тик артыннан йөгәрмәдем. Мин бит Казан–Венеция урамында, көймәнең уртасында кәпрәеп басып барам. Нинди йөгәрү, ди, ул! Ә рюкзактагы шоколадка барыбер чыгарга туры килде. Житмәсә, анысы да әче булып чыкты. Шушы салкын, азмы-күпме ялгыз, тирән әчкелтем халәттә... рәхәт иде миңа. Бәхетле идем мин. Шуны аңлау сөенеченнән, ләззәтне учлап-учлап тутырдым кесәләргә. Акчарлаклар, уйлар, салкын жыллар, тансык булып янган утларның үз ләззәтен алдым. Жил исә, кешеләр, автобуслар килә һәм китә, қояш батып яңадан калка, ә мин тукталыштан һәр күзәнәгем белән бу рәхәтлекне тоеп, авызымда эрегән шоколадның әчкелтем тәмен әкрән генә багырьгә сеңдерәм...»

Рәсем: Наталья Васильева

2.

17 апрель, 2010 ел

Чынбарлык.

Кояшның кыздырганына бүген машинада чыдарлык түгел. Ул, ачык тәрәзәдән кулын сузып, бармаклары белән шаян уйнаклап, тырнакларының кызыл төсенә, бармагындагы йөзегенә, ахыр чиктә, үзүзенә сокланып бара. Шәһәр шавыннанмы, ашыгуданмы, янындагы руль тоткан көчле кулларданмы – акчарлактарны бүген ишетми иде. Бәхетеннән иләсләнгән кыз мизгел авышты исә, чәчләрен рәтләп, куллар хужасының көзгедәге чагылышына елмаеп бара.

Менә-менә спектакль башлана дигәндә генә машинадан төшеп, театр бинасына пырхылдап очып керделәр. Өченче кыңгырау белән алар да урыннарына чыңлап диярлек килеп утырдылар. Колактагы зур-зур алкалары, кесәләрдәге машина, өй ачкычлары үзе бер симфония булып уйнап алды. Спектакль һәрвакыттагыча көчле иде. Ләкин ян утыргычта Ул утырганга күрә спектакльнең яртысы гына аңлашыла иде. Каушау, дулкынлану хисләре, башмиен рәхәт бер дулкынга күмеп, кызның акылын томанландыра. Ошаган репликалар истә калмый. Эчтәлек янәшә сызгырып уза. Үз дөньядагы башка бер тамаша тәнне алкышларга күмгәндә, сәхнәгә дә житешүе кыен.

Беренче пәрдә тәмамлану белән, бөтен кеше ашыгып иректә ыргылды. Шуңа исәптән, алар да. Чыгып барышлы, ни сәбәпләдер, күзгә бергә чыгып килүче зәвыклылар көтүен сөзеп алды. Һәм кинәт абынып калды: Дилбәр! Көндөш кыз үзенә текәлгән күзләренә күрмәде. Ә Кыз, яклау эзләгәндәй, кадерле кулларын барлады. Күкрәкне бәрәп чыгарырдай типкән йөрәк башка китереп сукты. Кыз елмаеп, бөтерелеп бер алдына, бер артына төшеп, Аны тизрәк алып чыгып китте. Беренче уе качу иде. Күренәсе, күрәсе, күрсәтәсе... килми-килми-килми! Уенда бары качу – югалу! Тик ике адым атларга өлгермәде, аны бөтенләй башка бер хис бөтереп алды. Һич көтмәгәндә ниндидер хатынлык уяны. Тискәре хатынлык. Күренәсе килә иде. Күрсәтәсе! Һәм нәкъ аңа – Дилбәргә. Тәнненә ыспай яткан күлмәген, нәфис кыяфәтен, шатлыгын, бәхетен, янындагы байлыгын. Бу теләкнең, йомшак итеп әйткәндә, дәрәс булмавын уйларга вакыт юк иде.

– Бәлки йөрәп килербез? – диде ул.

Театр фойесын алар өч тапкыр әйләнделәр. Икесе дә аптырашта иде. Куллар хужасы бу йөрүнең мәгънәсен аңлап бетермәгәнә, ә ул ни тырышып та «Д» хәрәфле максатын очратмаганга.

Икенче пәрдә башланды. Сәхнәдә барган күренешләр төсле тасма булып кына сузыла башлады. Сизми, күрми, аңламый. Бары ишетә. Тонык сүzlәр, көйләр... Кинәт сәхнәдән берсе ап-ачык итеп: «Оят турында авыз ачма инде син, яме!» – диде. Шунда ук күңелле генә жыр сузыла башлады.

Ә аның башында бертуктамый барабаннар кага. Ачулы, ярсулы барабаннар. Нәрсә булды әле генә? Пәрдә ябылганчы шулай уйларына буылып утырса, мөгаен, ул шашар иде.

Итәгендә өметсез, жансыз яткан кулларына әкрәгенә Аның куллары кагылды. Караңгы булса да, беләп тора: күзләре белән ул аңа карамый, сәхнәне күзәтә. Имеш. Кыяфәте дә бик житди. Тик куллары гына, бар уйларын, хисләрен, тәннен сатып, аңа омытыла. Аһ, ул куллар... Кайчак ул Аны бөтен барлыгы белән сагынып өлгергәнче, куллар кулларны юксынып өлгергән була. Театрда иң яхшы спектакль, беләсезме, кайсысы? Караңгылык аша, яшерен генә, әкрәгенә, сер итеп кенә Аның кулларын тоя алганы. Шуңа үтә дә якын сәхнәнең сихри тузанын сулап, сукыр бер ләззәт белән, куркып кына, Аның кулларын өйрәнгәнә. Менә бүген дә шулай булды. Күзән йомды да, бармаклары буйлап сузылган нечкә сөякләрнең көчен сизеп, тамырлары аша аккан кан жылысын тойды, һәр күзәнәген... Әйләнә-тирә югала барды, эри барды, һәм ул янә көч-хәл акылдан язмады. Шуңа кинәт кенә айнады да, Дилбәрнең күзләрен исенә төшерде.

Салкын киemen элгән акыл бу юлы дошман хисләренә ишектән уздырмады. Аны иң кырыс рәвештә хөкем итте. Үзе белән күрештерде. Аңа әйтеп бетергесез оят иде. Бәхетле халәттә, яратып яратылган хәлдә була торып, көнләшүдән дөрләп янганын сизде. Бер тәнәфес эчендә никадәр түбәнгә төшкәнән таныды.

Тамашачы, яраткан актерларның уенына хәйран калып, дүрт тапкыр чакырып чыгарып алкышлады күзләрен. Тик Ул калганнардан күбрәк кул чапты. Нәкъ вакытында әйтелгән, акылын башына кайтарган шуңа бер реплика өчен.

* * *

Кайтканда тәрәзәсен ачмаса да, акчарлактар моңын ишетте. Аны аңларга тырышып, ерактан газиз Кабан-Ана елмая иде. Салкын жип күлмәгә белән машина тәрәзәсен сыпырып узды...

Кайту белән ул купшы киemenнән салып ыргытты да, ашыгып, яна-көя, өстәл тартмасыннан узган елгы көндәлеген эзләргә кереште. Тапты. «Тузанланып беткәнсең бит, бәгырькәем». Тиз генә 17 апрельне эзләп тапты һәм бүлмә уртасында чәчеләп яткан дәфтәр, киemenнән уртасына утырып, йотлыга-йотлыга Үзен укыды. Үткәндә калган чынбарлыгын. Чын Үзен. Яшь таммады түгел, тамды. Жанын яндырып узган Намусның яраларын, үзүзенә булган хыянәт эзләрен, үз ризалыгы белән күңеленә кундырган тузанны юды булса кирәк.

Ул төне буге Казанны, күпердән агылган машиналар ташкынын күзәтеп чыкты. Кулында лимонад шешәсе, ак ипи, ә бәгырендә өчкелтем шоколад төме иде.

КЫЗ АНЫҢ АВЫРУ ӘНИСЕН ТӘРБИЯЛӘГӘН
АРАДА, БУЛАЧАК КИЯҮ ИКЕНЧЕ КЫЗГА
ӨЙЛӘНЭП КУЯ.

ЧИЛӘГЕНӘ КҮРӘ КАПКАЧЫ...

Мәдинә
АВЗАЛОВА

Алар йөрделәр. Бик яратыштылар. Күмпе матур сүзләр әйтелгән иде. Һәм бер мизгелдә барысы да күккә очты.

Әйе, күккә очты. Ике күгәрчен һавага күтәрелгәндә, ул да күгәрчен очырды. Аның үзен кунакларының берсе дә күрмәде, зәңгәрсүкөрән күгәрченне күргәч кенә дәррәү кычкырып жибәрделәр: «Әнә, тагын берәү! Зәңгәр киңлекне иңләп, һавада өч күгәрчен оча! Кәләшеннән күзен дә, кулын да алмаган кияү егет бер мизгелдә бу тамашадан өнсез калды. Ләкин үзен шундук кулга алды. Борчулы карашын төркемдәгеләргә текәде. Кемнедер эзли иде сыман ул. Тапмады. Таныш йөзгә күрмәде. Берәз тынычланып китте, аннан кәләшен кулына алды: «Сине өйгә кадәр күтәреп кайтам дигән идеяме?»

Загс ишеге төбеннән ун адым да китмәде, кәләшен чүт кенә кулынан төшереп жибәрмәде. Көтмәгәндә каяндыр пәйда булган кызга ул ни әйтергә дә белми югалып калды. «Син...» — диде ул пышылдауга күчеп. «Мин, — диде кыз жан өшеткеч салкынлык, битарафлык белән, — мин сиңа балдагыңны кайтарырга килдем». Кыз шулай диде дә, бәләкәй кызыл бәрхет тартмачыкны кияү егетнең кулына тоттырып, шундук күздән дә югалды.

Бәйрәмчә бизәлгән машиналарга утырыша башлаган кунаклар бу хәлне әллә күрде, әллә күрмәде. Берәүнең дә, вакыйганы куертып, яшь парның кәефен жибәрәсе

килмәде. Хәтта кәләш тә моңа артык игътибар итмәде, фаҗига ясамады. «Исең китмәсен, — диде ул, кызу-кызу адымнар белән күздән югалган кызга ачулы караш ташлап. — Йөри инде шунда әрсезләнеп. Гарьләнми дә, ичмасам...»

Кызың үз хәле хәл иде. Гарьләнмәгән кая ул?! Биш ел яратышып йөргән егет белән кыз, өйләнешергә дип гариза биргән жирдән, икесе ике якка каерылсын әле?! «Диңгездәге кораблар шикеле без синең белән хәзер, — диде Әнәс көннәрдән бер көнне кызга, — юлларыбыз аерыла». Егетне шул көннән алыштырып куйдылармыни. Әйтерсең, ул Рәмзиясен беркайчан да кочып үпмәгән, колагына матур сүзләр пышылдамаган, бергә-гомергә дигән тылсымлы сүзләргә әйтмәгән. Барысы да булды ич, булды! Нәрсә бу? Тылсыммы, сихерләделәрме әллә аның сөйгәннән?!

Рәмзия жәйге ялының унбиш көнен Әнәснең авыру әнисе янында уздырды. Булачак кайнаһасы кы-

рыс холыклы булса да, гадел һәм туры сүзле иде. Көннәр буе жыештырынып, аш-су әзерләп йөргән, яныннан бер дә китмәгән кызга егет анаһы жәлләп тә, яратып та карады. Ананың: «Казаныңа кит, мине саклап егетсез кала күрмә», — дип шаяртканы чыңга ашты.

Соңгы күрешүләрендә егет Рәмзиягә тапкырлау жәдвәле кебек ятлаган бер үк сүзләргә кабатлады: «Тормыш алып бару өчен акча кирәк, Рәмзия, акча... Мәхәббәтне ипигә ягып ашап булмый».

Авыр, бик авыр булды аңа. Суларга төшимме әллә, дигән көннәргә дә булды. Шундый көннәргә берсендә кыз төшендә мәрхүмә әбисен күрде. Каршыһына очып диярлек килгән Рәмзияне күрүгә, әбисе кырт борылды да, кара күгәрченгә әйләнеп, ак болытлар эченә кереп югалды.

Кыз төшен әнисенә сөйләде. «Ярамаган эш эшләргә жыенмыйсыңдыр бит? Әбиең синең өчен борчыла, — диде әнисе. Аннары әйтә куйды: — Китәсе кеше китә торсын, барыбер синеке булмас иде. Ул бит кәләшнең үзенә түгел, байлығына өйләнә. Ә байлык ул, үзең беләсең, бүген бар, иртәгә юк...»

Озак та үтми, Рәмзиягә егетнең әнисеннән хәбәр килеп иреште: Хатын малаһы акча эшләмисең дип талый. Акча да, акча аңа... Имеш, пар килмәгәннәр.

«Ничек кенә пар килгәннәр әле. Чиләгенә күрә капкачы», — диде Рәмзия моһы ишеткәч.

«ӘТИ, БЕЗ БИТ БАРЫБЕР ТУГАН!»

Гөлнур
ХӘСӘНШИНА

– БАЛАЛАРНЫҢ ӘНИЛӘРЕ ТУРЫНДА НАЧАР
ИТЕП ЯЗМАСАГЫЗ ГЫНА...

Люция баштан ук шундый шарт куйды. Минем максатым гаеплене эзләү түгел икәннен аңлагач кына, очрашырга ризалашты. Әйдәгез, сезнең белән дә алдан ук килешеп куйыйк: журналист барыбер нидер әйтеп бетермәгән бугай дип, язган юларым арасыннан берни дә табарга тырышмагыз. Минем кебек: «Бичара, ялгышкан», – дип кенә уйлагыз. Әйе, ялгышкан... Аннан, чыннан да, балаларның әниләре хакында бер начар сүз ишетмәдем Сарманда. Язманы укыгач, сез моңа инанырсыз. Аңа карата мондый кискен карар кабул итәргә судның, әлбәттә, сәбәпләре булгандыр. Әңгәмәдәшемнең алар хакында миңа сөйләмәве – анысы бит башка мәсьәлә.

— **Ә**ч ел элек хатыны белән аерылышты ул. Ленаның китүен авыр кичерде Инсаф. Балаларын бик сагына шул: улын, ике кызын... Эчүгә сабышты менә... Ир-атның күбесе кайгыны шулай баса бугай. Моңарчы шешә белән дус булганын белмим.

Бергә эшләгән хезмәттәшенең авылдашы булып чыга Инсаф. Үзенә сүз дәшкән ир-ат артыннан ишек ябылуга, Люция аның турында, шулай итеп, барысын белергә дә өлгерә. «Иртүк баш төзәтергә керсә дә, эчкече түгел, димәк, хәсрәтен генә баса икән – анысы узар», – дип уйлагандыр ул. (Дөрөс уйлаган! Алар кавышканга инде унбиш ел – шуның соңгы унөч елында ирнең хәмерне авызына да алганы юк!) Ә ялгыз калуның ни икәнен белә Люция – яшь тә ике айлык кызы белән төп нигезгә кайтып сыенганына инде берничә ел. Инсафны мактый хезмәттәше: «Әти-әнисе авылда хөрмәтле кешеләр. Бик тырыш нәсел. Инсаф та хатыны белән бура йорт салып чыккан иде. Әллә нәрсә булып куйды шул...»

Тәвәккәлли Люция. Яңа елдан бу икәү яңа тормыш башлыйлар.

Нәкъ ярты елдан Инсафның балаларын күрергә барырга жыеналар алар. Бу юлы – икәүләп. Лена бу вакытта балалар белән Азнакайда яши, ул инде кабат кияүгә чыккан, тагын өч балага әни булырга өлгергән.

– Жәйге каникуллар башланганын көттек. Теләсә, балаларның уртанчысын – Эльвираны үзебезгә кунакка алып кайтып торырбыз, дип барган идек. «Кире монда китермәсәгез генә кайтам сезнең белән», – диде ул. Шулай итеп, бездә калды...

Люция белән ул көннәрне искә төшереп утырабыз.

Эльвира артыннан ук Мортыш-Башка Эльвир да кайтып төшә. Башта әтиләренең күршесендә генә яшәүче әбиләренә әле. Яшерми Люция: 14 яшьлек яшүсмер күңеленә ачкыч табу аңа иң авыры була. «Тыя алмам дип курыктым», – ди ул. Малай инде үзе ничек тели, шулай яшәргә өйрәнгән – аның берәүгә дә баш бирәсе килми. Ә Люциянең кырысрак булмый чарасы юк: иңнәренә нинди җаваплылык алганын ул үзе генә белә.

Эльвир әтисе һәм яңа әнисе янына бер елдан соң гына күчкән. «Яңа әни» дигәннән. Апасы һәм сеңлесе кебек, Люциягә «әни» дияргә ашыкмый ул. Үсеп буй житә, армияләрдән әйләнеп кайта, укый, башлы-күзле булырга карар итә. Никах мәжлесе вакытында кунаклар алдында торып баса да: «Люция апа, мин моннан соң сиңа «әни» дип кенә дәшәрмен инде, яме», – ди. Шул көннән башлап, ике сүзнең берендә «әни» дип кабатлап торган олы улы Люциянең иң беренче киңәшчәсе. Мин вакыйгаларны ашыктырып, алгарак киттем.

Кайту чираты Зөһрәгә житә. Леналар Лениногорскига күчкән булалар – төпчек кызны шуннан барып алалар. Кызчыкны юлга авыл советы, районның опека бүлегә җыеп озата.

– Башта бик авыр булды, – ди Люция. – Юк, балалар белән түгел, алар безгә бернинди проблема да тудырмады. Инсафның Сарманнан авылга кайтып эшкә кергән генә чагы иде. Хезмәт хакы түләмиләр: бәйрәм-

нәрдә генә йә 100, йә 200 тәңкә биреп куялар. Мин ашханәдә эшлим, хезмәт хакым шулай ук зур түгел. Кызым Алсу әниләрдә үстә, 6 нчы класска гына монда килде. Әни 16 ел урын өстендә ятты безнең, әти карады. Шуңа күрә Алсу да анда күбрәк кирәк иде. Хәзер дә ире, балалары белән әти янында, Каташ Каранда тора ул. Мондагы балалар белән бик дус булды, бигрәк тә Эльвира белән. Киләм, дип, ялларны, каникулларны көтеп кенә торды. Мин гел эштә булдым. Алар ашарга да үзләре пешерде, мал да карады, сыер да сауды...

Тормышлар бер килеш җайлана шулай. Ә беркөнне эштән кайткан әниләрен балалар яңа хәбәр белән каршы алалар: «Безгә бүген Рәхимә апа килде...» Районның опека бүлегә хезмәткәренә Эльвирны эзләп йөрүе булган икән. Лена әниләренең икенче ирдән туган өч баласын «Балалар йорты»на урнаштырганнар. Эльвирга инде 18 яшь, ул – абый кеше, туганнарының килчәк язмышын ул да хәл итә ала. Теләгә бар икән – опекага ала, юк икән...

Бездә чит бала юк! Барысы да үзебезнеке!

Эльвирның армиядә хезмәт иткән чагы. Аның бер-бер хәбәрән көтеп торсаң... Кичен, әтиләре дә кайткач, бөтенесе утырып сөйләшәләр, киңәшләшәләр: «Нишли-без?» Кызларның өчесе дә – Эльвира да, Зөһрә дә, Алсу да: «Кечкенәләрне алып кайтырга кирәк! Без бит инде зур, карарга үзебез булышырбыз», – диләр. Бер карарга килгәч, икенче көнне дә көтмичә, Рәхимә апаның өенә төнлә төшеп китәләр: «Без балаларны үзебезгә алабыз! Кая барырга, нишләргә кирәк?»

– Барып кердек «Балалар йорты»на... Алдагы бүлмәдә бер бала елый, кечкенә генә кыз. Диванга утыртып куйдылар моны. Йөрәгем нидер сизенеп: «Гөлназмы әллә?» – дим. Диваннан төшеп, яныма йөгереп тә килде: «Әйе!» – ди. Әйтерсең, яклаучы кеше тапкан... Аннары яныбызга Рузилә чыкты. Рузилә белән Раилнең берсенә – 7, икенчесенә 5 яшь, алар апаларын белә, хәтерлиләр. Гөлназ өч кенә яшьлек иде. Ул инде хәзер әнисен дә онытты... Абый-апаларыннан ишетеп, без сөйләшкәннән генә белә тагын бер әнисе бар икәнен. Бер тапкыр Чаллыда очраштылар алар. Раилләр санаторийда иде. Без кереп барабыз, Лена санаторийдан чыгып килә: ул да хәл белергә килгән. Гөлназны кочаклап елады шунда Лена. Сагынадыр, билгеле... Ул бит аны тугыз ай күтәргән, өч яшькә кадәр үстергән...

Кечкенәләрнең кайтуын өйдә ул көнне апалары түземсезләнеп көтә. Кем кайсы баланы карый – кызлар алдан ук бүлешеп куя: Алсуга – Рузилә, Зөһрәгә – Гөлназ. Раил: «Мин абыйны көтәм!» – ди. (Эльвирга өйдәге бу яңалыкны ике-өч айдан соң гына язалар өле.)

– Август башы булса да, бик салкын көн иде ул, – ди Люция. – Балалар футболкадан гына – без аларны үзебезнең курткаларга төреп алып кайттык. Жылы киёмнәре юк иде шул... Рузиләнең джинсы итәгә бар

иде: ул аны әле кайткач бик озак салырга теләмәде. Рәсем ясарга ярата Рузилә – «Балалар йорты»ннан аның бер пакет рәсемнәрен генә биреп жиберделәр. Беренче көннәрдә гел ашарга сорап тордылар: көнгә икешәр тапкыр аш пешердек. Кызларны мунчага апалары кертте, дәресләрен дә алар карашты – үзләре алдан әйткәнчә бик булыштылар. Бигрәк тә Гөлназны яраттык. Барыбыз да! Кечкенә булгангамы икән... Курчак кебек матур иде ул, без аны кулдан да төшермәдек...

Лена, балаларын кире кайтаруны сорап, судка мөрәжәгать итә. Суд аның бу үтенечен канәгатьләндерми.

«Тәрбияли белмәде, туры юл күрсәтергә хәленнән килмәде», дисәләр?! Алла сакласын!

Тагын бер елдан аны аналык хокукыннан мәхрүм итәләр... «Башка берәүләргә бирсәләр, бу кадәр ачуым килмәс иде! Алыгыз, кирәк булса, тагын табармын!» – Ленаның судта әйткән бу сүзләрен Люция аңларга тырыша. «Андый чакта әйтелә инде... – ди ул һәм шунда ук сүзне башкага бора. – Алсуны тапканнан соң бик катлаулы операция кичердем. Инсафка: «Әйдә, бер кечкенә бала алыгыз әле», – дия идем. «Берне сорадың, Ходай өчне бирде менә!» – дип көлә ул хәзер».

Кечкенәләр өйгә кайтуга «әти», «әни» дип әйтә башлый. Олы улына бик тә охшаган Раилгә Инсаф кына озак ияләшә. Үзенә һәрвакыт «Эльвир» дип дәшүләренә тәмам аптырап, Раил берсендә: «Минем исемем хәзер Эльвир буламыни инде?» – дип сорый.

Әтиләрен Раил кадәр яратучы юк бугай аларда! «Әти, абый белән апалар синең балалар булгач, без дә сиңа туган бит инде!» – диюче дә шушы малай бит инде. «Әти, 18 яшем тулуга мин дә синең фамилиягә күчәм – Сөнгатуллин булам, яме!» – диюче дә ул. Укытучылары да: «Ике сүзнең берендә телендә «әти» аның», – диләр икән.

– Инсаф өйдә чакта кечкенәләр гел аның янында сырпалана. Үзе дә балаларны бик ярата. Алсу да күптән «әти» дип дәшә инде аңа. Ә мин кырысрак шул...

Әниләре үзе шулай ди. Белмим... Ярату күптөрле була бит ул, төрлечә чагыла. Аннан яратуны балалар кадәр берәү дә тоемлы алмый.

– Балалар тәртипле булды, шөкер. Былтыр зурлап ике туй үткәрдек менә: башта Эльвирны өйләндердек, аннан Зөһрәбезне кияүгә бирдек. Эльвир Бөгелмәдә укып кайтты, аннан, читтән торып, Алабугада белем алды. Хәзер үзе укыта. Әти булырга да өлгерде инде. Өй салып яталар. Сеңелләрен, энесен бик ярата, үзләренә гел кунакка алып китә. Зөһрәләр Әлмәттә яши, фатир сатып алдылар, яңа гына уллары туды. Эльвираның ире Раилне бик якын итә: нинди эшкә тотынса да, булышырга аны чакыра. Эльвирабызның да бәби үстереп ятуын Лена ишеттеме икән, белмим. «Әнигезгә шалтыраткалагыз», – дим дә бит... Эльвир: «Кайбер

вакыт телефоннан булса да сөйләшсәм килә дә, әни үпкәләр дип куркам», – ди икән. Солдаттан кайткач, Эльвирга да: «Әниң янына бар», – дидем. Бармады...

Абый-апалары артыннан инде кечкенәләр дә үсеп килә. Сүз үзеннән-үзе аларга күчә:

– Әле Раилгә иптәш булып, дип, тәрбиягә бер малай алырга йөрибез. Моңың өчен башта Әлмәттә укырга, әзерләнәргә кирәк, диделәр. Психологлар да дәрес бирә. Күпләр балаларыннан зарлана анда. Ә мин берсе турында да начар сүз әйтә алмыйм. Олылары турында да, кечеләре хакында да. Рузилә 7 нче класстан соң Минзәлә педагогика колледжына укырга керде. «Инглиз теле өйрәнәм», – дип, үзе теләп китте. Беренче елны ул да, без дә сагындык, инде ияләшеп киләбез. Раил дә бик тырыш, «дүртле»гә генә укый.

Балалар әниләрен хурлап ялгыш бер сүз сөйләгәннәре юк. Чын әниләре мин түгел икән, аларны тәрбиягә генә алуыбыз турында, гомумән, берәүгә дә белгертәселәр килми. Үз әтиләре моңарчы гел килгәләп йөрде. Ленаның исә безнең бусаганы атлап узасы килмидер инде, кире бормас идек югыйсә... Алиментын түләп тора – ул акчаны балаларның үз исемнәренә салып, жыеп барабыз. Кибеттә эшли, диләр, акча тирәсенә теләсә кемне куймаслар. Өсте-башы гел чиста, пөхтә аның. Апа-абыйлары да, кечкенәләр дә әниләренә охшаган – матурлар. «Безгә шундый чибәр балалар табып биргән өчен Ленага рәхмәт инде», – ди Инсаф. Чынлап та, рәхмәт...

Көтмәгәндә-уйламаганда шулай күп балалы әнигә әйләнеп киткән Люция үзенә яңа халәтенә күптән ияләшкән бугай. Жиде бала янына инде килең-кияүләр, оныклар өстәлгән... «Яшелчәне күп утыртам. Йөзәр төп помидор, баклажан, кәбестә. Түтәл-түтәл суган, кишер... Йөзәр банка компот ябам, кыяр-помидордан салат ясыям», – ди ул. Узган ел 62 баш каз үстергәннәр. Ике үгез симертеп суйганнар. Егерме ояга якын умарта тоталар. «Балаларның өстенә кешедән калган киём кигертмиз. Хөкүмәт шуның өчен түли: бер айда берсенә алабыз, икенче айда – икенчесенә, – ди Люция. Нигә яшерергә: балаларны акча өчен генә алдылар, дип әйтүчеләр, әлбәттә, булган. Акча өчен генә бала карап булса икән?! Үз әниләре: «Аларны мин тәрбияләргә тиеш», – дип, судка биргәч, Люция иренә: «Абый-апалары да кечкенәләргә кире кайтарырга риза түгел. Гөлназны алып булса да, качам мин!» – дияр идеме икән?! Күңелендә хөсетле уйлар йөртсәң, болай уйлап та, әйтеп тә булмыйдыр. «Көндәшеңнең балалары», – дигәнәңне ишетми дә ул. «Барыбер бала алырга теләгән идек. Үзәбезнекеләр килеп чыккач, сөендек кенә. Алты бертуган бит алар. Бер-берсенә охшаганнар...» – ди. «Безгә нигә шаккатырга – үзәбезнекеләргә үстерәбез. Чит-ятларны якын итә алганнар гажәп!» – дип өсти.

Хәер, анысы да гажәп, монысы да.

Р. С. Инсаф белән Люция гаиләсендә яңалык: аларның хәзер балалары сигезәү! Раилгә 12 яшьлек Никита исемле энекәш алып кайтканнар!

ГАТАУЛЛИН Раил

Казан дәүләт педагогика университеты (1999)

Кызы һәм улы бар.

Карьера: «Татнет»ны үстерү фонды һәм Белем.ру оешмасы; программист; SEO-белгеч, дәреслек һәм методик әсбаплар авторы, тәржемәче.

Тормыш шигаре: «Начар дигән кешедә дә яхшылык табарга була».

<https://www.facebook.com/suyumbike.zhurnaly>

Белем.ру порталына – 10 яшь!

Мәктәптә укыганда 1 сентябрьне – Белем бәйрәмен зур түземсезлек белән көтеп ала идем. Аннары – укытучы булып мәктәптә укытканда... Татар мәгарифен үстерү юнәлешендә шактый хезмәт куючы кеше буларак, бу көн миңа әле дә гадәти көннәрдән шактый аерыла. Бәйрәм дигәннән: Белем.ру порталына быел төгәл 10 яшь! Белем көнендә Белем.ру порталы туган көнендә билгеләп үтәчәкбез. Юбилей уңаеннан ул яңа проектлар белән тулыланачак.

Интернетта татарча мәгълүмат арта

«Татнет»ны үстерү фонды исемненән ике елга якын татар интернеты үсешен даими карап, анализлап барабыз. Аеруча соңгы елларда интернет челтәрендә татар телендә мәгълүматның артуы күзәтелә. Татар газета-журналлары сайтлары активлашты, татарча – файдалы яңа проектлар дөнья күрдә. Социаль челтәрләрдә, аеруча «ВКонтакте»да татарча төркемнәр саны нык артты. Татарча аралашучылар, фикир алышучылар да арта бара. Димәк, хәзер интернетта шактый күп мәгълүматны үз телебездә эзләп табып була!

Әкият түгел, чынбарлык!

Айга, башка планеталарга очасы килмәгән бала юктыр ул. Кечкенә чакта миндә дә бар иде андый хыял. Галәм белән бәйлә берәр яңалык ишеткәндә йөрәк хәзер дә кысылып куя... «Джуно» космик аппараты, Жир гравитациясен файдаланып, зур тизлек (~250000 км/сәг) жыйды һәм 5 ел эчендә 700 миллион чакрым юл үтеп, Юпитер орбитасына кадәр барып җитә алды. Юпитер, димәк, безгә якынайды!

сөендерде

көендерде

сөендерде

көендерде

сөендерде

көендерде

Дөрес язарга да була бит...

Интернет челтәрендә татар телендә аралашучылар саны арта барса да, татар хәрефләрен (ә, ө, ү, ж, ң, һ) кулланып язмаучылар да әле шактый. Бу – туган телебезне кимсетү бит! Ничек инде «Сәлам!» урынына «Салам!» дип язарга мөмкин? Компьютер өчен дә, смартфоннар өчен дә татар телен урнаштырырга күп дигәндә бер минут вакыт җитә. Бозмыйк туган телебезне! Бу уңайдан кулланучылар өчен «Компьютерда татар теле» (шулай дип эзли аласыз) исемле макаләм файдалы булыр дип исәплим.

Югыйсә үзләре дә татарча укыган...

Кайбер ата-аналар хәзер: «Балам БДИны бирә алмас», – дип рус телендә укытуны даулап йөри. Кайсылары татар телен укыту методикасы начар дигән сәбәп таба, татарча белем бирү өчен әсбаплар җитми ди. Мин – информатиканы үзем язган дәреслек буенча татарча укыткан кеше. Укучыларым барысы да диярлек югары белемле – уңышларына куанам. Белем дәрәжәсе аны нинди телдә алганга бәйлә түгеллеген үзләре татарча укыган әти-әниләр белергә тиеш тә бит...

Спортта гаделлек җитми

Кайбер җиңел атлетларның допинг куллануы сәбәпле, Халыкара Олимпия комитеты Россия җыелма командасын Олимпия уеннарына кертмәскә карар кылган иде. Әмма бит әлеге командада «чиста» спортчылар да шактый! Башкаларның гаебе аркасында Олимпия уеннарында катнаша алмаслар, дип, әлеге җиңел атлетлар турында уйлап, бу жәйдә нык борчылып алырга туры килде... Спорт – тәне һәм рухы нык кешеләр урыны булырга тиеш!

Мин яратам сине, Татарстан!

*Мин яратам сине, Татарстан,
Ал таңнарың өчен яратам,
Күк күкерәп, яшен яшьнәп яуган
Яңгырларың өчен яратам.*

*Мин яратам сине, Татарстан,
Горур халкың өчен яратам,
Жан эреткән әнкәм телең өчен —
Татар телең өчен яратам.*

*Мин яратам сине, Татарстан,
Тугайларың өчен яратам,
Тукайларың, Сәйдәшләрең өчен,
Жәлилләрең өчен яратам.*

БУ ИНДЕ ХАЛЫК ГИМНЫ!

Бу җырның сүзләре шулкадәр гади. Аны бик тиз отып каласың. Машина тәрәзәсеннән карап барганда да күпләр үз алдына гел кабатлый торганнардыр: «Мин яратам сине, Татарстан!» Ерак сәфәрдән кайтып килгән чагында да, очкыч трабын-

нан төшүгә: «Әх, мин яратам сине, Татарстан!» – дип куябыз. Инде чирек гасыр элек «Мин яратам сине, Татарстан!» дигән җыры да килеп чыккач, күңелдә мөлдәрәмә тулышкан хисләрне көйгә салып түгәргә мөмкинлек чыкты.

Бу җырның сүзләре, әйткәнемчә, бигрәк тә ихлас, самими шул. Көе

дә бик тиз истә кала торган. Күкрәкне туган якны ярату хисләре, шул туган ягың белән, анда яшәүче кешеләр белән горурлану хисләре алгысытканда, тойгыларыңа ирек бир дә, кинәнен бер җырлап жибәр! Үзең генә җырла. Хәер, сиңа шунда ук янәшәдәгеләр дә кушылыр. Чөнки

бу жырның көе сагышланыр өчен түгел, күңел тантанасы өчен. Жырлый башлауга көндөлек мәшәкәтләр вак булып калыр. Күз алдыңнан Татарстанның көньяк-көнчыгышына ук килеп житә язган Урал тау итәге дулкыннары, Чатыр тауның татар күңеленә ярашып тора торган тыйнак текәлеге, ышыктан аккан Ык суының талтирәкләре, Агыйделнең язын ак шомыртка төренә торган ярлары, Кама-Чулманның сабыр салмак сулары, Иделнең күз карашы житмәс киңлекләре, Ослан таулары, моңлы Мишә һәм Зәй сулары, Алабуга урманнары һәм Татарстанның алтын иген басулары йөгереп узар да син тагын да дәртләнебрәк сөрән салырсың: «Мин яратам сине, Татарстан!»

2008 елда «Мин яратам сине, Татарстан!» жырның авторлары – шагыйрь Роберт Рәкыйпов (үлгәннән соң), композитор Роберт Андреев һәм жырны гимн дәрәжәсенә житкереп жырлый алган Салават Фәтхетдинов Татарстанның беренче Президенты Минтимер Шәймиев фәрманы белән Габдулла Тукай исемендәге Дәүләт премиясе белән бүләкләнде.

Бая гимн дигән сүз әйттек. Чынлыкта, Татарстан Республикасының сүзсез гимны бар иде инде. Рөстәм Яхин музыкасы яңгыраган гимнны олы ихтирам белән тыңлап кына тора торган идек. Дөрөс, берничә ел элек Рамазан Байтимеров шигыре ул гимнга сүзләр итеп сайланды. Милләт гимны да бар иде безнең. Ул – «Туган тел» жыры. Халык, рухи бердәмлек тойгысы кичергән мизгелләрдә, дәррәү аягүрә басып, «Туган тел»не жырлады. Инде менә «Мин яратам сине, Татарстан!» жыры гимн рәвешендә яңгырый башлады. Аның популяр булып китүендә, әлбәттә, Татарстанның халык жырчысы, Тукай премиясе лауреаты Салават Фәтхетдиновның роле гаять зур. Чөнки ул дистә елга якын инде һәр концертының репертуарына шушы жырны кертә. «Татарстанның хәзер ике гимны бар. Берсе Республика

гимны, икенчесе – халык гимны», – дигән мәшһүр гыйбарәне беренче Президентыбыз Минтимер Шәймиев шул концертларның берсеннән соң әйткән иде дә инде.

Бу урында икенче «гимнның» музыкасын ижат иткән композиторның үзенә сүз бирсәк тә урынлы булыр. Чөнки Роберт Андреев турында кешеләрнең дә мәгълүматы артык күп түгел. Югыйсә бу композиторның ижаты игътибарны жәлеп итә торган. Әйдә, сөйләтик әле.

– Табигать шулай яраткан, күрәсең. Мин моңлы бала булып үстем. Матур хыяллар дөньясында үстем мин дә. Хәтерлим әле, салам түбәле өй кыегына менеп утырам. Өй кыегы – сәхнәм, тактам – гармун. Жырларым – «Кондырак болыннары», «Утыр әле яннарыма», «Сөмбел». Шуларга үзебезнең авылда жырлана торган керәшен жырларын өсти идем. Әтием тимерче иде минем. Аның янына барып та, сандал чыңын моң итеп тыңлыйм.

Алачык белән янәшә генә ыңдыр табагы иде безнең. Мине шунда ял минутларында жырлаталар иде. Гармун ал, – дип әтине аптыратып бетерә торган идем. Берзаман уеннан кайтып керсәм, әтием сәке читенә утырган да, тальян гармун тартып, керәшен жырын жырлап утыра! Шатлыгым чиксез иде. Менә шул көннән алып, мин музыкага чумдым. Авыл мәктәпләрендә музыка укытмыйлар иде шул. Шунлыктан, үзлегемнән баян тартырга өйрәнсәм дә, мин төзүчеләр техникумына укырга кердем. Аннан өч ел диңгез флотында хезмәт иттем. Соңрак озак еллар нефтьчеләрнең «Ромашкино» санаторие-сендә мәдәни ялны оештыручы булып эшләдем. 35 ел дәвамында музыка дөньясында кайнау үзенекен итте, акрынлап көйләр язу белән мавыга башладым. Композитор Рәис Нәгыймов белән дуслык та стимул биргәндер инде. Беренче жырым язылганга 30 ел булган икән инде. Роберт Рәкыйпов сүзләренә язылган

«Зөһрә» дигән жырым Әлмәттә узган үзешчән авторлар бәйгесендә жиңүче дип табылган иде.

1990 нчы елларда республикабыз 16 нчы союздаш республика булачак дип, күтәренке рух белән йөргән вакытлар иде бит. Мин янәдән шушы авторның шигырьләре китабын тотып утырам. Күзем «Мин яратам сине, Татарстан!» шигыренә тукталды. 30 август иде бу көн. Ул көнне Татарстан Дәүләт Советы «Мөстәкыйльлек турында декларация» кабул итте. Ә мин соңыннан мәшһүр булып китчәк жырымны язганмын.

1991 елда Рига шәһәренә Сабантуйга барган идек. Бәйрәм буласы көнне безне видеотасмага төшерделәр. Мин Даугава елгасы ярына басып, «Мин яратам сине, Татарстан!» дигән жырымны жырладым. Гажәп дулкынландым мин ул чагында. Жырымның үз биографиясе шул көннән башланды бугай. Иң беренчеләрдән булып аны Чаллы үзешчәннәре жырлады. Аннары хәзер Швециядә яшәп ятучы Гөлүзә Зыятдинова, соңрак Габидулла Хөрмәтуллин жырладылар. Салават жырны үз репертуарына алганнан соң, ул аеруча нык популярлашты. Бер елны ул хәтта концерт сезонын да шул жыр исеме белән атады. Салават жыр театры автобусының сыртына да шушы жыр исеме язылган. Нинди генә зур дәүләт житәкчеләре катнашында узган чара булмасын, бу мәшһүр жырчы, республикабыз белән горурлануын дәлилләп, чыгышын «Мин яратам сине, Татарстан!» белән башлый.

Әлбәттә, мин үзем дә горурланам. Минем үземә дә күп мәртәбәләр чит өлкәләргә барган мәдәни десантлар составында катнашырга туры килде. Мәскәү, С.-Петербург, Ташкент, Пермь, Сургут, Уфа шәһәрләрендә булдым. Бу жырымны жырлаганда тамашачы, аягүрә басып, кушылып жырлый. Гади бер кешенең тыйнак хезмәтен республикабыз да, халкыбыз да югары бәяләде, дип горурланып яшим.

Мәдинә
АВЗАЛОВА

УРЫН ӨСТЕНӘ КАЛАСЫҢ КИЛМӘСӘ, БЕРТУКТАУСЫЗ ХӘРӘКӘТЛӘН, ДИЛӘР АҢА.

Яшь ярымнан кеше
кулына калган кызчык
ятимлекне генә түгел,
бөтен тәнен әледән-әле
«утка» тотып жәфалаган
чирне дә үзенә буйсын-
дырыр көч таба ала.

А ны беренче күрүем дип
әйтә алмыйм. Ул да
минем кебек Кукма-
радагы 1 нче татар мәк-
тәбендә укыды. Мәктә-
бебезнең дан тоткан жырчысы иде.
Ул жырлаганда залда утыручы
яше-карты елый башлый, жырлап
бетергәч, гөрләтеп кул чабалар,
тагын, тагын чакырлар иде.
Ул вакытларда тамашачыларның
күз яшьләренә буыла-буыла елавы-
на аптырый идек. Нигә елыйлар...
Бик күп еллар узып, гомерләр баю
ягына таба борыла башлагач кына,
күңел түрәннән ургылып агылган
моңы бүгенгәчә колак төбөндә
яңгырап торган чандыр гәүдәле
кыз баланың сәхнәдән ни әйтергә,
залдагыларга ни ишеттерергә
теләгәннән аңладым бугай. Үтелгән
кыска гына гомер юлында күргән-
нәрен, бөтен ачы хәсрәтен, каһәрле
язмышын шул жырлары аша әйтеп
биргән ләбаса!

– Их-х, – дим, – син бер атаклы
жырчы буласы кеше идең бит!

Сизеп торам: аның бу темага
сөйләшәсе килми. Артыңнан ияреп
килгән хыял да бит кайчан да бер
кайтарып булмаслык еллар артында
кала. Миңа калса, тормыш сукма-
гының менә шулай бормалы, авыр-
катлаулы булуына, шуңа да кара-
мастан, үзәндә яшәү көче таба
алуына ул шат, бәхетле дә бугай әле.

АСЫЛЫКӘ

«Очып төшкән кош бит ул...»

Балачагы, үткәне турында искә төшерүе авыр аңа. Күңеле чиста кеше беркайчан да үзенә кылган явызлыктар турында кешегә сөйләми. Ә аңа исә сөйләве генә түгел, хәтеренә алу да мең газап. Шулай дип сүз куешабыз да, сүз үзеннән-үзе ябык темага барып тоташа.

Кукмара районының Купка авылында 1948 елны дөньяга килә Асылбикә. Сугыштан соңгы авыр чорлар... Ул чор балалары кузгалакның да, кычытканның да, өшегән бәрәңгенә дә тәмен яхшы белә. Бу хакта сүз куерта башлагач, мине шып туктата. «Безнең әби белән бабай мул тормышлы кешеләр иде. Булачак кияүне, ягъни минем әтине дә алар йортка керткән», – дип төзәтмә кертәсе итә. Бай тормышлы Гафифә әби белән бабайның бердәнбер кызлары Маһирәбикә Асылбикәнең әнисе була инде.

– Без өч бала идек. Бер туганыбыз күз тиеп үлгән, – дип сөйли Асылбикә. – Ул бик чибәр булган. Күз тию дигәннәре дөрестер, мөгаен. Аралашып йөри торган бердәнбер якын туганым – Мөхәрләм абый. Хәзер уйлыйм: кеше кулларына калуыбызга әти дә, әни дә – икесе дә гаепле булган. Әти Өшен авылына эшкә киткән жирдән кайт-

маган, шунда торып калган. Ә Маһирәбикә миңа яшә ярым чагында өйдән чыгып киткән. Өч яшемә чаклы мине авыл апалары үстерешкән. Әле хәзер дә: «Мине әни дип йөртә идең», – диючеләр бар.

Ул вакытларда бүгенге шикелле химая һәм иганәчелек бүлекләре дә, адым саен ятимнәр йортлары да булмаган шул. Авыл кешеләре ятим калган баланы каядыр илтәп тапшырырга башына да китереп карамаган. Үзләре караган, үзләре тәрбияләгән. «Биш бала янына алтынчысы гына сыймыйча калмас...» дигәннәрдер инде. Малай әтисе янында үсә. Кулдан-кулга йөри торгач, нәни кызчыкка да бәхет елмая. Үлем белән йөзгә-йөз очрашып, сугыш утында йөргән артиллерист Бадыйк Билалов белән аның жәмәгәте Гөлжамалның, сөннәткә утыртканда вафат булган бәләкәч улларын жирләп, Швецбергеннан Әсән-Елгага (элеккеге Көек авылы) кайтып кына төшкән чаклары. Бабасы кулында кошчык сыман талпынган кызчыкны күрәләр дә: «Үзебез үстерербез, безгә бирегез», – дип ялваралар. Әйбәт кеше икәнлекләре күренеп тора, нигә бирмәскә?! Шулай итеп, бала Билаловлар гаиләсенә килеп элгә. Асылбикә гаилә жылысының ни икән, әти белән әни арасындагы мөнәсәбәтләрнең менә шундый

чиста-якын була алуын беренче мәртәбә шул гаиләгә килеп эләккәч күрә. Ул аларга яратып, кадерләп, ихлас күңелдән: «Әти, әни», – ди. Ә аның башка әти-әнисе юк та бит. Кыз үскәндә бик чая була. «Бервакыт әби белән бабай янына Купкага кунакка кайттым. Шунда бер хатын килеп керде. Әби әйтә: «Кызым, бу синең әниң», – ди. Ә мин торып бастым да: «Ике әни була алмый», – дип, чыгып йөгәрдем.

Сөйләшү барышында ялгыш та «әни» дип ычкындырмады. Гел исеме белән генә айтте. Гәрчә аны күптән гафу иткән булса да...

Соңыннан да язмыш аларны, әллә сынап, әллә үртәп, гел очраштырып тора. Хәер, тормыш сукмаклары гел бер авылга килеп тоташкач, кая барасың?! Асылбикәне туган авылы тарта. Анда Маһирәбикәне еш күрә. Тик очрашканда гына алар бер-берсен күрмәмешкә салышып үтәләр. Бала – әнисен, әни баласын аңлар вакытлар соңрак, гомер узып барганда гына булып.

БЕЛГЕЧ ФИКЕРЕ

Равия МУХИНА, Казан шәһәре 7 нче хастаханәсенә ревматология бүлегә мөдире.

Бу – бик сәер чир. Аңа тиз генә диагноз кую да мөмкин түгел. Чөнки пациент: «Бөтен жирем сызлый», – дип зарлана. Ныклап сораштыра, медицина тикшеренүләре үткәрә башлагач кына аңлашыла: авыруның буыннары сызлый икән ләбаса. Аның бөтен тәне сызлый: кулы, аягы, тез башлары, муенның умыртка ара буыннары... Кеше шешенеп китә, хәрәкәтләнү авырая, температура күтәрелә. Авыруларның күбесендә тиз ару, хәлсезлек, аппетит бетү, ябыгу галәмәтләре күренә.

Полиартритның сәбәпләре күптөрле. Шуңа да аның билгеләрен дөрөс ачыкларга кирәк. Бүген моның өчен бөтен мөмкинлекләр бар. Дөрөс һәм төгәл диагноз куелды исә, чирне дөвалау зур проблемалар тудырмый. Бигрәк тә, табибка вакытында мөрәжәгать иткәндә. Мисалга, чирнең әле башлангыч кына чорында без авыруларны гормональ булмаган препаратлар белән дәвалыйбыз. Мәгълүм ки, һәр дару бер жирне дәвалый, икенчесен агулый. Организмда лейкоцитлар үзгәрергә, ашказаны авырта башларга мөмкин. Хәзерге яңа препаратлар шушы кимчелекләрне истә тотып эшләнгән дә инде.

Әгәр дә кеше ябыга башласа, гормоннар бирәбез. Мондый очракта преднизолон бик булыша. Моңың ише дарулар ялкынсынуга каршы кулланыла. Чирнең төрле стадиясендә артритка каршы төп препаратлар тәкъдим ителә. Аларның күбесе ялкынсынуны баса. Авыру үзен яхшы хис итә башлый. Соңгы вакытта кулланыла башлаган биологик препаратлар чирне туктатуга юнәлтелгән иң үтемле чараларның берсе санала. Әмма чир тулысынча дөвалауга бирешми.

Билаловлар бөтен игътибарны нәни кызчыкка юнәлтәләр. Бадыйкның әтисе Билал бабай: «Кызымны кыерсытасы булмагыз! Ул безгә һавадан төшкән кош шикелле...» – дип гел искәртеп тора.

Аның җырга осталыгын 1 нче сыйныфта укыганда ук күрәп ала-лар. Кыз радиодан яңа җырлар өйрәнә дә укытучысына җырлый. Ә укытучы шул җырны башка балаларга да өйрәтә. Ул яшәгән Әсән-Елга авылында башлангыч мәктәп кенә. Асылбикә укуын 8 нче сыйныфка кадәр Пычак авылында

Унынчыны тәмамлагач, иптәш кызлары шәһәргә укырга китеп бара. Ә ул – хастаханәгә...

дәвам итә. Шул вакытларда башлана да инде аның михнәтләре. Сызлана, куллары шешә, озаклап урын өстендә яткан чаклары ешая бара. «Авыртмаган бер җирем юк. Ходеам, ни өчен миңа бу газап-лар...» Кыз шулай инәлә. Табиблар аңа «ревматоидлы полиартрит» дигән хәтәр диагноз куялар. «Әгәр кызыгыз хәрәкәтләнмәсә, бармакларына эш тапмаса, хәле яман була-чак», – дип, хөкем карары да чыга-рып куялар.

– Әнигә рәхмәт, – ди Асылбикә ул вакытларны искә төшереп. – Авыртына башлыйм да бер почмакка барып утырам. Имеш, тимәсен-нәр, күрмәсеннәр генә... Әни шундук йолкып диярлек урынымнан торгыза: «Нишләп утырасың, утыр-ган җирендә кәкрәеп каласың бит», – дип мине тирги. Бармакларыма эш бик тиз табылды. Әни те-гүче иде. Үзе дә тегә, мине дә тегәр-гә өйрәтә. Нәрсәләр генә, кемгә генә текми идек без?! Авылның иң оста тегүчеләре булганбыздыр, мөгаен. Аннары бәйләргә өйрәндем. Хәзер дә бәйләмәгән әйберем юк. Балала-рыма да, якыннарыма да бәйлим, бәйлим, бәйлим... Чирем мәжбүр итә, әни шулай өйрәтте.

«Ур-ра, бәрәңге сабагын чабарга кеше табылды»

Асылбикәнең 5 нче сыйныфта укыган чагы идеме икән, өенә кайтып барышлы каршысына күрше кызы йөгереп чыкты да әйтә салды: «Ә сезгә ниндидер егет килгән...»

– Йөгереп кайттык та чаршау артына кереп шылдык иптәш кы-зым белән, – дип дәвам итә сүзен әңгәмәдәшем. – Эскәмиядә чибәр генә бер малай утыра. Күзәтә тор-гач, батыраеп киттем, сорыйм моннан: «Син кайсы авыл малае? Синен исемең Мөхәрләмме?» – дим. «Әйе», – ди бу. «Алайса, син минем абый буласың бит инде, – дим. – Ур-ра, бәрәңге сабагын чабарга кеше табылды», – дидем дә, шундук урамга атылдым. Абый да минем артымнан... Әти-әни эштән кайт-канчы, ялт иттереп эшләп куйган иде шул чагында. Ә бит аңа нибары 14 яшьләр чамасы гына булган. Этидән качып чыгып киткән дә, аны ятимнәр йортына озатырга дип, эзләп йөрүләре икән. Озатырга язу килеп төшкәч, әни әйтте: «Китәсең килмәсә, кал. Тик Асыл-бикә белән укырга бара чаксың!» 5 нче һәм 6 нчы сыйныфны абый белән бергә бетердек. Аннары әни абыйны ФЗОга урнаштырды. Алар безнең язмышка беркайчан да битараф калмады, үз балаларыдай карады.

«Көйгә-моңга тартылу – әтидән»

– Бик сызланган чагымда да: «Җырла әле...» – дисәләр, җырлый идем. Минем абый да оста гармун-чы. Котдус әти гармунчы иде безнең. «Үлгәч, гармунымны кабе-рем өстенә куярсыз», – ди ул. Без бу яктан аңа охшаганбыз. Калган яктан да охшаганбыз, дип әйтмим. Мин – Билаловлар кызы, мин аларга охша-ган. Ә алар укымышлы, акыллы, тәрбияле нәсел!

«Асылбикә әллә нишләде»

– 7 нчене тәмамлагач, авырый башладым дигән идем. Авырсам да, укуны дәвам иттерәсем, зур сәхнәгә менәсем килде. – Асылбикә авыр

сулап куя. – 9 нчы сыйныфка Кукмараның 1 нче мәктәбенә кит-тем. Күрәп торам: бу сыйныфка кыз-малайларның иң асыллары җыелган. Сыйныф җитәкчесе (әйткәнем дога булып барып иреш-сен) Нәсимә апа Авзалова үзе генә ни тора. Ул тиз арада безнең икенче әнигә әйләнде. Ләкин шулай да ул минем авырганымны белмәде. Югыйсә бик сизгер һәм гажәеп игътибарлы кеше иде. Соңыннан әйттем: «Нәсимә апа, мин бит каты авырыйм», – дидем. Хәйран калды. «Ялгыш та сиздермәдең бит», – ди. Безне авылларга концерт куярга чакыра торганнар иде. Хаста икәнемне белгәч, кыш көннәрендә Нәсимә апа мине юрганга төрәп, чанага утырта. Ә егетләр алмаш-тилмәш тартып бара.

Интернатта яшәп укуын, акча кирәк булгач, әнисенең авыл мәктә-бенә җыештыручы булып урнашу-ын, эшләп алган 13 сум 50 тиен акчаның 6 сумын аңа җибәрәп торуын горурланып та, әрнеп тә сөйли Асылбикә.

«Холкым авыр» дисә дә...

Уку тәмамлангач, сыйныфташла-ры ялга кайсы кая таралыша, ә ул ике айга – җәйнең иң ямьле чагында – Казанга барып, инде һәр почмагы таныш булган, инде күрәсе дә килмәгән хастаханәсенә кереп ята. 11 нчене тәмамлагач та шул ук язмыш көтә. Кызның тө-шенкелеккә бирелгән чаклары да аз булмый. Мин кемгә кирәк? Мондый килеш нинди сәхнә? Ул инде хәзер әллә нинди өметләр белән яшәми. Бердәнбер теләге: кияүгә чыгып, кыз белән малай тапса иде дип кенә хыяллана!

Күз алдына ерак туганы – җәй көннәрендә Магнитогор-скидан авылга кунакка кайтып йөргән егет килеп баса. Ул бит кызга бәләкәйдән гашыйк. Әле 6 нчы сыйныфта укыганда ук: «Әйдә, йөрибез», – дип тәкъдим ясаган иде. Кыз ул вакытта: «Туган булып калабыз», – дип кырт киссә дә, үсә төш-кәч – кызлар дәрте кабынгач, гел егетне уйлый башлады.

– 1970 елны Бәкергә санаторийга бардым, – ди ул. – Хәлем әйбәтлә-
неп китте. Өйгә кайткач, алмалар
турап утырам. Ә үзем Гарәфетдин
(шул егет инде) кайтмасмы икән
дим? Уйлап кына бетердем – ишек
шакыйлар. Гарәфетдин! Чак артыма
авып китмәдем! «Мин сине сулы-
шым белән тартып китердем», –
дидем. Озак та үтмәде, тәкъдим
ясады. «Холкым авыр», – дип тә
кисәтте. «Ничек тә түзәрмен», –
дидем. Пычак авыл советына
төштек тә язылышып мендек.
Шуннан бирле мин – Гафарова
Асылбикә Бадыйк кызы... Ул миңа
Ходайның бүлгә. Күпме гомер
итеп бер мәртәбә кычкырышканны,
сүзгә килешкәнне хәтерләмим.
Ходай, теләгәнәмчә, миңа бер кыз,
бер малай бирде. Маратым белән
Миләүшәмнең бүген үз тормышла-
ры. Шөкер, матур яшиләр. Алар
өчен борчылмым. Гарәфетдинем
генә моннан өч ел элек гүр иясе
булды. Аның әтисе 66 яшендә
инсульттан үлеп китте. Гарәфетдин
дә нәкъ шул яшьтә шушы чирдән
китеп барды.

Егерме елдан соң...

«Улым тугач, шатлануларым», –
дигәндә, аның күзләренә яшь килә.
Көтеп алынган шатлык, көтеп
алынган яшәү мәгънәсе ич ул аның.
Аннары... кызы. Төnnәр буге сызла-
нып чыкканда, иренен дә керфек
какмыйча, янында бәргәләнүе,
Асылбикәсенен хәлен жиңеләйтә
алмавына гаҗиз булып, арлы-бирле
йөрәнә башлавы һаман да аның
күз алдында. Хатыны жилкәсенә
төшкән авырлыкны ир, чын мәгъ-
нәсендә, ирләрчә күтәрде. Ә болай
иткәч, жиңелрәк икән ул!
Асылбикәсе моны ирен югалткач
тагын да ныграк аңлады.

Үземнекен таптым дип, бер-
берсен ярты сүздән аңлап яши
торган парлар турында әйтәләрдер.
Алар шундый иде. Алар арасында
аңлашылмаган, яшеренеп күңел
түрендә калган сүзләр булмады.
Кара-каршы утырып, күзгә-күз
карашып бер сөйләшү житә торган
иде. Әнисенә карап кызы дигәндәй,
иренен бу жәһәттән шик белдергән

чагы да булмады түгел. Тик Асыл-
бикәнең зирәклегә бу очракта
һәрвакыт өстенлек ала иде.

Үз гомерендә ул Кукмараның
данлыклы 6 нчы тегү фабрикасын-
да да эшләгән. Унынчыны
тәмамлауга нәкъ егерме ел вакыт
узып киткәннән соң, Казан коопе-
рация техникумында укып, чирек
гасыр сәүдә базасында баш бухгал-
тер урынбасары булып та эшләгән.
Өйдә исә азга гына да бәйләү-тегү-
чигү эшләрен ташламаган.

«Мин аны кичердем»

– Мин аны төшемдә күрдем.
«Миннән гафу үтен...» – дидем,
ә ул: «Нәрсә өчен?» – диде. Мин
аңа гомер буге үземнең төшеп кал-
ганнардан түгеллегемне күрсәттем.
Бер чирләшкә дип уйламасын,
дидем. «Уңышларым турында
ишетәмә икән?» – дип уйлый тор-
ган идем. Үкендерәсем, ник болай
эшләдем, дигән сүзләргә ишетәсем
килә иде. Көтеп ала алмадым.

Шулай да Асылбикә 86 яшендә
дөнья куйган Маһирәбикә карчык-
ка 55 яшенә, аны кичерү билгесе
итеп, кабарып торган мамык шәл
бәйләп жибәрә. Аннан төнге
күлмәк белән халат тегеп бүләк
итә. Әни кеше: «Мине күргәнә дә
юк, үлчәгәнә дә юк, ничек шулай
оста теккән», – дип хәйран кала.

– 60 яшенә дә ак мамык шәл
бәйләдем, – ди Асылбикә. –
Миннән калмасын, дидем. Мин аны
инде күптән гафу иттем.

...Очрашу ахырына якынлаша.
«Жырла әле...» – дим Асылбикәгә.
Ялындырмый, жырлый башлай да,
кинәт туктап кала. «Булмый инде,
булмый, – ди эчке бер тетрәнү
белән, – жырлар алар менә мон-
да – йөрәгемдә!» – дип, кулын
күкрәгенә куя.

Йөрәгенә азга гына да тынгылык
бирмичә, әле ташкын булып ярсы-
ган, әле ялкын булып көйдереп-
телеп алган күңел жырлары –
жырланмый калган жырлары
йөртәдер аны, катлы-катлы сынау-
ларны кичәргә нәкъ менә шул
моңнар ярдәм итәдер сыман.
Һәрхәлдә, минем үземә шулай
тоела.

Ольга ПАВЛОВА,
ТР Дәүләт Советы
депутаты, ТР Дәүләт
Советының социаль
сәясәт комитеты
әгъзасы,
«Бердәм Россия»
фракциясе әгъзасы:

«Инвалид хатын-кызлар турында
ишетеп кенә белмим. Татарстан Дәүләт
Советының социаль сәясәт комитеты
әгъзасы буларак, бу мәсьәлә белән
шөгыльләнүче министрлыklar һәм
ведомстволар белән берлектә, миңа көн
саен мөмкинлекләргә чикле булган
кешеләрнең проблемаларын хәл итүдә
катнашырга туры килә.

2011 елдан бирле, инвалидларга уңай
мохит тудыру федераль һәм республика
программалары кысаларында, эре
шәһәрләрдә мөмкинлекләргә чикле
кешеләр өчен 15 спорт объекты сафка
бастырылды. Быел тагын 18 шундый
объект файдалануга тапшырылачак.
Татарстанда барысы 323544 инвалид
бар, шуның 14100 е – балалар.

Ел саен Татарстанда инвалидлар өчен
спортның төрләре бугенча дистәләгән
спорт уеннары – чемпионатлар үткәрелә.
Былтыр үткәрелгән шундый чараларда
республиканың төрле район һәм
шәһәрләреннән 1200 гә якын спортчы
катнашты.

Хөкүмәтебез, паралимпия һәм сурда-
лимпия спортын үстерү максатында,
былтыр Казанда «Республика балалар
һәм яшүсмерләр өчен спорт-адаптация
мәктәбе» ачып жибәрде. Быел аның
бүлекчәсен Чаллы шәһәрәндә дә эшләтеп
жибәрү көтелә. Сочидагы Паралимпиада-
да катнашкан спортчыларыбыз Россия
жыелма командасына ике алтын, бер
көмеш һәм бер бронза медаль китерде.

2014 елдан бирле үткәрелеп кил-
гән «Татарстанның энҗе бөртекләре»
республика бәйгесе дә инвалид хатын-
кызларны жәмгыятькә кирәкле шәхес
итеп таныту өчен эшләнә. Без –
«Мәрхәмәт» хатын-кыз депутатлар
берләшмәсе – әлегә бәйгене оештыручы-
лар.

Бүген республикада һәркемгә тигез
мөмкинлекләр тудыру өчен зур эшләр
башкарыла. Һәм без дә мөмкинлекләргә
чикле кешеләргә ярдәм кулы сузарга
һәрвакыт әзер.

АНДА ТАННАР ЯКТЫРАК...

ӘЗӘРБАЙЖАН, ГРУЗИЯ, ДАГСТАН, ТӨРКИЯ,
ТАИЛАНД, ИНДОНЕЗИЯ, АВСТРАЛИЯ...
БУ ИЛЛӘРНЕ АРКЫЛЫГА-БУЙГА ГИЗДЕЛӘР ИНДЕ:
АЛАР – ИРЕКЛЕ СӘЯХӘТЧЕЛӘР.

Эльза
НӘБИУЛЛИНА

Кайсы илгә аяк бассалар да, аның нинди урыннарын күрергә, кайда, күпме тукталырга икәнән үзләре хәл итә. Искәндәр белән Эльза тагын юлда. Сәфәрләренә төп максаты – Скандинавия илләре табигате белән танышу. Урта һәм Көнчыгыш Европа илләрен карау турында да хыяллалар. Бүген без сезгә Эльза юлъязмасыннан тагын бер өзек тәкъдим итәбез.

Беренче көн

Аллага тапшырдык! Барысы да без уйлаганча булсын дип телик... Элегә ирем белән икәү машинабызда Финляндия һәм Швеция аша Норвегиягә юл тоталар. Иртәнге өчкөнче яртыда Казаннан чыктык. Шәһәр әле изрәп йоклап калды...

Эссе һавалы Казаннан соң яңгырлы шәһәрләр каршы ала: Чабаксар, Түбән Новгород, Мәскәү... Озын юлларда барганда, ирексездән: «Ә элек ничек йөргәннәр икән?» дип уйлый башлайсың. «Әнә, Пьер Безухов Мәскәүдән Петербургка барган бит», – ди Искәндәр. «Поезд беләнме?» – дим мин. «Поезд булганмы соң ул вакытта?» – ди Искәндәр. Анна Каренина Питердан Мәскәүгә поезд белән килгән инде – анысын төгәл беләм... Юл буе Пьер Безуховның Петербургтан Мәскәүгә ничек барганын искә төшерергә тырыштык.

Икенче көн

Безнең белән Санкт-Петербургтан Финляндиягә Суоненйоки шәһәренә кадәр тагын ике кыз бара. Алар blabla саг аша тапты безне. Кызлар барасы урын – жиләк фермаларына бай булган өлкә. «Өчкөнче ел инде жәйгә шунда эшкә урнашабыз. Бер атнадан зур жиләк фестивале булачак», – дип сөйләде кызлар.

Финляндия тарафына чыккач, манзара кискен үзгәрә: иң элек юлларга игътибар итәсең, билгеле. Машина юлына параллель велосипед юллары бара. Икенчедән, табигать үзгә: күлләр, берәз калкулыклы урыннар, жиләккә һәм мүккә бай урманнар... Ә мүк һава бик чиста булган урында гына болай мул булып үсә ди Искәндәр.

Юллар яхшы булса да, чикләүләр кертелгән: сәгатенә 60-80 чакрымнан артык тизлек белән барырга ярамый. Һәм, билгеле, бу кагыйдәне берәү дә бозмый.

Кызларны тиешле урынга илткәнче, төнге сәгать уникеләр булды. Әмма биредә караңгы төшми, төньякка барган саен, төннәр яктырак. Уңайлы урын

табып, палаткабызны жәйдек. Һава салкынча, берәз яңгыр сибәли.

Өчкөнче көн

Көнбездә 67 нче киңлектә – котып сызыгы артында төгәлләдек. Әмма көн үзе биредә төгәлләнми: кояш ни чыкмый, ни батмый. Кызык: сәгать төнге 11, ә син кояштан сакланучы күзлек киясең.

Иртәнге жидедә үк тордык та, яңгыр яуганчы, дип,

Кояш жәйге чорда бер чыга да, кышка гына байый. Моңы котып көне дип атыйлар.

палатканы жыеп, Швециягә таба юл алдык. Юлда тукталышлар ясап, кечкенә шәһәрләрне карадык, кишетләргә сугылдык, капкалап алдык, урманга да тукталдык. Урманнар жиләккә бай монда! Юлдан ерак та түгел күпләп каражиләк (черника) үсә, берәз шуны жыйдым. Искәндәр үсемлекләрне фотога төшерде, укучыларыма күрсәтәм, дип, үзе белән ике төр мүк тә алды. Овертурнеа шәһәрендә Швеция ягына чыктык. Чикне узу минем өчен көтелмәгәнчәрәк булды. Ниндидер контроль постлар булыр дип көткән идек. Баксаң, Шенген зонасы илләрендә берсеннән икенчесенә күрше авылга барган кебек кенә йөреләр икән. Гади генә күперне кичтәк тә чыктык! Аптырашта калуымны күрәп, Искәндәр, кире борылып, күпернең теге ягынан – Финляндиядән урап килде. Шулай итеп, Швециягә ике тапкыр кердек!

Дүрткөнче көн

Без Норвегиядә! Үзгәңне әкият дөньясына эләккәндәй хис итәсең: бөтен жир матур! Без Нарвик шәһәре ягын-

нан килдек. Төньяк бу. Әмма һава жылырак. Хәтта бүген кояшны күрү насыйп булды. Ә һаваның жылылыгы диңгездәге жылы агым – Гольфстрим белән бәйле.

Халык рәхәт итеп, тормышның тәмен белеп яши кебек биредә.

Беренче тукталышыбыз – Лонгея утравына урнашкан балыкчылар шәһәрчеге Мюре. Зур шәһәрләрдә дә, кечерәкләрендә дә халыкның тормышы бертигез дәрәжәдә житеш, яхшы. Безне пенсионер Торбьерн абый гаиләсе кунак итә. Үзе – норвегияле, хатыны – филиппинлы. Күп еллар дәвамында безнең кебек сәяхәтчеләрне үзләрендә кабул итәләр. Аларны couchsurfing аша таптык. Озаклап сөйләшеп утырдык. «Яңа кешеләр белән аралашу офыкларны киңәйтә, бу – безнең байлыгыбыз. Шәхси милкәңне урлап та китәргә мөмкиннәр, ә бу байлыкка беркем кул суза алмый», – дип сөйләде ул безгә.

Йокларга ятар алдыннан безгә: «Good night» – дип теләделәр. Урамда яп-якты! «Хәерле төн!» дию ничектер сәеррәк яңгырый... «Ә кышкы чорда ике ай дөм караңгы була. Күптән күнәктә: йолдызларга карыйсың, Төньяк балкышны күрәсең... Уйландыра торган мизгелләр... Үзеңнең зур галәмдә никадәр кечкенә икәңнең аңлайсың», – ди Торбьерн абый.

Бишенче көн

Томан, яңгыр сибәли. Тауга менеп биектән кыяларга карарбыз, шәһәрне күзәтербез дигән идея... Торбьерн абый белән Тина ханым, иртәнге аш белән сыйлаганнан соң, Мюредан ерак та булмаган балыкчылар авылына алып киттеләр. Биредә нибары 15-20 кеше яшидер, әмма туристлар даими килеп торгач, ресторан, кафе,

музей, кибетләр эшләп тора. Кафега кереп кавһә эчтек, туган илләребез хакында гәпләшеп утырдык. Төшке аш вакытында Тина ханым безне парда пешерелгән яшел-чәләр һәм балык фрикаделькалары белән сыйлады. Бар да гади, әмма искиткеч тәмле!

Бераздан кабат юлга кузгалдык. Исәп – Лафатен утрауларына барып чыгу. Халык үзе теләгән жиргә йортлар салган: кайсы кыя өстендә, кайсы күл буенда, кайсы диңгезгә үк кертәп төзегән. Бер урында туктап, Искәндәр кармак салып карарга булды. Биш тапкыр кармагын атуга дүрт балык эләкте! Балыкчы өчен иң бәхетле мизгелләр! «Димәк, кичке ашыбыз бар», – диде ул.

Җиденче көн

Лафатенның Рейне шәһәрен югарыдан карар өчен тауга мендек. Болытлар бүген түбән йөзә. Тауның яртысына менеп житүгә болытларга күмелдек. Тау үзе биек түгел, якынча 600 метр, әмма бик текә. Бераз шыңшып та алдым, ләкин менгәч, «ах-вах»лар онытылды...

Сигезенче көн

Көннең иң истә калган мизгеле – Свартисон бозлыкларын карарга бару. 1860 метр биеклектә урнашкан бу бозлыклар тирәсендә кар ята, шуннан бик күп шарлавыклар агып төшә. Бер мизгелдә җәйдән салкын һавага күчәсең. Шунда ук жылы киёмнәрне киеп, июль карына басып, фотога төшәргә ашыктык. Кызыл (!) кар күрдәк! Искәндәр аңлатуынча, ул кайбер суусемнәре тәэсирендә шундый ал төскә керә.

Унынчы көн

Кристиансунга, Атлантик океан ярына юнәлдек. Кристиансун – зур булмаган шәһәр, бар кеше диярлек үз йорты белән яши. Аңа фьорд астыннан узган 6 чакрымлык тоннель илтә. Искәндәр шаярта: «Тоннель ка-

■ **Алтынчы көн**
Көнебезне Лафатен утрауларына багышладык. Югарыдан – кыядан – диңгезгә, шәһәргә, фьордларга искитмәле күренеш ачыла. Утраулар үзара күперләр белән тоташкан. Алар бик үзенчәлекле: урта өлешләре калку ясалган. Шуңа күрә күпер болытларга илткән юл сыман тоела.

зу – норвегиялеләрнең хоббие, ахрысы», – ди. Шәһәрдә озак тормадык, Атлантик роуд дигән юлга таба киттек. Берничә вак утрау аша узучы 10 чакрымга сузылган машина юлы ул. Туристлар күп анда. Алар еш кына интернетка: «Бу – дөньядагы иң матур юл!» – дип язала.

Бу регионда балык күп. Юл читендә, балык күп тотыла торган урыннарда, балык сурәте төшкән махсус тамгалар куелган. Балыкның күплеген акчарлаклар да сиздерә: алар монда симезрәк, шуңа күрә түбәнрәк очалар кебек тоелды безгә. Балыктан безгә дә өлеш чыкты – Искәндәр тагын бер скумбрия эләктерде.

Унберенче көн

Норвегиядә тагын бер әкияти көн уздырдык. Беренче тукталышыбыз – Тролльләр юлы дип аталган искитмәле урын. Тролльләр турында Норвегиядә төрле ышанулар яши. Имеш, алар – шушы тау куышларында яшәүче ямьсез гәүдәле зур жан ияләре. Безнең Шүрәлегә охшаган образ булып чыга инде. Аннан Гейрангер-фьордына юнәлдек. Норвегиянең йөрәге, үзәге диләр аны. Үзәндә йортлар, кунакханәләр урнашкан. Матур! Туристлар күп, һәр жирдәгечә күбесе – кытайлар. Искәндәр миңа аңлата: «Кытайлар дөньядагы барлык кешеләрнең биштән берен тәшкит итә. Шуңа күрә һәр очраткан бишенче кешенең кытай булуына син әзер булырга тиеш», – ди.

Уникенче көн

Бүген тагын бер бозлыкны күрдек. Негартзбринг бозлыгын хәтта тотып та карый алдык. Ул шундый зур һәм зәңгәрсү. Без күргән урыны бозлыкның бер «теле» генә дип атала. Аның астыннан елга булып шундый ук зәңгәр су агып чыга. Ташларга бәрелә-бәрелә, бик күп бормалар ясап, житез ага. Кешеләр бозлыкның өстенә менәргә дип махсус жайланмалар да әзерләп

килгәннәр. Кызганыч, безнең «Адидас» кроссовкалары әлегә мондый функцияне үти алырлык түгел...

«Чик-чик»: куллар өскә, боз һәм мин, мин һәм боз, куллар бозга тия һәм башка төрле композицияләр ясап, әллә ничә кат фотога төшкәннән соң, ниһаять, кире юлга чыктык. Машина юлыннан бу бозлыкка кадәр ике чакрым чамасы кыялар буенча атларга кирәк. Авыр түгел анысы. Әмма еш кына мондый урыннарда минем фантазиям активлаша. Янәсе, менә мин бозга тотынгач кына, аның бер өлеше кинәт аерылып килеп төшә. Әмма мин югалып калмам: шул бозлыкка тотынып, тау елгасында агым уңаена агармын...

Унөченче көн

Йокыдан уянганда яңгыр ява иде. Озак уйлап тормадык, башкалага – Ослога киттек. Чөнки безне Норвегиягә килгән көннән бирле дустаныбыз Багир зарыгып кәтә. Багир чыгышы белән Рәсәйдән, Дагстан егете. Чит илдә ярты гомереннән артык яшәвенә карамастан, таулар жылысы, киң күңеллек аның канында. Әнә, һаман: «Для нас, горцев...» – дип сөйләвен дәвам итә.

Монда жәйге чорда да чаңгы ярышлары үткәрелә. Король гаиләсе дә ярышларда актив катнаша.

Ундүртенче көн

Осло белән танышабыз. Музейлар, истәлекле урыннарда бай шәһәр ул. Иң элек каланың иң югары ноктасы булган Хольменколлен калкулыгына тукталдык. Биредә чаңгы трамплины, дөньядагы иң иске чаңгы музей, биатлон трассасы урнашкан. Ел саен биатлон буенча Дөнья кубогы чемпионаты да монда уза. Чаңгы шуу – норвегиялеләр өчен чын-чынлап милли спорт төре, яшәү рәвеше. Шәһәр урамнарында жәен дә күпсанлы чаңгычыларның махсус тәгәрмәч көйләнгән чаңгыларда йөрүләрен күрергә була. Чаңгы музей белән танышып чыкканнан соң, бу төр спорт белән шөгыльләнү теләге бермә-бер арта. Музейда төрле тарихи экспонатлар белән беррәттән, 40 яшендә сигезенче тапкыр Олимпия уеннары чемпионы булган Бьордаленның спорт жиһазлары да саклана.

Минем өчен Ослодагы тагын бер мөһим урын – ул Тынычлык өчен Нобель премиясе үзәге. Нобель премиясе ел да Швеция башкаласы Стокгольмда тапшырыла. Әмма берсе генә – Ослода. Аңа, кыска гына итеп әйтсәк, дөньяда тынычлык, тигезлек урнаштыруга хезмәт иткән кешеләр лаек була. Тынычлык премиясенә ия булу – ул минем дә матур бер хыялым. Әлегә үзәккә эләккәч, шушы хыялыма якынайган кебек булдым.

Бу – Норвегиядәге соңгы кичебез. Төнлә, паромга утырып, Даниягә, аннан Германиягә юл алабыз.

Язманы тулы килеш сайтыбызда
Эльзаның блогыннан укый аласыз.

16+ ИР-АТ ЧЫНЛАП ЯРАТСАМЫ?!

Ир-ат һәм хатын-кыз. Бер үк галәмгә без бит очраклы гына элэкмәгән... Шулай булгач, нигә соң бер-беребезне күп вакыт аңламыйбыз? Гамәлләребезне, теге яки бу адымыбызны, әйткән сүzlәребезне... Үзара тартылуны «жиңеп», арага каршылыклар керә дә куя... Ә ир-атлар үзләре бу хакта ни уйлый икән? Сүзне аларга бирик.

Равил САБИР – драматург;
өйләнгән;
гаилә стажы – 21 ел;
олы улы Рәзимгә – 20;
кече улы Ришатка 14 яшь.

- 1 Иң элек хатын-кызда нәрсәгә игътибар итәсез: киemenә, буй-сынына, күзләренә, чәченә...
– Күзләренә инде, әлбәттә!
- 2 Хатын-кызның кайсы сыйфатларын гафу итәргә була?
– Яратсаң – барысын да. Минем «Сигезле бию» дигән пьесамда шундый өзек бар. Мәрьям Ләйләгә сорау бирә: «Ул сиңа тәкъдим дә ясадымы?»
Ләйлә: «Ниндидер бер бик мөһим сүз әйтәсе бар аның миңа. Бүген төшкә кадәр шалтыратырга тиеш иде, тик, нигәдер, хәбәре юк. Аптырагач, үзем жыеп караган идем, телефонын сүндергән. Ни уйларга да белмим».
Мәрьям: «Чынлап торып яратса, әллә кайчан шалтыраткан булыр иде инде! Мөһим сүзне телефоннан әйтмиләр аны, күзгә күз карап әйтәләр. Чынлап торып яратсамы ир-ат?! Чынлап торып яратса, ул хатын-кызны башка кеше кочагыннан тартып алып та өйләнә!»
- 3 Ә нәрсә өчен Сез бик якин хатын-кызны да гафу итмәс идегез?
– Ялган өчен. Кечкенә ялган була, төгәлрәге, дөресен әйтмәү. Гаиләдәге тынычлыкны, үзара мөнәсәбәтләрне вак-төяк белән бозмас өчен барлыкка килә торган ялган. Ә тагын зур ялган бар – хыянәт... Ул берничек тә гафу ителә торган әйбер түгел.
- 4 Хатын-кызлар икегә бүленә: ир-атны илһамландыручы алиһәләр һәм аңа өйдә комфорт тудыручы хужабикәләр. Сөзгә аның кайсысы якынрак?
– Алиһәләр еракта ич алар...
- 5 Ир кеше өчен аның хатыны дус та була аламы?
– Чехов ни ди әле? Хатын-кыз ир-атның дустанә әверелгәнче башта аның әшнәсе, соңрак сөяргәсе

булырга тиеш, аннары гына инде дус, ди. Хәер, Чехов бик күп бәхәсләр тудыра торган драматург.

- 6 Хатыныгызга ничек тәкъдим ясаганны хәтерлисезме?
– Хәтерлим, әлбәттә! Тик ни рәвешле икән сөйләмим... Бер генә нәрсә әйтә алам, хатыным: «Кайчан әйтер икән, дип, гел көтеп йөрдәм, тик барыбер көтелмәгәнчә килеп чыкты», – диде.
Көтелмәгән, кызыклы очраклар күп була инде ул яшь чакта. Без Римма белән авылда жәй көне таныштык, каникул вакытында. Икенче көнне ул шәһәргә китте. Тагын бер-ике көн узгач, мин дә шул шәһәргә барып чыктым. Без бер егет белән үзбездә бик зур планнар корган идек, тик ул эш барып чыкмады. Мин Риммага шалтыраттым: «Мин сезнең якларга килеп чыктым әле, әйдә, – мин әйтәм, – очрашабыз». «Юк, – ди бу, – беркая да бара алмыйм, безнең өйдә кунаклар бар, аларны ташлап чыгып китә алмыйм», – ди. «Мин хәзер киләм, жыена тор», – дидем дә трубканы куйдым.

Шикләнә-шикләнә генә бардым мин боларга. Килеп керсәм, ни күзем белән күрим, Римма өйдә берүзе генә, төгәлрәге, алар гаиләсеннән башка берәү дә юк. Кухняда дүрт егет утыра, Римма аларны чәй белән сыйлый. Мине дә чакырды бу чәй эчәргә. «Рәхмәт, – мин әйтәм, – вакыт юк, соңга калабыз, әйдә киттек тизрәк!» «Ярар алайса, хәзер киёмнәремне генә алыштырам», – диде дә бу, икенче бүлмәгә чыгып китте. Мин ишек төбөндә басып торам, теге егетләр бер сүз дәшми чәй эчәләр.

Күп тә үтмәде, матур күлмәкләрен киеп, Римма да килеп чыкты. «Ярар, егетләр, ачуланмагыз инде. Тагын чәй эчәсегез килсә, үзегез ясап эчәрсез. Киткәндә ишекне бикләргә онытмагыз, ачкычны коврик астына яшереп куярыз», – диде дә, без аның белән чыгып киттек. Урамда сорадым Риммадан: «Кемнәр соң

болар?» – дим. «Просто дуслар», – ди. «Дүртесе дәме?» – дим. «Дүртесе дә», – диде ул елмаеп...

7 Ир кеше хатын итеп әнисенә охшаган кызны сайлай диләр, шулаймы?

– Минемчә, кызлар күбрәк әтиләренә охшаган егетләргә сайлай.

8 Хатыннары ирләреннән күбрәк мал тапкан гаиләләр бар. Ир кеше бу очракта үзен ничек тотарга тиеш?

– Белмим шул... Аляпкыч кияргәдер инде, яулык бәйләргә, токмач басарга...

9 Гашыйк булуын хатын-кыз үзе белдерүгә ничек карыйсыз?

– Белдерүгәме, әйтүгәме? Караш белән дә белдереп була бит, елмая белән дә... Хәер, ир-ат арасында шундыйлары да бар, аларга маңгайларына бәреп әйтү кирәк.

10 Хатын-кызларны ир-атларда иң беренче чиратта нәрсә җәлеп итә дип саныйсыз?

– Күзләре инде, әлбәттә!

11 Хатын-кызларның үзегезнең кайсы якларыгызга игътибар итүен көтәсез?

– Көтмим. Көтеп яшәсәң бу дөньяда...

12 Ир-атны артык чибәр һәм көчле хатын-кызлар куркыта, диләр. Бу чынлап та шулаймы?

– Мәктәптә укыганда мине бер укытучым: «Ысриш-ком умный!» – дип сүгә торган иде. Акылның артыгы да буламы икән, дип аптырый идем, хәзер дә бу сорауга җавап таба алганым юк. «Артык чибәр» ничек була соң ул? Кай җире артык булырга мөмкин чибәрлекнең, матурлыкның? Берәр мисал китерә аласызмы? Ә кайбер хатын-кызлар кайбер ир-атларны чыннан да куркыта, анысы хак.

13 Ир-ат һәм хатын-кыз логикасы дигән төшенчә бар. Алар сезнеңчә бер-берсеннән нәрсә белән аерыла?

– Йорт төзер өчен ир-ат нәрсә эшли? Башта акча җыя, экренләп төзелеш материаллары сатып ала, нигез сала, бер кирпич өстенә икенчесен урнаштыра-урнаштыра стенасын күтәрә, түбәсен яба һәм башкасы, һәм башкасы... Ә хатын-кыз нәрсә эшли? Башта: «Яңа йорт кирәк!» – дип, берничә ел ирнең колак итен ашый, аннары «ник ак кирпич алдың, кызылы кирәк иде», ди, түбәне калай белән япканга да риза булмаса мөмкин, әйтик, шифер очсызрак диюе бар. Ахыр чиктә, йорт төзелеп беткәч, анда күченер вакыт җиткәч, – ә менә хәзер иң кызыгы! – «И-и-и, нигә кирәк иде инде безгә бу яңа йорт?! Күпме акча, көч түгеп ничә ел сарыф иттек шуңа! Бу иске йортыбыз да бик әйбәт бит әле, мин моннан беркай да күчмим!» – ди... Менә сезгә аерма. Жыеп әйткәндә, ир-ат логикасы – ул бик коры, күңелсез әйбер, үзенә күрә проза, ә хатын-кызныкы – поэзия!

14 Ир-ат белән хатын-кыз икесе ике галәмнән икәнә билгеле инде. Кайчакларда аларның бер-берсен аңламаулары шуннан килеп чыга да. Хатын-кызның нигә нәкъ менә шулай эшләгәннен үзегез аңламаган берәр очракны искә төшерегез әле.

– Аңлайм кебек үзе мин хатын-кызның ни өчен теге яки бу гамәл эшләгәннен... Хәер, менә минем хәлэл җефетем көн саен иртән эшкә барырга җыенганда көзгә каршында чәчләрен бөдрәләтә. Аның махсус электр җайланмасы да бар, «плойка» дип атала бугай. Менә шуның белән чәчләрен кыздыра-кыздыра бөдрәләтә дә... аннары тарак белән тарап турайтып бетерә һәм ул бөдрәләрдән берни дә калмый!

15 Хаклы икәнегезне яхшы беләсез, әмма хатын-кызның үз туксаны – туксан, хаклык аның ягында дип саный.

– Юк, юл куймыйм: үземне хаклы дип санасам. Аңлатам, мисаллар китерәм, исбатлыйм, тик барыбер үземчә эшлим. Ә хатын үзенчә...

16 Шундый очракны күзаллыйк әле: сез ачыгып, арып-талып эштән кайтып керәсез, ә өйдә ашарга пешмәгән...

– Юк инде, бергәләп пешерәбез. Мин дә арып кайтам ла инде ул эштән.

17 Сер түгел, берәр җиргә җыена башласак, без, хатын-кызлар, соңга калучан...

– Көрәшмим, сузылам да ятам диванга. Хатын, эшләре бетеп: «Мин әзер, киттек!» – дип, ишек төбенә килеп басмыйча, тормыйм. Үз-үзеңне юкка бимазалаудан ни мәгънә? Кешенең нерв күзәнәкләре чикле һәм үлгәннәре урынына яңалары тумый, диләр бит...

18 Хатын-кызлар еш кына... бүләк сайлауда ялгыша: ир-атка ошамастай бүләк бирә. Сез алган бүләкләрнең иң ошаганы һәм ошамаганы?

– Бүләк ел саен шул бер стандарт инде: носки, майка, футболка, одеколон, кырынгыч. Хәер, бер елны әби (хәлэл җефетемнең әнисе) алтын чылбыр бүләк иткән иде туган көнемә. Бәясе дә хәйран гына булгандыр әле. Тик менә мин генә алтынны бик өнәп бетермим. Никах балдагы бармакны сызлатты минем нигәдер, шуңа күрә кими башладым. Бу бүләк ителгән чылбыр исә муенны кычыттырды. Ятмый миңа алтын, кыскасы! Минем хатын ярата инде ул алтынны, һай, ярата! Балдакны да, чылбырны да аңа бирдем, ул алтыннарны эретеп, үзенә ниндидер бизәнү әйбере ясатты. Ә берничә ел элек, булмады инде бу, үземә-үзем бүләк ясарга туры килә, дип, туган көнемдә яңа машина алып кайттым.

Наталья
АЛЕКСАНДРОВА,
ОНКОпрофи
медицина
клиникасының
гинеколог-
онкологы

ДИСПЛАЗИЯ

Дисплазия – гинекологка баргач, шушы диагнозны ишетсә, хатын-кыз куркып, югалып кала. Әйе, куркыр өчен сәбәп бар – бу инде онкологиягә бер генә адым калган дигәнне дә аңлата ала. Мөмкин чакта чарасын күрмәсәң, ул яман чиргә әйләнеп китәргә мөмкин. Әмма вакытында күрәп алып, чарасын күрсәң, аны дөвәләү авыр түгел.

Нәрсә соң ул? Гинекологиядә бу диагноз аналык муентыгының лайлалы тышчасында күзәнәкләр төзелешә үзгәргәндә куела. Алар тыгызлана, үсә башлый, эпителийны боза... Күбрәк моның белән 25-30 яшьләр тирәсендәге хатын-кызлар җәфалана. Бүген бу мәкерле чирнең сәбәпләре һәм аны аздырмау юллары турында сөйләшик.

Нидән гыйбарәт?

Аналык муентыгы күпкатлы эпителий белән капланган. Әмма кайчак аның лайлалы тышчасында, инде әйткәнбезчә, күзәнәкләр төзелешә үзгәрә башлый. Дисплазия дигәнбез шул була инде. Эпителий катламында күзәнәкләр тыгызлануы һәм үсеше сизелә, күзәнәкләрнең яңару, өлгерү һәм башка процесслары да бозыла. Әкреләп, бу яман үзгәреш алырга мөмкин. Аналык муентыгындагы эрозиядән аермалы буларак, диспла-

зия өске катламнарны гына зарарлап калмый, тирәнгәрәк үтеп керә.

Чир бик астыртын – чөнки аның билгеләре күзгә ташланып тормый. Һәм бары профилактик күзәтүләр барышында гына билгеле була. Шуңа күрә һәр хатын-кыз елына бер тапкыр аналык муентыгын каратырга тиеш! Шунысы мөһим: дисплазия диагнозы куелганда, аны ачыклауның өч ысулын да – кольпоскопия (микроскоп аша карау), PAP-тест (эпителийның цитоморфологиясен тикшерү),

биопсия (шикле урыннан алынган кисәкчекнең гистологиясен тикшерү) кулланырга кирәк. Боларның бөтенесен онколог-гинекологка күрәнгәндә узып була.

Сәбәбе

Дисплазиянең төп сәбәпләреннән берсе – хатын-кыз организмында папиллома вируслары булу санала (һәркайсы түгел – ә онкологик яктан куркыныч саналган ВПЧ-16 һәм ВПЧ-18 формалары). 1-1,5 ел дөвә-

мында дәваланып калдырылган бу вируслар эпителийда үзгәрешләр ясап, дисплазия барлыкка килә. Статистика күрсәткәнчә, мондый диагнозы пациентларның 95-98 процентында шушы вирус табылган. Әмма чирнең баш калкытуында башка факторларның тәэсире зур. Алар арасында:

- гормональ үзгәрешләр (менопауза, йөклелек, авырга узмау чаралары куллану, гормонлы матдәләрдән файдалану);

- женси тормыш белән иртә (16 яшькә кадәр) яши башлау;

- аналык муентыгын жәрәхәтләу;

- женси юл белән күчкән инфекцияләр;

- тәмәке тарту һәм алкоголь белән мавыгулар;

- стресслар, күп дару эчүләр, хроник чирләр;

- чисталык житенкерәмәү;

- күп тапкыр бала табу;

- бала төшертүләр;

- организмга А, С витаминнары, микроэлементлар житмәү;

- аналык муентыгында эрозия, лейкоплакия һәм начар фон булдыручы башка чирләр.

Билгеләре

Лайлалы тышчаның (эпителийның) ни дәрәжәдә зарарлануына карап, дисплазия өч төрле була:

- беренче (жиңелчә) дәрәжә – эпителийның 1/3 зарарлануы;

- икенче (уртача) дәрәжә – 2/3 артыграк өлеше үзгәрешкә дучар булуы;

- өченче (авыр) дәрәжә – бөтен катламның үзгәрүе.

Гадәттә, дисплазиянең жиңелчә һәм уртача дәрәжәсе үзен берничек тә белдерми. Хатын-кызның һәр унынчысында бу чир яшертен генә уза. Ул авыр форма алганда, женес органнары кычыта, әчеттереп тора. Якынлык кылганда авырту сизелә, женес юлыннан күп итеп бүлендек яисә канлы бүлендек килә башлай.

Нәрсәсә күркыныч?

Әйтелгәнчә, чарасын күрмәсәң, дисплазия яман чиргә әйләнергә мөмкин. Күчеш чоры организмның, иммун системасының ныклығына

бәйле. Ләкин шуны истән чыгармыйк: дисплазияне дәвалап була. Шуңа да гинекологка, гинеколог-онкологка күренергә онытмагыз!

Ничек дәваланырга?

Анысы инде чирнең организмда ни дәрәжәдә азуына, хатын-кызның яшенә, хатын-кызның бала табу теләгенә карый. 1-2 дәрәжәдә дисплазияне участок гинекологы да дәвалый ала. Ә менә авыр формадагысын гинеколог-онколог карый. Чирне бары аның ярдәме белән генә жиңеп чыгарга мөмкин. Мондый очракта хирургларга да мөрәжәгать итәргә туры килә. Операциядән соң эч авыртулар һәм женес юлыннан күпләп лайлалы бүлендек килүләр булырга да мөмкин. Шуңа күрә хатын-кыз 4-6 атна женси мөнәсәбәтләрдән тыелып торырга, авыр күтәрмәскә, мунча-сауна һәм ванна кермәскә, тампоннар куллан-маска тиеш.

Авырга калып буламы?

Өлеге диагноз белән авырга калу – житди сигнал. Әлбәттә, күп нәрсә дисплазиянең аналык муентыгын ни дәрәжәдә бозуына һәм аның төренә – яссы яки цилиндрик эпителийның зарарлануына бәйле.

Биредә хатын-кызның яше дә мөһим роль уйный. Мондый диагнозы хатын-кыз баштан ук белеп торырга тиеш: йөккә калу жиңел булмас. Дәвалану еллар буена сузылырга мөмкин. Жиңел дәрәжәдә дисплазия белән балага узарга була әле. Ә ул инде авыр төс алса, аны йөккә узганчы ук дәваларга кирәк.

Әгәр дә бу чир көмәнле булгач баш калкытса, нишләргә? Дулкынланмагыз! Мондый хәлдә ул үзен сиздерми, чир азмый, авырга узган хатын-кызның хәле дә аңа карап начараймый. Дөрес, кайчак бала вакытыннан алда дөньяга килергә мөмкин. Йөкле хатын-кызларның 75 процентында «күзәнәкләр патологиясе», ягъни азмы-күпме үзгәрешләр болай да булыр анысы. Ә менә йөкле хатын-кызларның нибары 3 процентында гына дисплазия күзәтелә. Йөккә узганда аналык муентыгын дәваламыйлар. Бары кольпоскопия һәм цитология гына үткәрелә. Биопсияне ахыр чиктә генә, аналык муентыгында яман чир билгеләре күзгә ташланып торганда гына алалар.

Ә инде яман чир авырга узгач кына билгеле булса, биредә, ничиксез, онкогинекологның ярдәме кирәк булачак.

ОНКОПРОФИ
МЕДИЦИНСКАЯ КЛИНИКА

ПРОФИЛАКТИКА ОНКОЛОГИЧЕСКИХ
ЗАБОЛЕВАНИЙ

РЕКЛАМА

- Высококвалифицированная консультация онкодерматолога.
- Удаление родинок, папиллом, бородавок.

● **Ведущие профильные специалисты:**

- **Маммолог** ● Уролог-онколог, уролог ● Гинеколог, гинеколог-онколог ● Проктолог
- Эндокринолог-онколог ● Хирург-онколог ● ЛОР-онколог, ЛОР ● Невролог
- Терапевт ● Пластический хирург.

● **Кабинет УЗИ экспертного класса.**

● **Лаборатория.**

● **Лечение эрозии шейки матки радиоволновым методом и методом криодеструкции.**

Казань, Сибирский тракт, 23; тел.: 8(843) 273-95-03.

Часы приема: пн.-пт. с 8.00 до 20.00; суббота: с 9.00 до 18.00; воскресенье – выходной.

Лицензия № ЛО-16-01-003675 от 16.09.201

ВНИМАНИЕ! АКЦИЯ!
СКИДКИ НА УСЛУГИ ГИНЕКОЛОГИИ ДО 27%

Консультация гинеколога+кольпоскопия+мазок на степень чистоты и онкоцитологию – 1150 руб. (скидка 350 руб.);

Консультация гинеколога+УЗИ органов малого таза+кольпоскопия+мазок на степень чистоты и онкоцитологию – 1540 руб. (скидка 560 руб.)

* Акция действует до 20.09.2016. Подробности на сайте: www.oncoprofi.ru

ИМЕЮТСЯ ПРОТИВОПОКАЗАНИЯ. НЕОБХОДИМА
КОНСУЛЬТАЦИЯ СПЕЦИАЛИСТОВ

Иллә дә рәхәт чор инде бу жәй айлары. Жиләк-жимеше дә, яшелчәсе дә мулдан. Шушы муллыктан тиешенчә файдаланып калыйк әле: түтәлдән генә өзеп алган помидорлардан искиткеч тәмле аш пешерик. Күпме сыйлансаң да туйдырмый торган бу тәмле ашны пешерергә безне Ләйлә ГАФФАРОВА өйрәтәчәк. Төркиядән өйрәнеп кайткан рецепты ул аның. Файдалы һәм ләззәтле булуы өстенә – буйсынга зыян китерми бу аш.

ТАНСЫККА – ТОМАТ АШЫ

Кипәк:

(4-6 кешелек гаилә өчен)

- 1,5-2 кг чамасы кызыл помидор;
- 3-4 баш уртача зурлыктагы суган;
- 1 уртача сарымсак төше;
- 2 л шулла (тавыкныкы да, сыер итеннән пешкәне дә ярый);
- петрушка яфраклары;
- каты сыр (100-150 г тирәсе);
- төменчә тоз-борыч, рәйхан (базилик);
- томат пастасы;
- 1 аш кашыгы чамасы он;
- кипкән ипи шакмаклары (сохари).

Эш барышы:

- суганны турап, үсемлек маенда кыздырабыз.
- Помидорларны юып, 3-4 минутка кайнар суга салып торабыз. Судан алып, суытабыз. Аннары кабыгын салдырып, эре генә итеп турыйбыз да, суган янына табага салабыз.
- Табаны капкач белән каплап, ярты сәгать сүрән утта пешер-

гәннән соң, 1 стакан шулла, томат пастасы, борыч, рәйхан һәм изелгән сарымсак өстибез. Барысын бергә яхшылап болгатабыз.

■ Ашны берәз куертып жибәрү өчен, помидор өстенә 1 аш кашыгы он сибәбез. Төерләнмәсен өчен, тиз генә болгатабыз. Табаны уттан алып, берәз суынганын көтәбез.

■ Помидорлар суынгач, барысын

да зуррак кәстрүлгә салып, куе боламык кебек булганчы блендер белән тураклатабыз. Әгәр дә блендерыгызның әйләндерергә көче җитсә, калган шулпаны да шунда салсаң була.

■ Безнең блендер зур түгел, шуңа күрә шулпаны соңыннан гына салып, кәстрүлне ут өстенә куябыз.

Ашка тәменчә тоз салабыз. Помидорлар әчерәк булса, берәз гына шикәр комы да кушарга була. Кайнап чыгып, 2-3 минут узуга, кәстрүлне уттан алабыз.

■ Табынга биргәндә ашны тәлинкәләргә бүлеп, өстенә уылган сыр һәм ваклап туралган петрушка сибәбез.

■ Икмәк шакмакларын исә аш янына аерым савыт белән куябыз. Теләгән кеше аны ашка аз-азлап кына салып ашый. (Ипи киптерү серен журналыбызның 2013 елгы октябрь санында бер язган идек. Сез аны сайтыбыздан да таба аласыз.)

■ Ашларыгыз тәмле булсын!

БӨТНЕКТӘН ӘЗЕРЛИБЕЗ.

КАЙНАТМА

Бик тәмле, күңелләрен күтәрер, кәефләрен ачып җибәрә торган кайнатма рецепты өйрәтик әле үзегезгә. Ясап карагыз, нич тә үкенмәссез.

Кирәк:

- 250 г бөтнек (мята перечная) сабаклары һәм яфраклары;
- 1 лимон;
- 300 г шикәр комы;
- 0,5 л су.

Эш барышы:

бөтнекне юып, вак итеп туыйбыз. Лимонны да вакларга кирәк булып. Барысын бергә кәстрүлгә салып, өстеннән 0,5 л су коябыз. Кайнатып чыгарып, уттан алабыз да, бер тәүлеккә суыткычка куябыз. Икенче көнне, суын сөзеп, шуңа шикәр комы

кушабыз һәм янә утка куеп, кайнатып чыгарабыз. Пыяла банкаларга кайнар килеш агызып, калай капкач белән томалыйбыз.

ЛИМОНАД

Жәй көне балаларны сыйлау, үзегез дә сыйлану өчен менә бу эчемлекне әзерли аласыз. Сусауны да шәп баса, витаминнары да үзәндә.

Кирәк:

- 6-8 лимон;
- 6-8 стакан чишмә суы;
- 1-1,5 стакан шикәр комы.

Эш барышы:

лимонны әйбәтләп юып, сутын сыгабыз. Кувшинга лимон суты, чиста су һәм шикәр комын салып, шикәре эреп беткәнчә яхшылап болгатабыз. Күңеле ачыракны теләүчеләр лимон

сутын күбрәк, шикәрен азрак куша ала, баллы яратучылар исә, киресенчә. Шушы ук эчемлекне бөтнек һәм лимон кабыгы кушып та ясарга була. Аның өчен: кайнап торган суга шикәр, бер уч бөтнек, һәм ваклап туралган лимон кабыгы салып, шикәр эреп беткәнчә 1-2 минут кайнатабыз да, уттан алып, ярты сәгать төнәтәбез. Суынгач, сөзеп, лимон суты һәм чиста су өстибез.

ХУШ ИСЛЕ БОЗ

Боз катыра торган контейнерның һәр шакмагына икешәр кура җиләге һәм бөтнек яфрагы салып, чишмә суы (фильтр аша чыгарылганы да ярый) агызабыз да, туңдырырга куябыз. Кыш көне шуны җиләкле-бөтнекле боз шакмагын салып чәй эчәребез. Хуш исле булуы өстенә, кайнар чәйне суытыр өчен дә менә дигән ул.

Алия – Арча педагогика көллиятендә укучы студентларны рәсем ясау серләренә өйрәтә. Карап торышка үзе дә студент кызлардан эллә ни аерылмаган яшь ханым ире Илдар белән өч бала үстерә икән. Бик кызыксынучан, һәртөрле яңалыкка ачык ул Алия. Арчада төрле мастер-класслар оештыра, үзе белгәннәрне башкалар белән дә уртаклаша. Бүген ул безне сәяхәт китабы ясарга өйрәтәчәк. Жәйнең иң күңелле мизгелләрен хәтерләткән матур фотоларны, сәяхәткә ачкыч булган билетларны, гомумән, сәяхәткә бәйле һәртөрле истәлекне саклый торган бик кадерле китап булачак ул. Жәйге ялыгызны искә төшереп, балаларыгыз белән бергә сез дә ясый аласыз аны.

Мастер-классны
Алия ФАЗДАЛОВА
үткәрә.

СӘЯХӘТ КИТАБЫ

Кирәк:

- тышлык ясау өчен бөгәрләнми торган нык һәм каты катыргы. Ул ике кисәк кирәк. Үлчәме: 17x21 см;
- тышыкка ябыштыру өчен ике табак бертөсле скрап-кәгазь. Үлчәме: 21x25 см;
- китапның форзацийн ябыштыру һәм эчтәге битләрен ясау өчен: 16,5x20,5 үлчәмле юка катыргы кәгазь (крафт кәгазь), шул ук зурлыкта киселгән дәфтәр битләре (без исә әзер блок-битләр кулландык), үтә күренмәле папка (папка-уголок), ике конверт

кирәк. Конвертның әзерен генә сатып алырга да була, скрап кәгазьдән үзең ясарга да мөмкин. Ничек ясарга икәнлеген хақында соңрак сүз булыр;

- алгы һәм арткы форзацка кесә итеп ябыштыру өчен ике төрле скрап кәгазь;
- «Момент» җилеме (үтә күренмәлесе), ПВА җилеме, кайнар җилем;
- кәгазьне тишү өчен махсус җайланма (дырокол). Ул булмаса, без белән дә тишәргә мөмкин;
- 1 м чамасы сүс бау (бечевка) һәм шундый ук озынлыктагы җитен тасма (киңлегенә 2,5 см. Тегү кирәк-яраклары кибетендә сатыла);
- кәгазь кисү өчен махсус пычак; калай линейка;
- өстәл өслеген бозмас өчен макет келәмә яки теләсә нинди берәр такта.

Бизәү өчен:

(Ирекле эш. Һәркем үз китабын үзенчә бизи ала.)

- Безнең очракта исә – диңгез дулкыннары, кораб, якорь сурәтләре төшкән скрап кәгазь кисәкләре;
- диңгез кабырчыклары;
- бака кашыклары;
- диңгез стилиндәге матур сәдәфләр;
- кечкенә генә челтәр кисәге;
- журналлардан кисеп алган матур рәсемнәр (алар безгә кирәкле теманы чагылдырырга тиеш);
- битләр арасына рәсемнәр беркетү өчен зур кыстыргыч (скрепка);
- 10 см озынлыгындагы кызыл һәм зәңгәр төстәге репс тасма кисәкләре; зәңгәрсү төстәге кәгазьдән кисеп алган түгәрәк;
- бәләкәй якорь яки штурвал ише диңгез атрибуткасы;
- бизәкне күләмле итү өчен кәгазь араларына ябыштырырга калыңрак катыргы кисәге.

Эш барышы:

■ Тышлык өчен киселгән катыргыларга «Момент» жилеме белән скрап кәгазь ябыштырабыз. Аның читләре катыргыдан икешәр сантиметр чыгып кала.

■ Аларны бөкләгәнче, язмый торган каләм, ыргак яки бәйләм энәсе кебек очлы әйбер белән сызып, бөкләм эзен төшерәбез. Почмакларын исә кыйгачлап кыеп алабыз.

■ Кәгазьнең дүрт читен дә бөкләп, катыргыга ПВА жилеме белән ябыштырабыз. Ябыштыруның да үз тәртибе бар: башта аскы һәм өске як, аннары ике кыры ябыштырыла. Тагын бер мөһим әйбер: почмаклар тип-тигез булсын өчен, почмактагы кәгазьне берәр очлы әйбер белән сыпырып, яссыландырабыз.

■ Тышлыкның ике форзацына да скрап кәгазьдән киселгән кесәләр

ябыштырыла. Алгы кесә 19,5x11 см үлчәмдәгә кәгазьдән гыйбарәт. Аның ике читеннән һәм аскы ягынан 1,5 см эчкә кереп, бөкләм эзе ясыйбыз. Кесәне әлегә «колаклар»ыннан «Момент» жилеме белән форзацка ябыштырабыз. Өске ягында исә ярымтүгәрәк уем ясыйбыз. Арткы форзацның кесәсе вертикаль ябыштырыла. Анысының үлчәме 11x23,5 см (бишенче рәсем).

■ Ике төрле скрап кәгазьдән конвертлар ясыйбыз. Аларның зуррагы 28,5x28,5 см үлчәмле шакмакны бөгеп ясала (алтынчы рәсем).

■ Икенчесе өчен скрап кәгазьдән 23x30 см зурлыгындагы турыпочмаклык кисәбез. Озын ягынан эчкә таба 1,5 см кереп, бөкләм эзе ясыйбыз. Кыска ягынан аска таба 5 см һәм 14 см үлчәп, ике эз сызабыз. Шушы эзләрдән конвертны бөклибез. Кайчы алып, конверт-

ның ике читендәгә бөкләм эзе буйлап, өске яктан 19 см аралык кисәбез. Киселми калганы ябыштыру өчен «колаклар» була. Конвертны «Момент» жилеме белән ябыштырабыз.

■ 2,5 см киңлегендәгә җитен тасманы урталай кисеп, китабыбызның алгы һәм арткы тышлыгына ябыштырып куябыз. Тигезлегенә һәм дөреслегенә игътибар итегез. Алгы якта тасма ябыштырылган урын бизәк астында калачак. Арткы якны исә без диңгез дулкыны төсөндәгә скрап кәгазь һәм якорь белән капладык (сигезенче рәсем).

■ Алгы тышлыкны фантазиябезгә таянып бизибез. Ниндидер мөһим кагыйдәсе юк. Сайлаган бизәкләрегез темага ярашлы булсын. Бизәк күләмле булсын өчен, кәгазь араларына кечерәк кенә калын катыргы ябыштырып калдырабыз. Алар күре-

неп тормаска тиеш. Бака кашыклары, диңгез кабырчыклары, тукума кисәге, житен сүсе, сәдәфләр – бар да эшкә ярый.

■ Кәгазь тишкеч белән һәр ике тышлыкка да икешәр тишек тишәбез. Игътибарлы булыгыз, тишекләр бер-берсенә туры килерлек булсын. Аннары эчке якка дип әзерләгән катыргы, дәфтәр битләре, үтә күрәнмәле папка, конвертларны тигезләп куеп, тышлыктарны тишкән эздән аларны да тишәбез.

■ 1 м озынлыгындагы сүс бауны урталай кисеп, аның берсен – өстәге тишек аша, икенчесен астагы

тишек аша уздырабыз. Икешәр тапкыр урагач, бау очын күбәләкләп бәйләп куябыз. Өстәге бауга, матурлык өчен, без әле бәләкәй штурвал да бәйләп куйдык.

■ Соңгы эш итеп скрепкаларны бизибез. Аларның икесенә репс тасма тактык. Моңың өчен 10 см озынлыгындагы тасманы скрепкага тагып, урталай бөклибез дә ике «койрыгын» «Момент» жилеме белән ябыштырабыз. Калган скрепкаларга кайнар жилем белән диңгез кабырчыгы, матур сәдәфләр ябыштырабыз. Кайнар жилем булмаса, «Момент» белән дә ябыштыра аласыз.

■ Инде мастер-классның иң рәхәт, иң кызыклы мизгеленә якынлаштык – китап эченә кадерле истәлекләребезне тутырабыз. Беренче кесәгә юл билетларын салып куйыйк. Конвертларга – фотоларны. Ө иң-иң истәлеклесен скрепкалар белән битләр арасына да кыстырып куярга була.

■ Мондый китапларны Алия сәяхәт форсатыннан гына түгел, яшьлек туге, бәби туу сөөнече, юбилей хөрмәте, туган көн бүлгәе итеп тә ясай. Кызыксынсагыз, аңа заказ бирә аласыз.

КИҢӘШ.

■ Скрапбукингта билгеле бертөсле генә катыргы яки фәкәть скрап кәгазь кулланысы дигән катгый таләп юк. Китап битләрен катыргыдан түгел, ә акварель кәгазеннән дә ясарга була. Әмма кәгазь сайлаганда бер нәрсәгә игътибар итегез: аның составында лигнин дигән матдә һәм кәгазь жепселләрен ныгыта торган кислоталар булмасын. Югыйсә хезмәтегез ярты елдан ук саргаеп, яме югалачак. Китап тышлыгын да матур тукума белән тышлап, йомшак итеп ясарга була.

■ Скрапбукинг өйдәге барлык фотоларны бергә тутырып кую өчен ясалмый. Ул нинди дә булса берәр вакыйга уңаеннан ясала, һәм аның эченә шушы вакыйгага кагылыш булган истәлекләр туплана.

■ Альбомның битләрен жыйганда, бауны бушрак итеп бәйләгез (тимер божрага жыярга уйлассагыз, шулай ук божраның бик кечкенәләрен алмагыз). Битләр жиңел генә ачылырлык булсын. Аннары, фотоларны тутырганнан соң, китапның шактый калыңаңагын да истән чыгармагыз!

■ Бер биткә бик күп фото куймаска тырышырга кирәк. Алай иткәндә, күз йөгерең, фотоларның берсенә дә юньләп игътибар ителми. Бер үк темага багышланган фотоларның барысын да бер биткә куярга теләсәгез,

иң матурын алга чыгарып, калганның аның артына резинка белән кыстырып куярга була. Ул биткә кесә ябыштырсагыз, анда да салып куя аласыз.

■ Китап кызыклы һәм мавыктыргыч килеп чыксын өчен, фото кырыена аны төшерү тарихын һәм башка кызыклы мәгълүматларны өстәгез. Еллар үткән саен, алар хәтердән дә чыгып китәргә мөмкин бит. Мәсәлән, сез балагызга багышланган альбом төзисез, ди. Аның ике генә тешен жемелдәтеп төшкән фотосы кырыена, бу энжә бөртекләренә кайчан күренүен, кем күрүен язып куя аласыз. Ө шул ук биттәгә кесәдә аларны сакларга да була әле.

■ Фотолар белән бергә, бу китап тормышыгызның шул күңелле мизгеле шаһиты булган башка хатирәләрен саклай ала. Мәсәлән, сәяхәттән алып кайткан вак-төяк, кунакханә истәлегә булып калган беләзек, шул вакытта алган буклетлар, кесә төбөндә калган вак акча...

■ Беренче генә китабын ясаучыларның иң төп хатасы – китап битләрен артык чуарлау. Болай да чуар фотоны аллы-гөлле кәгаздән ясалган биткә беркетү хата. Битне ачып жибәргән кешенә карашы шунда ук фотога яки башка мөһим мәгълүматка текәлгәң тиеш. Максатыбыз – детальләренә бер-берсен тулыландыруына ирешү.

Кучкар. Катлаулы һәм мәшәкатьле ай булса да, аны начар дип әйтеп булмый. Алдыгызда яңа перспективалар ачылырга тора, аларга игътибар итегез. Айның икенче яртысы эш өчен дә, гаилә тормышы өчен дә уңышлы булачак.

Үгезбозау. Эшнәң күп булуы ачуыгызны китерергә мөмкин. Өстәвенә, элек ашык-пошык башкарган эшләрдә хаталар табылып, аларны да төзәтергә туры килмәгәе. Кыскасы, сабырлык һәм көч-куәт сезгә!

Игизәкләр. Төп урында өй һәм гаилә, башкалары көтеп тә торыр. Гаилә мөнәсәбәтләрен ныклап анализларга һәм кирәксә, жайлап жибәрергә туры килүе ихтимал. Эшкә килгәндә исә, бу айда тиз уңышка өметләнәсе юк.

Кысла. Хәрәкәт һәм үзгәрешләр ае бу. Ә аларның уңышлымы, түгелме икәнә, фәкать сездән генә тора. Тирә-юньдәгеләр белән сак булыгыз, юктан гына башланган сүзнәң ызгышка әверелүе ихтимал.

Арыслан. Беренче урынга акча мәсьәләсе калкып чыгар. Зур әйберләр сатып алудан, кредиттан, шикле килешүләр төзүдән тыелыгыз. Ижәт эше белән шөгыльләнүчеләргә уңыш елмаячак, табыш алу мөмкинлеге дә туачак.

Сәмбелә. Уңышлы, әмма ыгы-зыгылы ай. Эшегез болай да күп, аның өстенә гаиләдә дә мөнәсәбәтләрнең катлауланып китүе ихтимал. Ял алып, өйгә ремонт ясату яки документларны тәртипкә китерү өчен яхшы вакыт.

Бизмән. Уңышлы ай. Эштәге күңелле үзгәрешләр, кызыклы вакыйгалар белән үтәчәк ул. Болар бар да нәкъ сезнәң йолдызлык аша узучы Юпитер планетасы тәэсире. Нәрсәгә генә алынсагыз да, ахыры яхшы тәмамланачак.

Чаян. Катлаулы эшләргә алынмый торыгыз. Уйларда, хисләрдә, мөнәсәбәтләрдә тәртип булдырыр өчен яхшы вакыт. Күптән күрешмәгән танышыгызны очратырсыз. Элеккеге мөнәсәбәтләрнең кабат ялганып китүе ихтимал.

Укчы. Таулар күчерерлек көч тоярысыз. Алга куйган максатларыгызны яңадан барлып чыгарга туры килер. Гел башкалар хакында гына кайгыртып, үзегезне икенче урынга калдырмагыз, берәз үжәтлек күрсәтсәгез дә начар булмас.

Кәмзәмөгез. Уңышка ирешү вак-төяк нәрсәләргә бәйле булачак. Шуңа күрә ашыкмагыз, һәрнәрсәне уйлап эшләгез. Ай башында бернинди дә мөһим карар кабул итмәгез. Артык ашыгыч булмаган эшләргә дә киләсе айга калдырсагыз хәерле.

Сукояр. Тирә-юньдәгеләр белән бәхәс килеп чыгарга мөмкин. Дәрәҗәгезгә башкаларны да инандыра алырсыз. Әлегә зур эшләр башлаудан тыелып торыгыз. Шулай ук әжәткә акча бирү яки алу өчен кулай вакыт түгел.

Балык. Эшегез бер нәрсәне таләп итә, күңелегезгә икенчесе хуш килә – шулар арасында бәргәләнерсез. Кыенлыктар акрынлап артка чигенәчәк. Көтелмәгән күңелле вакыйгалар шаһиты булуыгыз ихтимал. Күптәнге хыялыгызның тормышка ашуы мөмкин.

Дания Нуруллина (23.08.1946) – Россия-нең атказанган, Татарстанның халык артисты.

Кечкенәдән бию түгәрәгенә йөрсә дә, медик булырга хыяллана. Ләкин укытучысы – элеккеге балерина З. Чаришина аңа театр училищесына керергә киңәш итә. Икенче курста укыганда ук аны Камал театрына – «Ай тотылган төндә» (М. Кәрим) спектаклендә Шәфәкъ ролен уйнарга чакыралар. Янып торган күзләр, ташып торган темперамент – Дания Нуруллинаны тамашачы бер күрүдән әнә шулай истә калдыра. Камал театрына ул 1966 елда килә. Шул ук елны аңа «Миркәй белән Айсылу»да (Н. Исәнбәт) Айсылу ролен бирәләр. Бүген дә сәхнәдә – «Үлеп яратты» (Р. Зәйдулла), «Сөясеңме, сөймисеңме?» (Ф. Бүләков) һ.б. спектакльләрдә уйный.

Фаина Раневская (27.08.1896–19.07.1984) – СССРның халык артисты

«XX гасырдагы бөек рус артистларының берсе», «Икенче план патшабикәсе», аның турында еш кына шулай диләр. Тамашачылар һәм режиссерлар Раневскаяны беренче тапкыр «Пышка» драмасында Луазо ханым ролендә күрә. Үз гомерендә кинода утызлап роль башкаrsa да, гомере буге театрга тугры кала. Актерлык эшчәнлеген төрле шәһәр театрларында башлаган артистка чирек гасырга якын Моссовет исемендәге театр сәхнәсендә уйный (1949–1955, 1963–1984), өч тапкыр Сталин премиясенә лаек була. Туган шәһәре Таганрогта аның исемендә урам бар, ул туган йортка элмә такта беркетелгән.

Хэлли Берри (14.08.1966) – кино артисты.

АКШның Кливленд шәһәрендә туган кыз мәктәптә укыганда ук төрле чараларда катнаша. 1986 елгы матурлык конкурсында «АКШ гүзәле» исемен ала. Шул ук елны «Дөнья гүзәле» конкурсында катнашып, алтынчы урынга чыга. Моңарчы кара тәнле бер генә кызның да анда катнашканы булмый. Кино сәнгате белән дә шушы елларда шөгыльләнә башлый. Спайк Ли төшергән «Тропиклар бизгәге» фильмында башкарган роле аңа азмы-күпме танылу китерә. Ә инде «Монстрлар балы» фильмында уйнаган роле өчен 2002 елда «Оскар»лы була. Кино тарихында төп рольне башкарган өчен кара тәнле актрисага бирелгән беренче «Оскар» бу. Иң күп гоно-рарга эшләүче актрисаларның берсе ул бүген.

Татарстан

Россия

Чит илләр

август та кабынган йолдызлар

КАНАТЛЫ РӘССАМ

Ай йөзле бу кызны мин ерактан ук абайладым. Ул да минем уңышлы кадрлар эзләп, фотога төшереп йөрүемне кызыксынып күзәтте. Инде объективны үзенә төбәгәч, сөйләшеп тә киттек. «Мәрьям Садердинова булам мин. Мәскәү Рәссамнар берлегенә әгъзасымын. Этием белән жырчы якташларыбызга һәйкәл ачу тантанасына кайттык. Минем этием шушы төбәктә – Петрякс авылында туып-үскән. Мәскәү авиация институтын тәмамлаган». Рәссам-график икән Мәрьям. Китапларга иллюстрацияләр ясау белән мәшгуль. Әмма аның майлы буяу белән эшләнгән сюжетлы картиналары да байтак.

Бу яшь кенә күренгән туташның инде үзенә башка рәссамнар өчен остаз булуын белгәч, соклануым тагын да арта төште. Югыйсә аның бар булмышында чагылган тыйнаклығы бу инсафлы татар кызын өй мохитеннән бер дә читкә жибәрмидер кебек тоелган иде. Ул, әнә, В. И. Суриков исемендәге Мәскәү дәүләт академия сәнгать институтын тәмамларга да, Россия Рәссамнар берлегенә дипломанты булырга да, Англиядә, Франциядә, Иранда, Словакиядә төрле елларда үткәрелгән конкурсларда лауреат исемен алырга да өлгергән.

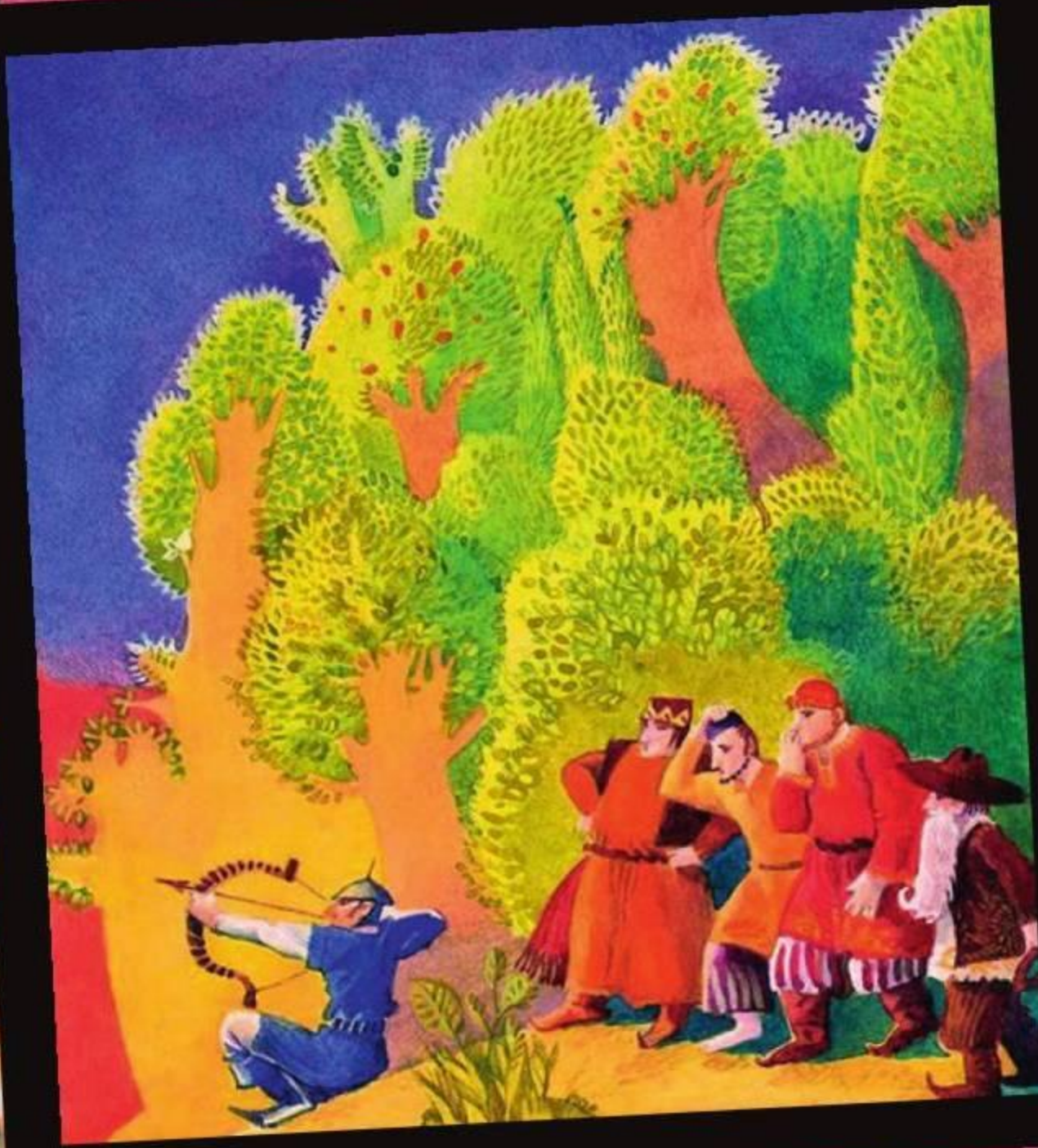
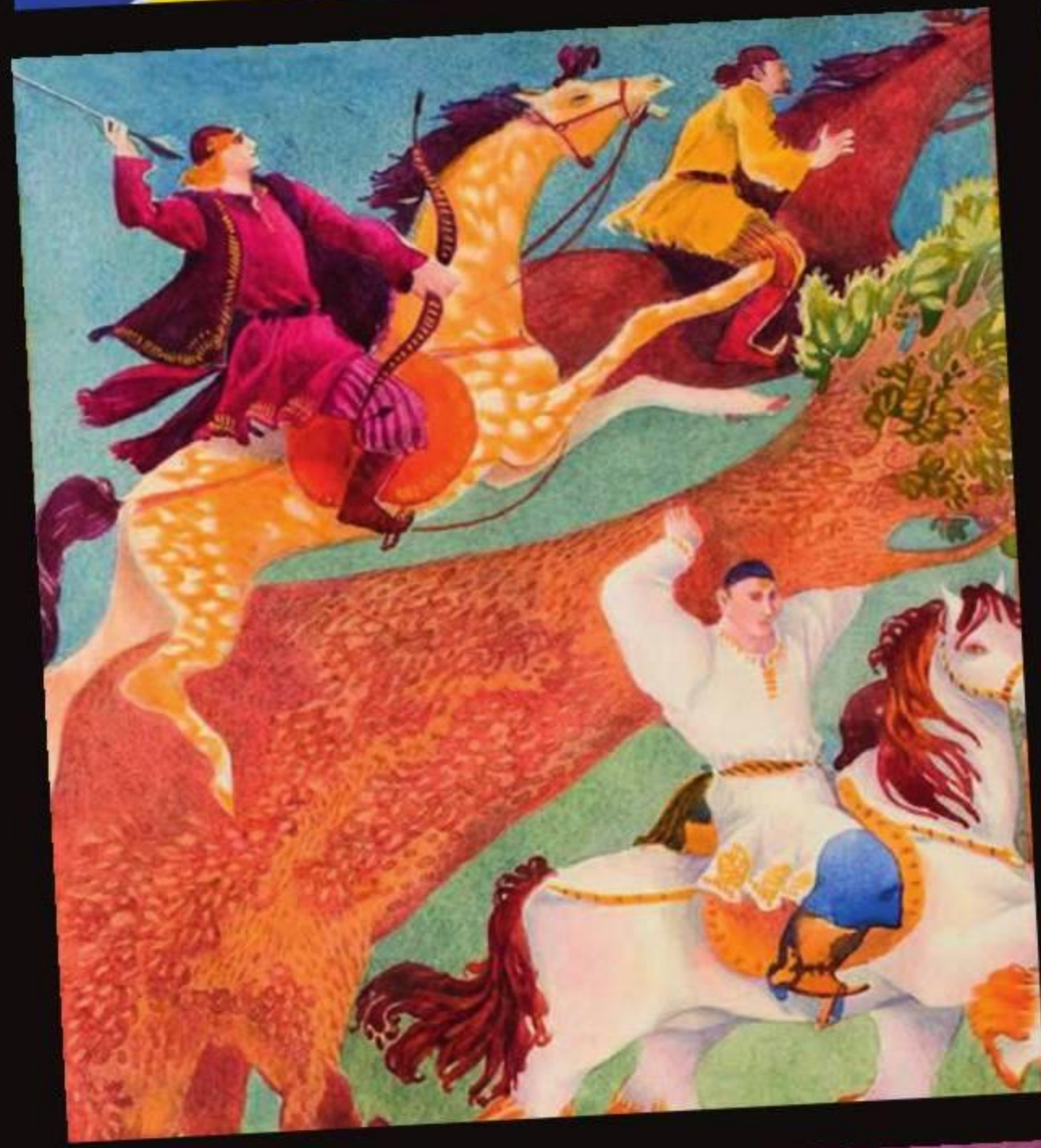
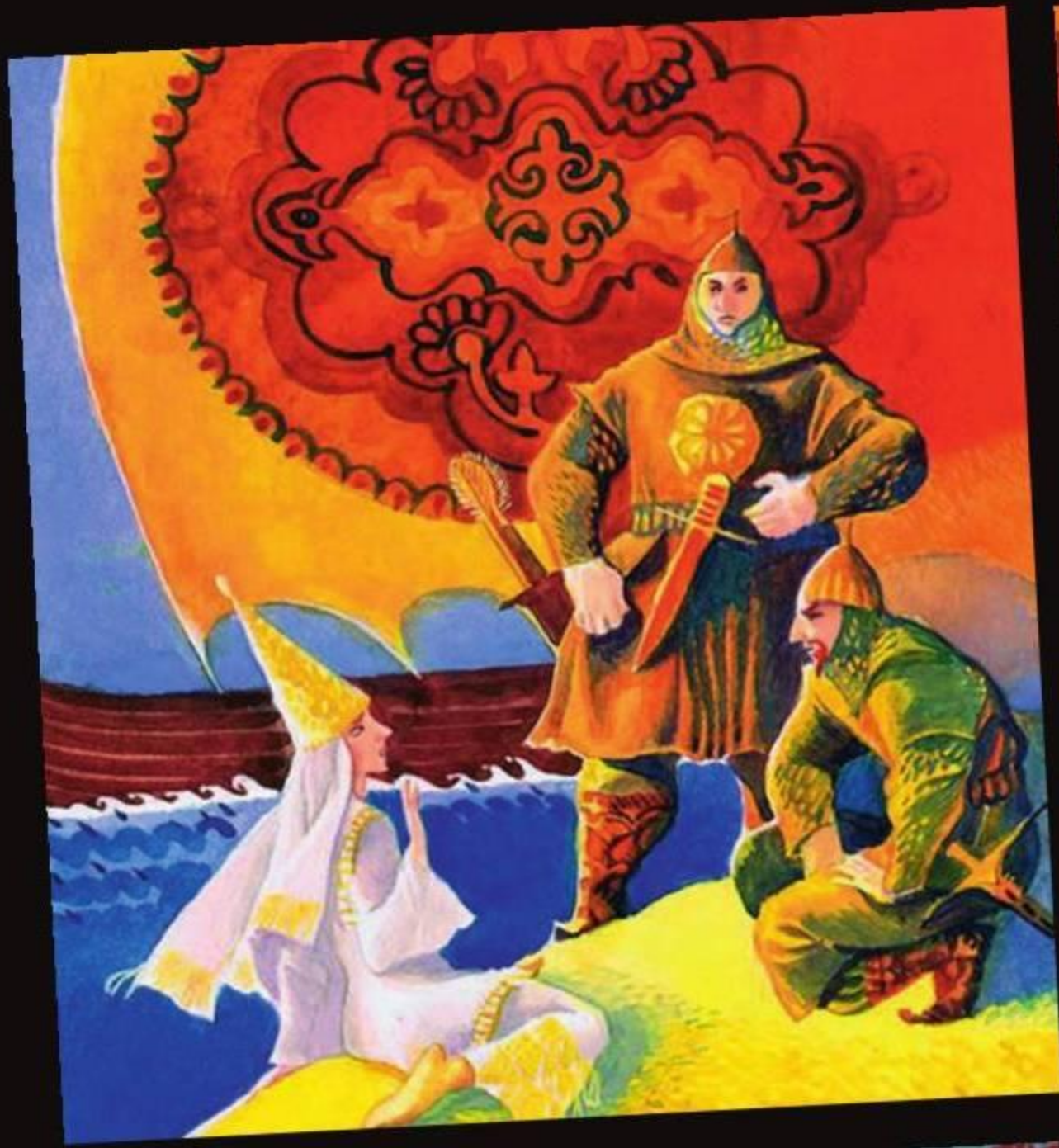
Ул бизәгән китаплар арасында Шекспир трагедияләре жыеңтыгы, Ф. Рабленның «Гаргантюа һәм Пантагрюэль» романы, А. Пушкинның «Борис Годунов» әсәре аерым бер урын алып тора. Күрәсең, китап бизәү эшенә Россиянең халык рәссамы, профессор В. Пановтан өйрәнү, Россиянең халык рәссамы, профессор Ю. Иванов янында стажировка узулар эзсез калмагандыр.

Татар укучысы Мәрьям Садердинованың Мәржани китап йорты чыгарган татар әкиятләре жыеңтыгына ясаган эшләрен аеруча хуп күрә. «Өч күгәрчен» әкиятен аның үзенә дә кечкенәдән таныш. Кайсы татар баласы әкият тыңламыйча гына йокларга ятсын инде! Ул әкиятләрдә канатлы атлар да, батыр егетләргә очыртып кына алып китә торган Сәмруг кошлар да бар. Әнә шул канатлы очышлар турында хыялланып әтисен авиация институтына юнәлткән булса, кызны канатлы иҗатка алып килгән. Чыннан да, татар һәм кырымтатар әкиятләренә ясалган иллюстрацияләрдә егетләр, грек әкиятләрендәге Икар кебек, күккә талпынып очалар. Һәр әкияттәге кебек, аның рәсемнәрендә дә урманнар кап-кара, күлләр сер тулы, аждаһалар явыз. Әмма барысында да яхшылык жипчеп чыга.

Татар әкиятләрендәге кебек, рәссам Мәрьямнең дә иҗат юлы жипчүле. Ул инде 2001 елдан бирле Мәскәү, Бөтенроссия, чит илләрдәге күргәзмәләрдә катнашып килә. 2012, 2013, 2015 елларда аның үзенә персонал күргәзмәләре дә булган. Исем булгач, иҗатына ихтыяж да бар. Мәрьям Садердиновага акварель, гуашь, темпера, акрил, тушь белән язылган эшләргә заказлар килеп кенә тора.

Аның хезмәтләре Россиянең һәм дөньяның төрле коллекцияләрендә урын алган. Алар хәтта Бөекбритания королевасы Елизаветаның шәхси фондасында да бар. Франция, Словакия, Америка сәнгатьсәярдәре – жәмгысы 11 шәхси коллекция үзләрендә Мәрьям Садердинова әсәрләрен булдырган.

Асия ЮНЫСОВА

МЭРЬЯМ САДЕРДИНОВА

ИГЪТИБАР!

«Сөембикә» журналының индексы үзгәрде

«Почта России»ның «Подписные издания»
(ПАП) рәсми каталогы буенча
ЖУРНАЛЫБЫЗНЫҢ ЯҢА ИНДЕКСЫ П2204

Татарстаннан читтә яшәүчеләр
әлегә «Роспечать» каталогындагы
элеккеге индекс буенча
языла алалар: **73002**

**1 ИЮЛЬДАН 2017 ЕЛНЫҢ БЕРЕНЧЕ ЯРТЫ-
ЕЛЛЫГЫНА ЯЗЫЛУ БАШЛАНДЫ.
БҮГЕНГЕ БӘЯДАН ЯЗЫЛЫП ӨЛГЕРЕГЕЗ!**

Журналыбызга онлайн режимда :
<http://podpiska.pochta.ru> сайтында (регистрация узып)
яки безнең сайтыбызның онлайн язылу бүлегендә дә
язылырга мөмкин

Электрон версиягә язылган очракта, яңа санны компьютерда, планшет-
ларда, барлык мобиль җайланмаларда PDF форматта укырга була.
iPad һәм **iPhone** кулланучылар «Сөембикә» журналының электрон
версиясен App Storeдагы «Pressa.ru» киоскына кереп, хатын-кызлар өчен
журналлар арасыннан таба ала.

Электрон версиягә язылу турында тулырак мәгълүматны «Сөембикә»
журналының сайтында «Язылу» бүлегендә табып була (**www.syuyumbike.ru**).